לציונות—לסוציאליזם—לאחוות עמים

על המשמר

יום ג', כ"ב בסיון תשמ"ח, 7 ביוני 1988 / שנה מ"ח מס' 13667 / המחיר 1.30 ש"ח כולל מע"מ

שולץ לאסד: „קריאתנו לנסיגת ישראל מתייחסת גם לרמת־הגולן"

כתבים בפמליית שולץ: סוריה הרכיבה ראשי־חץ כימיים על הטילים שלה

שר החוץ האמריקני ג'ורג' שולץ הצהיר באוזני הנשיא חאפז אסד, כי קריאת ארה"ב לישראל לסגת מן השטחים מתייחסת לרמת־הגולן לא פחות מאשר לגדה המערבית ולרצועת עזה — מסתבר מדברי שולץ עם עיתונאים בקאהיר, לשם הגיע בתום ביקורו בדמשק.

הכתבים המלווים את שולץ מסרו עוד, לאחר הביקור בדמשק, כי סוריה הרכיבה ראשי־חץ כימיים על הטילים שלה.
איי.פי.

הפיסגה הערבית נפתחת היום

חוסיין עשוי להכריז בפיסגה באלג'יר על הינתקות מהשטחים ועל השארת המו"מ על עתידם לאש"ף ● ערפאת: הפיסגה תעסוק בגיוס תמיכה בהתקוממות ובדחיית תוכנית שולץ ● הודעה פסימית של הבית־הלבן: אין עוד סיכויים רבים למאמצי השלום האמריקניים במזרח־התיכון

אורי הורוביץ, רויטר

„איני שולח יד אל השטחים הכבושים. איני חושק באף שעל אדמה אחר. אני מוכן להשאיר הכל לאש"ף" — דברים ברוח זו ישמיע חוסיין מלך ירדן, לדברי

(המשך מעמוד 4)

מתכנסים

אלג'יר, מנהיג אש"ף יאסר ערפאת מתקבל ע"י נשיא אלג'יר, שאדלי בן ג'דיד, בהגיעו אתמול לפיסגה הערבית
(צילום: איי.פי.)

עוד תינוקת מג'בליה איבדה את עינה מקליע

עזרא אבירן

תינוקת בת תשעה חודשים נפגעת אמש בעינה מפגיעת קליע גומי במחנה הפליטים ג'בלייה שברצועת עזה. זוהי התינוקת השנייה שנפצעה בצורת זו. התקרית ארעה במהלך פיזור מפגינים במחנה הנתון בעוצר כבר מספר ימים.

הודעת דובר צה"ל מסרה כי במהלך הסרת העוצר, כדי לאפשר לתושבים להצטייד במיצרכי מזון, ניסו כמה צעירים ליידות אבנים בחיילים. החיילים פיזרו את המפגינים בקליעי גומי ולאחר פיזור ההפגנה הגיעה תושבת המקום אל המיתקן הצבאי במחנה וכידיה תינוקת שניפגעה בעינה.

דובר צה"ל אמר כי בתחקיר ראשוני שנערך פה במקום, התברר כי לא אובחנו ילדים בשטח האירוע. כוחות צה"ל בודקים את נסיבות המקרה. התינוקת הועברה לביה"ח בעזה לטיפול ומשם לביה"ח לילדים נאסר בעיר.

כזכור לפני שבוע בדיוק איבדה תינוקת אחרת, בת תשעה חודשים, את עינה השמאלית מפגיעת קליע גומי כמעט באותן נסיבות ובאותו מחנה הפליטים.

ארידור, כהן־אורגד, שטרית ושוסטק — לא יתמודדו על מקום ברשימת הליכוד לכנסת

דורית הסן

הח"כים יורם ארידור, יגאל כהן־אורגד, מאיר שיטרית ואליעזר שוסטק לא יתמודדו על מקום ברשימת הליכוד, מטעם „חרות", לכנסת ה־12. 104 מתמודדים הציגו את מועמדותם לוועדת הבחירות של תנועת ה„חרות", והם ישתתפו בבחירות על 35 המקומות הפאנל, שיתקיימו כ־29.6. בין המועמדים 24 חברי הכנסת הנוכחית. כמו כן יש 9 דרוזים, 3 ערבים מוסלמים, נציג בדואי וחבר צ'רקסי. גם הנשים מתמודדות לפאנל ו־10 מהן הגישו את מועמדותן. בין המועמדים בולטים 7 ראשי רשויות מקומיות, ביניהם ראש עיריית הרצליה, אלי לנדאו, שאול עמור ממגדל העמק, שלמה בן־לולו מבית־שאן, נחמן רון מאריאל, אלי חלפון מחצור הגלילית, יהודה לנקרי משלומי, ויהודה בן־זאב מבית־שמש. רק קצין בכיר חדש אחד הציג את מועמדותו, והו אלוף יהושע שגיא. מדור הבנים בולטים בעיקר בני בגין, ביבי נתניהו ורחל קרמרמן בתו של יעקב מרידור. מבין עשרת הצעירים הנמצאים ברשימה הכוללת בולטים צחי הנגבי, בנה של גאולה כהן המכהן כראש לשכתו של ראש הממשלה שמיר, ישראל כץ המקורב לאריק שרון ומיכאל רצון יו"ר צעירי חרות. מבין 104 שהגישו את מועמדותם ישנם גם ראשי חברות ציבוריות כמו מרדכי צפורי מהביטוח הלאומי, מיכאל קליינר מעמידר, נסים אבולוף מחברת תרתא, דב מילמן משיכון ופיתוח ודוד מנע משרות התעסוקה. מועמד נוסף הוא מי שהיה מנכ"ל משרד ראש הממשלה בתקופתו של מנחם בגין, מתי שמולביץ.

40 מתמודדים ברשימת ר"צ; מקומות 1, 2 ו־3 „שוריינו" לאלוני, שריד ורן כהן

דורית גסן

40 מועמדים יתמודדו לעשיריה הראשונה של רשימת ר"צ לכנסת. בין המתמודדים 12 נשים ו־10 ערבים. למקומות הראשון, השני והשלישי יש רק מתמודד אחד לכל מקום: שולמית אלוני מס' 1; יוסי שריד מס' 2 ורן כהן מס' 3. על המקום הרביעי מתמודדים חמישה: הבולט בהם הוא ח"כ דדי צוקר. בין המתמודדים מולו נועם פעיל, בנו של ח"כ לשעבר מאיר פעיל, על המקום ה־5 מתמודדים 10, כשהבולט ביניהם הוא ח"כ מרדכי וירשובסקי. על המקום ה־6 יתמודדו 8, על המקום ה־7 רק 1 יתמודד, על המקום ה־8 יתמודדו 4 ועל המקום ה־10 יתמודדו 10, ביניהם יורם קניוק ופרופ' נעמי חזן.

הרפורמה של בני גאון ב„כור": אוטונומיה לקבוצות השונות והגברת המיומנות העסקית

„הריכוזיות היתרה והזנחת מאמצי השיווק, הביאו למצב הנוכחי של הקונצרן" — אמר אתמול המנכ"ל החדש ● לדבריו ייחסכו 100 עובדים במשרד הראשי, וכל מפעל ימדד לפי תוצאותיו הכספיות ● כמה בכירים פורשים

אודי נחשון

„הריכוזיות הביאה למצב הנוכחי של „כור", והמיומנות העסקית היתה נושא שולי בקונצרן" — אמר אתמול מנכ"ל „כור", בני גאון, בהציגו את המבנה הארגוני החדש של הקונצרן, שעיקרו: ניהול אוטונומי של הקבוצות, הקטנת ההנהלה המרכזית והפניית מאמצים מוגברים לשיווק.

הצמרת החדשה של „כור" כוללת את גאון, שמעון רביד (סמנכ"ל יחיד לכספים ובקרה), גוריון מלצר (מנהל אגף תכנון ופיתוח) וסבי אביבי (מנהל אגף מינהל וארגון).

(המשך בעמוד 16)

דובר צה"ל: תת־תרבות של התקשורת ● עמ' 2

התכנסה ועדת השרים למשבר הבריאות ● עמ' 2

הוגשה הצעת חוק לביטול ההסכם בבל"ל ● עמ' 3

יועצו של רייגן לזכויות האזרח סייר בשטחים ● עמ' 4

מעקב אמריקני בשטחים

לא במקרה הבליט שולץ, בביקורו הקצר בארץ, את נושא זכויות האדם בשטחים. הרגיעה המדומה המושגת בשטחים אינה מצביעה על חזרת למצב שקדם לאינתיפאדה, אלא מעבר למצב חדש, שבו נשמר השקט באמצעים משולבים, צבאיים ומינהליים. במצב הזה מתרחשות אולי פחות תקריות אלימות, אך מעמיק תהליך אחר — תהליך של דיכוי שקט ורצוף. מחיר התהליך הוא נסיגה חמורה בזכויות האדם ובאיכות החיים בשטחים. ארצות־הברית רגישת במיוחד לנושא זה. בשעתו, עם כניסתו של יצחק רבין לתפקיד שר־הביטחון, הגיעו ארה"ב וישראל להסכמה שזכויות האדם בשטחים לא ייפגעו, וכי יותר ויותר נושאים יטופלו בידי הפלשתינאים עצמם. תגובת רבין לאינתיפאדה הביאה בין היתר לנסיגה חמורה כמעט בכל היבט של זכויות האדם, וזהו הרקע לשליחתו של עוזר שר החוץ האמריקני, ריצ'רד שיפטר, לרצועת עזה אמש. שיפטר מונה על־ידי שולץ לעקוב מקרוב אחרי הנושא, ולקבל עליו דו"ח רצוף גם בחודשים הבאים.

הנסיגה בזכויות האדם בשטחים ניכרת כמעט בכל שטח משטחי החיים. לאחר תקופה ארוכה שבה ניתן לעיתונאים לעבוד בתוך מגבלות ידועות, נסגרה עכשיו קבוצת עיתונים ונכלאו מספר עיתונאים. נושא מרכזי שני שבו חלה נסיגה חמורה ביותר הוא נושא המשפט. מערכת המשפט בנושאים שבין תושבי השטחים והממשל הישראלי שותקת כליל, והומרה בוועדות הממשל האחראיות למעצרים המינהליים. גם מערכת הפקידות הסתרבלה, על מנת לאפשר למימשל הצבאי לשלוט בכל תחומי החיים. כמעט כל תנועה מחוץ לשטחים, לירדן או בין חגדה והרצועה, זקוקים התושבים לאישור הממשל.

מדיניות היד הקשה של רבין חקטינה – נכון לעכשיו – את התקריות האלימות בשטחים, אך היא בעלת משקל כבד בתחומי החיים היומיומיים. לעובדה הזו השפעה מצטברת קשה הן ביחס לעתיד השטחים וההתנגדות הפלשתינית, והן ביחס למעמדנו בין אומות העולם.

„אווירה של פחד וחשבון בהסתדרות המורים" מאשימים 11 ראשי סניפים את היו"ר יצחק ולבר

קובלים על הדחות שרירותיות של אנשי מפלגת „העבודה" ועל אי־כיבוד הסכמים ● פנו לראשי המפלגה, פרס, ברעם וקיסר שמינו את מאשה לובלסקי לבדוק בפרשה ● ולבר: שהמפלגה לא תתערב — לא אפגש עם לובלסקי ● ולבר טוען כי אינו יכול להישאר אדיש נוכח האיומים בפילוג ההסתדרות מצד איגוד המורים היסודיים

יצחק שור

11 יושבי־ראש ומזכירי סניפים בהסתדרות המורים, שלחו בסוף מאי מברקים לראשי מפלגת „העבודה", פרס, ברעם וקיסר, והאשימו את מזכ"ל הסתדרות המורים, יצחק ולבר, בהדחות שרירותיות של אנשי מפלגת „העבודה" המותחים עליו ביקורת, ובאי־כיבוד הסכמים פנימיים בדבר ייצוג מגזרים שונים במוסדות.

בעקבות הפנייה מינה בסוף השבוע שעבר מזכ"ל העבודה עוזי ברעם, את מזכירת נעמ"ת, מאשה לובלסקי, לתפקיד בודקת יחידה של הפרשה. ולבר אמר לעתונו של ברעם:

(המשך בעמוד 16)

יו"ר — יצחק ולבר

האסיפה השנתית המשותפת לקיבוצי השוה"צ ולמפעלי תכן

תתקיים ביום ה' 9.6.88
בשעות 08.00 עד 14.00
בקיבוץ הזורע

מרצה אורח: אפרים ריינר

גזברים, רכזי קניות, רכזי משק ומנהלי מפעלים
מוזמנים להשתתף

* ביום הכנס — נקניה תנועת הלבד בשכנע...

תפס כותרת / בני בגין

בן מלך רץ לכנסת

ההתלבטות, כך אומרים, היא החלק הקשה יותר מאשר ההחלטה עצמה. גם אצל בני בגין. לרוץ או לא לרוץ — היתה השאלה. בגין הצעיר אינו עסקן מצוי, שעשה קילומטרים רבים בסניף זה או אחר של המפלגה. מחקרו בתחום הגיאולוגיה, שבו הוא עוסק עכשיו בקולרדו, הוא אלטרנטיבה מאוד קוסמת — גם לכיסא מכובד בכנסת. יותר מכל הנסיכים ב„חרות", בנימין זאב בגין, הוא בן מלך. לא סתם מלך, אלא כזה שנטש את צאן מרעיתו, ופרש ללא אומר. מאז הופיע בגין הבן, בשנים האחרונות על במותיה של „חרות", קיוו הכל לשמוע מפיו דברים ברורים על אביו ועל מניעיו. אך הוא ממלא פיו מים. דיסקרטיות, או סתם שמירת סודות משפחה. היו שהעריכו, כי מלחמתו של בני בגין נגד שרון, מולו התייצב ונכשל בוועידת חרות, לפני למעלה משנתיים, היא שליחות מטעם אביו מנחם בגין. ספק. לכל היותר זהו חשבון, שהכן מבקש לערוך ביוזמתו וביוזמת כמה ממתנגדיו של שרון בתוך „חרות".

בני בגין, כך־44 בעל המראה הצנום, אינו אוראטור כאביו. אך הוא בהחלט שומר נאמן של האידיאולוגיה שלו, בוודאי בכל הקשור לארץ־ישראל־השלמה. הוא מזכיר מעט בחיצוניותו את אביו, והשם שלו עשוי להועיל לו מאד בבחירות הפנימיות ב„חרות" שיתחילו בסוף החודש. הופעותיו עד כה הצטיינו בארכנות, שפתו ערכנית, וההומור שלו קצת יבש, אך לפעמים הוא שואל ממערכוני הגששים, שאותם הוא אוהב במיוחד. ב"חרות" מאמינים כי רשימה עם בני בגין בתוכה, תצלצל יפה יותר לבוחר.

דורית גמן

בני בגין – בכל זאת בטרוע

תמונת מצב / שבוע הספר

לעלעל, לעיין, למשש

להימלט אל הספרים מהמצב, מהחמסינים, מהחריגים. לסגת אליהם מן הכיבוש. לקרוא בהם בעמידת־דירוף קצרצרה. להירגע בסערותיהם, להיבלע בגילוייהם. לממש, ולו גם למראית עין, את התוית „עם הספר". להתקהל מול הדוכנים, להתחכך, להסתחרר, לקנא במי שיכולים להרשות לעצמם לקנות בלי חשבון.

לנשום את ריח הדפוס הטרי, את ניחוחות המילים. לבלות שעה אחת בין הכרכים הכבדים לבין הכריכות הרכות. לעלעל. לעיין. להתלבט. להסתלבט. לקרוא שיר או סיפור מפתיע. לשכוח עצמך לרגעים אחדים בעולמות הקסומים של האגדות, לשקוע בסיפורי הבדים. לרצות להיות כספרים עצמם — מרתק ומקסים, הולך שבי בעקבות החרות הגדולה שלהם, מתמכר עד תום לכל מה ששיקע בהם המחבר: אשליה ויופי. שבוע טוב.

אברהם שרון

בשטח/הייד־פארק

יש להם עוד מה ללמוד

תוכנית הטלוויזיה „שמיניות באוויר" יצאה לפארק הירקון במטרה להפוך אותו לכמה שעות להייד פארק ישראלי. כדמיון הירקון לתמזה, כך דמו הנואמים הצעירים למקצוענים של פינת הנואמים בהייד פארק. דליק היה שם עם הכלב (למהז) וצוות השיפוט כלל את אלי ישראלי, שירה גרא וליאורה ויינבך מאוניברסיטת ת"א. בצוות השיפוט היו כלולים גם נער ונערה, אך משום מה לא ישבו על הבמה עם המכובדים. ניר לבני וודית גרוס ממועצת תלמידי ת"א. הקריטריונים לתחרות הנאומים היו התוכן וצורת הנאום: ההנמקות, המסקנות, תנועות הגוף, הכושר המילולי והעושר הלשוני. הקהל היה בנוי ברובו מתלמידי ביה"ס שלא התלהבו משירתו של דני רובס. במאי התכנית נזף בהם, ביקש מדני לשיר שנית ומהתלמידים להתלהב יותר. דליק, הציג את הנושא, הסביר שאפשר לצעוק כוז ולהשתתף ואח"כ נזף בתלמידים שהפריעו. (אולי גם אותו צריך לשלוח להייד פארק האמיתי.) הנואמים היו חלשים מאוד. חלקם, לו היו מוסתרים בסדין או שמיכה, היו יוצרים את הרושם שמדבר איזה פוליטיקאי בינוני עם הטיעונים הבנאליים הרגילים. מאוד לא מלהיב. סדרת הנושאים כללה זכויות היסטוריות, חרדים, צבא, מדינה פלשתינית וכו'. בסוף נבחרו 4 שלא דיברו פוליטיקה. ג'לאל מיפו דיבר על ביטול משחקי הכדורגל (בעצמו אוהד של מכבי חיפה בזכות זאהי ארמלי), נטע ודורי מת"א שדיברו בעד ונגד כתובות קעקע ורפנה מפ"ת, שביצעה איזה שילוב בלתי אפשרי של בגין ודוד לוי, ודיברה על החוצפה הישראלית. מתוך ה־4 יסעו שניים ללונדון לראות את ההייד פארק האמיתי. הבחירה תהיה בהגרלה בשידור ישיר. אולי השניים האלה ילמדו משהו.

נמשכים למיקרופון

משה שדות

ספורטק / זברבה

הרוסים באים

אינני יודע אם המלך חוסין הוא חובב ספורט מושבע, או אולי רק אחיו, יורש העצר הנסיך חסן. אולם דבר אחד אני כן יודע: ערוץ הטלוויזיה של הממלכה השכנה מפנק אותנו לאורך כל השנים האחרונות במיטב הספורט העולמי. בשבת האחרונה הרבר בלט לטובה שבעתיים. מילת העברה כושלת, רכת להג ומלל, של גמר החוף המערבי באנ.ב.אי. בטלוויזיה הישראלית, העבירה ירדן במלואן את גמר הנשים בטניס של הרולאן גרוס. ואתמול, כך הבטיח לנו השדר הירדני, עמדנו לראות גם את גמר הגברים של האליפות הפתיחה של צרפת.

נטליה זברבה במשחק חצי הגמר

לגמר הנשים של אחת מארבע הטורנירים הגדולים בטניס העולמי העפילו המערב־גרמניה שטפי גראף (19) והסובייטית הצעירה מאוד נטליה זברבה (17). יסלחו לי הפמינסטיות, אבל אחרי עידן מרטינה נוורטילובה, ראינו בשבת שתי טניסאיות צעירות, סקסיות וחתיכות. היפה מכולן, גבריאלה סבאטיני מארגנטינה — גם היא ילדונת מבטיחה — הורחה ככר בחצי הגמר על־ידי גראף.

הגמר גראף — זברבה היה חד־צדדי ביותר: שש אפס, שש אפס, תוך שלושים וארבע דקות. מיד לאחר הסיום, עם הגביע הנהדר בידיה, העידה גראף, בתמימות האופיינית לגילה, כי היא מתנצלת בפני הצופים על שהמשחק היה כל־כך קצר.

כשבוריס בקר, לפני ארבע שנים, זכה באליפות וימבלדון, נשטפה גרמניה בבקר־מניה. מתברר, כי בקר היה בבחינת הסנונית המבשרת את בוא האביב לטניס הגרמני. בעבר נחשב הטניס לספורט לעשירים, לבורגנים.

לא צריך להרחיק ראות כדי לקבוע, כי לא ירחק היום וגם בריה"מ תהיה גורם רב חשיבות בצמרת הספורט הלבן העולמי.

קודם כל זברבה עצמה. אשתקד היא זכתה באליפות הנוער של הרולאן־גרוס, וימבלדון ופלאשינג־מאדו. לידה בלט בפאריס בן ארצה, אנדרי צ'סנוקוב. הוא הצליח, במקום בו כשל עמוס מנסדורף שלנו — העפיל עד לשלב רבע הגמר.

מוטי בסוק

טקס פרישת מפת־השלום

ביום שלישי 7.6.88, בשעה 14.00

מקום ההתכנסות: גן אמיל גרינצווייג ירושלים, מול בנק ישראל
נשים בלבן תשאנה את מפת השלום
מגן אמיל גרינצווייג עד למשכן הכנסת, שם יערך טקס פרישת מפת השלום שבסיומו תקראנה הנשים לממשלת ישראל:
לסיים את הכיבוש; ולפתוח במו"מ עם הנציגות הנבחרת של העם הפלשתיני לקראת פתרון של שלום.

מפת השלום היא יריעת בד, שארכה כ־200 מ' והיא עשויה מאלפי משבצות בד שכל אחת נושאת את שמה של האשה שהגישה אותה.

חתומות אליה נשים יהודיות וערביות, מזרחיות ואשכנזיות, מבוגרות וצעירות, דתיות וחילוניות, תושבות ערים מושבים כפרים וקיבוצים, שנתנו יד אחת למען השלום.

הצטרפי גם את לטקס
חברות הקיבוץ האחראיות על מפת השלום מוזמנות לארגן משלחת לטקס
הסעות בתשלום מת"א – בית הבימה בשעה 12.30
טל' לתיאום: 03-451821
מחיפה – ככר סולל בונה בשעה 11.30
טל' לתאום: 04-389311

מארגנות מפת השלום

מדף/המינגווי

תמונת נפש גברית

„ארנסט המינגווי: „גברים ללא נשים" מאנגלית לאה זגגי, עיצוב עטיפה: רות חנני זמורה־ביתן — מוציאים לאור; מרץ 1988, 153 עמודים

למרות יוקרתו הרבה של המינגווי כסופר, לא כל כך ששתי לקרוא את ספרו. הכותרת „גברים ללא נשים" עוררה בי יותר משמץ של תחושת דחייה לגבי אופיו הספק שוביניסטי ספק הומוסקסואלי של הספר. בדיעבד, גיליתי כי לחינם הטלתי דופי בהמינגווי ובספרו וכי היו אלה פנטזיות שלי בלבד.

הספר הינו קובץ של סיפורים, בחלקם קצרים מאוד, ורובם ככולם דנים בגברים. ואילו הנשים, כשהן מופיעות, משמשות כדמויות רקע בלבד. דרך קובץ אנקדוטות מחייהם, פורס הסופר יריעה, שנדמה כי זורעת אור על תמונת נפש גברית — על החוזק והעצבות הכוררה, שהינה המחיר הבלתי נמנע שבכוח זה. גברים אלה מוצאם מלאומים מגוונים — ביניהם איטלקים, גרמנים, שווייצרים, ואף לוחם שוורים ספרדי בודד. הם נפצעים במלחמה, בקרבות כבוד מיותרים, ואוהבים גברים ונשים.

סיפורו של לוחם השוורים נוגע ללב במיוחד. הלז מקפר את חייו בזירה, במאבק אחר קיום משמעותי של כבוד, ודבר אינו יכול לעצור בו מלהילחם את מלחמתו הזהרסנית האחרונה.

בתמציתו של דבר זהו ספר עצוב, שמתאר חיי גברים בחיות רבה, באהבה, בעוצמה של התבוננות וברגישות הקולטת את הכאב הקיים תחת מעטה קשיחות והבלגה.

ענת גורן־פלח

עורך „עמודאחורי": אפי לנדאו

ועדת השרים לנושא הבריאות התכנסה אמש לישיבתה הראשונה

שמיר נעדר — קיסר השתתף בישיבה ● עמדה לקבוע הנושאים בהם תטפל ● שרת הבריאות ביקשה מהרופאים פסק-זמן בעיצומים ● בתי-החולים יפעלו היום כרגיל — מרפאות החוץ יהיו סגורות

רונית מורגנשטרן

ועדת השרים שהוקמה על-ידי הממשלה למציאת פתרונות מיידיים למשק במערכת הבריאות התכנסה אמש לישיבתה הראשונה בלשכת שר החוץ ומ"מ ראש הממשלה, שמעון פרס. בהעדרו של ראש הממשלה השוהה בחו"ל, ניהל פרס את הישיבה שהחלה בשעת ערב מאוחרת. בישיבה השתתפו מלבד פרס, שרת הבריאות שושנה ארבלי-אלמוזלינו, שר-האוצר משה נסים ומזכ"ל ההסתדרות ישראל קיסר.

בפגישה הראשונה של הוועדה דנו המשתתפים בנושאים עליהם תתמקד הוועדה. משרד הבריאות דרש להתייחס לסכסוכי העבודה במערכת הבריאות; החלת הסכם לקיצור תורים לניתוחים; תקציב משרד הבריאות ותקציב קופ"ח; דרכי מימון למערכת; בין היתר — באמצעות ביטוח משלים והקמת רשות אישפוז. שרת-הבריאות דרשה מוועדת השרים לקבל בפניה את כל הגורמים המצויים בסכסוך עבודה במערכת הבריאות. הכוונה היא לרופאים, למרדימים, אחיות, עובדי מינהל המשק, עובדי מעבדות ורוקחים.

שר-האוצר אמר אמש כי אינו מוכן למוטט את ההישגים שהושגו ביציבות המשק על-ידי ערעור יחסי העבודה ועל-ידי הוספה של סכומי עתק אשר ימוטטו את היציבות. בראיון ל"ערב חדש" אמר השר נסים לרופאים כי בכך שהם ממשיכים לשבש את עבודתם, למרות הקמת ועדת השרים הם אינם מוסיפים לכבודם, לא לקיום שבועת הרופא וגם לא לפתרון בעיותיהם האמיתיות.

להפסיק העיצומים

שרת הבריאות ביקשה אתמול פעם נוספת מן הרופאים להפסיק את עיצומיהם ולתת לחולים ולוועדת השרים פסק-זמן עד שתסיים הוועדה את עבודתה. בתי-החולים יפעלו היום כרגיל. מיום רביעי ועד יום שישי יהיו מרפאות החוץ בבתי-החולים סגורות, אולם הניתוחים יבוצעו כרגיל. אתמול נדחו כ־700 ניתוחים עקב השבתת בתי-החולים המצטרפים לתור ארוך של למעלה מ־45 אלף ממתינים לניתוחים. האחיות ועובדי המינהל והמשק הודיעו כי יימנעו משיבושים בימים הקרובים.

ממשרד הבריאות נמסר כי למרות שדו"ח ועדת טריינין לא נדון כלל בממשלה ממשיך משרד הבריאות להכין הצעת חוק להקמת רשות אישפוז על פי המלצת דו"ח זה. לעומת זאת הזהירה יו"ר קופ"ח מכבי ח"כ שרה דורון, כי מימוש המלצות ועדת טריינין, ובמיוחד הקמת רשות אישפוז והנהגת תשלום לבתי-החולים לפי השיטה החדשה יפגעו קשות בקופות החולים הקטנות ובמיוחד במכבי.

בתגובה נמסר ממשרד הבריאות שקופות החולים הקטנות אכן תפגענה עם הקמת רשות אישפוז ואולם היום הן נהנות מכספי משרד הבריאות ומקבלות מס מקביל ללא שום יחס לגודלן ומהותן.

תא"ל לפיד: אני מזועזע מתת-התרבות של התקשורת בדיווחיה על צה"ל בשטחים

עתי"ם

"אני מזועזע מתת התרבות שאליה הגיעה התקשורת, אשר תוך שאיפות פוליטיות משתמשת בצה"ל לרעה. זהו שימוש ציני וזדוני ומרושע בכוחה" — אמר דובר צה"ל, תת אלוף אפרים לפיד, בדברו אמש בכנס של איגוד החיילים המשוחררים מהצבא הבריטי במלחמת העולם השניה, שנערך במלון "שרתון" בתל אביב. תא"ל לפיד הדגים את דבריו בספרו על כתבה בעיתון שבה סופר על עמוד שלם, כאילו כלאו חיילי צה"ל זקן ערבי בבור. תגובת דובר צה"ל, האומרת שחיילי צה"ל כלל לא נכחו במקום — ניתנה בשלוש שורות בתחתית העמוד. כלומר, טען לפיד, כתבה לא מאוזנת מבחינת הצגת הפרטים — מה גם שבבדיקה התברר, כי מי שכלא את הזקן היה בנו, שרצה לזכות בירושה.

"זה תהליך חמור מאין כמוהו", אמר הדובר. לדבריו, בכל חודשי האינתיפאדה נהג צה"ל בליברליות מופלגת מאחר ש־900 העיתונאים ישראליים וזרים סיקרו את השטחים, כאשר בכל רשת טלוויזיה עובדים 4 צוותי צילום על שטח קטן. תת-אלוף לפיד אמר, כי התנהגות חיילי צה"ל טובה מזו של כל צבא אחר בעולם המטפל במצב דומה. "עצם העובדה שאנו מצביעים על חריגים מראה מהי הנורמה שלנו", אמר.

דובר צה"ל ציין, כי בחודשים האחרונים ניתן לראות תהליך של "חזרה בתשובה" בתקשורת הבינלאומית. "נראה שהם הבינו כי הגזימו בהצגת המצב".

פיקרינג מאשים שרון בהפרת הסכם איזור הסחר החופשי

אודי נחשון

במכתב חריף ביותר מאשים שגריר ארה"ב בישראל, תומס פיקרינג, את ממשלת ישראל בהפרת הסכם איזור הסחר החופשי עם ארה"ב. במכתב ששלח השגריר לשר התעשיה והמסחר, אריאל שרון, לפני כשבועיים, הוא תוקף את מדיניות ההגבלות על היבוא שבה נוקטת ישראל, הפוגעת לדבריו ביצואנים האמריקנים. השגריר טוען כי מדיניות זו מנוגדת לעקרונות ההסכם לאיזור סחר חופשי בין שתי המדינות. פיקרינג חוזר ומעלה שורה של מיסים והיטלים המוטלים בארץ ומפלים, לדבריו, לרעה את היצרנים האמריקנים. הוא דורש לדון בנושאים אלה בדיוני הוועדה המעורבת ישראל-ארה"ב, שייפתחו בסוף השבוע בירושלים. ישראל הודיעה כי בכוונתה להסדיר את הבעיות שמעלה פיקרינג.

במקביל לתביעות האמריקניות, תעלה המשלחת הישראלית את בעיית גרעון הסחר הגדל בארה"ב, שמגביר, לדברי הנציגים הישראלים, את בעיית הפרוטקציוניזם בארה"ב. ישראל תעלה בדיונים את הקשיים שיש למפעלים ישראלים בתחרות על מכרזים ממשלתיים אמריקנים, הכפופים להסכמים בינלאומיים ולהסכם לאיזור סחר חופשי.

שר-הבטחון נועד עם איש הזרם הפונדמנטליסטי בעזה

אישים מהשטחים שנפגשו בעבר עם רבין ושמותיהם דלפו לעתונות — נמצאים בסכנת חיים, אומרים גורמי בטחון ● לדבריהם ההדלפות נועדו להכשיר ביקור רבין בארה"ב

מנחם ענברי, כתבנו הצבאי

שר הבטחון יצחק רבין נועד באחרונה עם איש הזרם הדתי בעזה, אברהים אליאזורי, לפגישה ראשונה מסוגה עם מייצגי הזרם הפונדמנטליסטי. אברהים אליאזורי הוא חבר האגודה האיסלמית "אל-מג'מע אל-איסלאמי", שאיננו נחשב לקיצוני, ואיננו מסוג הג'יהאד האיסלמי, הקשור בזרוע הצבאית של אש"ף, או במדינות רדיקליות כמו לוב ואיראן.

ה"מג'מע" נחשב כפרו-סעודי, אם כי גם כמה מחבריו היו מעורבים בפעילות בטחונית. לכתבנו נודע כי במהלך השיחות שקיים רבין עם אישים בשטחים העלו הפלשתינים את שאלת הבחירות לעיריות. רבין ענה כי במסגרת התהליך המדיני הכולל יהיו גם בחירות בשטחים, אבל לא במנותק מן התהליך הרחב.

חוששים לחייהם

אישים מהשטחים שנפגשו בשבוע שעבר עם שר-הבטחון, נמצאים בסכנת חיים לאחר ששמותיהם פורסמו בעיתונות. נודע כי בניגוד לכוונה מקורית, שעמדה בבסיס הפגישות שמנהל רבין, לשמור על דבר קיומן בפרופיל נמוך ולא להזכיר את שמות המשתתפים, הודלפו הפרטים הללו, וגורמים צבאיים בשטחים גילו כי התחושה יצרה בהלה והתמרמרות בקרב המשתתפים בפגישות וננקטים צעדים להגן עליהם.

הדלפה יזומה

על פי ההערכה של גורמים מקומיים בשטחים, ההדלפה היתה יזומה ונועדה להכשיר את הקרקע לביקור שר הבטחון יצחק רבין בסוף חודש יוני בארה"ב, שם יבקש להוכיח כי בהתאם להבטחה מוקדמת שלו, לדבר עם מנהיגות מתונה בשטחים עם שוך האינתיפאדה, הוא אכן מקיים מפגשים כאלה.

פחתו סיכויי רויך מבל"ל לזכות ב־7 מיליוני ש"ח

אודי נחשון

בית הדין לעבודה דחה אתמול פעם נוספת את ההכרעה בתביעתו של ישראל רויך, לשעבר מבכירי בנק לאומי, בעניין מימוש חוזה הפרישה שלו מהבנק. הדיון נדחה בארבעה חודשים, בעקבות פנייה של היועץ המשפטי לממשלה לבית הדין.

היקף תביעתו של רויך, כיום מנכ"ל בנק החקלאות, מגיע לכ־7 מיליון ש"ח. הוא טוען כי להנהלת בנק לאומי לא היתה כל סמכות והצדקה לקצץ את הפנסיה שלו. בעקבות התביעה הפסיק בנק לאומי את כל התשלומים לרויך, וההחלטה שהתקבלה אתמול מאריכה את הפסקת התשלומים עד לדיון בעוד ארבעה חודשים.

כאמור, דחיית הדיון באה בעקבות פנייה של היועץ המשפטי לממשלה לבית הדין. היועץ המשפטי ביקש לדחות את הדיון לנוכח ההחלטה של בנק ישראל והרשות לניירות ערך לפתוח בחקירה בפרשת החוזים האישיים בבל"ל. היועץ המשפטי טען, כי יש להמתין לתוצאות החקירות האלה, שעשויות לשנות את התמונה בפרשה.

עתודאיות ילמדו ערבית בתיכון לקראת שרותן בחיל המודיעין

כתבנו הצבאי

חיל המודיעין עושה מאמץ מוגבר להגדיל את מאגר דוברי הערבית בשורותיו, ובימים אלה עומד להתגייס לצה"ל המחזור הראשון של בנות עתודאיות הלומדות ערבית וחינוך, והן יעשו את שירותן הצבאי כמורות לערבית בבתי-הספר התיכוניים בשירות חובה וקבע.

בשנים האחרונות נוצר בחיל המודיעין מחסור בדוברי ערבית. חיל המודיעין תיאם עם משרד החינוך את הדרכים לפתרון הבעייה, ובמסגרת זו הוחלט להעתיק את המאמץ להוראת ערבית מבתי-הספר היסודיים לחטיבות הביניים ולתיכונים.

● מי שהיה סגן נשיא לענייני מימון אצל ניסים גאון ויועץ פיננסי בחברות נוספות, שמואל וקנין הודיע אתמול במסיבת עתונאים בבית סוקולוב בת"א, כי יפתח בחודש יולי הקרוב מכללה יוקרתית לשוקי הון להכשרת מנהלי תיקים מקצועיים.

מתה רחל שפירא

שלמה גלזר

רחל שפירא, אמו של ישראל זמיר, עורך המשנה של "על המשמר", נפטרה אתמול בגיל 79 בחיפה. הלוויה תיערך היום בשעה 12 בצהריים בבית-הקברות בכפר-סמיר.

רחל שפירא היתה מורה לאנגלית במעהכת. הביטחון. העמידה. הרוח. של תלמידים.

"על המשמר" עתון יומי
הוצ"ל: עתון וספר בע"מ
עיתון מפלגת הפועלים המאוחדת
עורך ראשי: מארק גפן
עורך משנה: ישראל זמיר (בחופשה)
מרכז המערכת: רוביק רוזנטל
המערכת והמנהלה: רח' חומה ומגדל 2, תל-אביב טל. 378833 חשבון בבנק הדואר 4—43360—3
המען למכתבים: שירות שקידואר נעול ת"א 61999
"AL-HAMISHMAR" (The Daily Guardian) 2, Choma Umigdal St. Tel-Aviv 67771 Phone: 378833 Telex: 341652
סניפים: ירושלים 94622 רח' בן-יהודה 2, בניין סנסור חדרים 102—121, טל' 253161-3. המען למכתבים: ת"ד 1216 ירושלים 91008. חיפה: 33134 רח' פבזנר 17, טל' 673673. המען למכתבים: ת"ד 4007 חיפה 31040.

פסטיבל ישראל '88

נסיך בחושך

המרכז לתיאטרון עכו בנה באכסדרת תיאטרון ירושלים מבנה מסקרן כולו מרשת פלסטיק שחורה. לאור פנסי כיס מחוברים לכסות ידיהם של השחקנים החל להתרחש משהו, שאמור היה להיות מחווה לסופר הצרפתי אנטואן אכזיפרי ולנסיך הקטן המקסים שלו.

אבל מכל סיפורי הנסיך לא נותר דבר, מלבד השמעת קולות מאולצים של מיני מפלצות הנעות בחושך סמיך, והשחקנים אפילו לא ידעו להגות את שם הסופר בצורה נכונה ולעצי באובב המפורסמים, המאיימים על כוכב הלכת שלו, קראו "באו באו".

עיצוב, עיבוד ובימוי, כולם מעשה ידיו של דוד מעיין. מהתחלה מסקרנת לא יצא דבר, מלבד מוזרויות ורעיונות בימוי, שאינם מתגבשים לכלום ואינם שייכים לחומר המעובד. המופע אמור להיות מתאים לילדים, אבל חוששני שהוא יגרום לצופים הצעירים ביעותי לילה ולהוריהם פיהוק.

גיורא מנור

קול נפלא, ליווי תפל

סינתיה קלארי שרה גרשווין עם התזמורת הסימפונית ירושלים בניצוחו של דוואייק סקראבלק

אשתקד היא ריגשה אותנו ב"כרמן" של ברוק. גם השנה נגעה ללבנו בהדרן העברי ששרה ("היו לילות") ברגישות נפלאה, אבל מה שקרה בתוכנית שכולה גרשווין, הוא שזמרת בעלת קול עשיר וגמיש, שכמעט אין מגבלות ליכולתו, כוסתה כמעט כולה על-ידי תזמורת משעממת, שמאום לא היה בה מן הלהלוחיות והטעם הטוב של גרשווין. גם כשניסתה להשקיע קורטוב של משחק בשירים השונים, הוא אבד בליווי התפל שלא היו בו מקצב או חופש בגיוון, וחזרה על עצמה למלוא ארכה וכך בוזבז קול של איכויות נפלאות בערב שהותיר תחושת החמצה.

אביבה שלח

סינתיה קלארי

פיוטים קטנים מחיי הבית

להקתה של סוזן מרשל מארה"ב התחילה את תכניתה בדואט בין גבר לאשה, כשרק זרועותיהן רוקדות במין מאבק עדין-אלים של יחסים קרובים. גישה זו של פיתוח תנועה ומחוות יומיומיות איפיינה את מרבית הערב. זוגות ושלישיות הנאבקים סביב לספה, שתי נשים ושני כסאות — מיניאטורות רגישות, בנויות היטב והרקדנים נראים כבני אדם של ממש, לא כמשהו מפלסטיק. רק המוסיקה המלווה את המופע נעה בין מינימליזם פורמלי לקיטש מוסיקלי, ולכל היותר זו מין תפאורה של טפטים צליליים וזה פגם רציני. גם המחול המסיים את התכנית, שברובה נאה ומהנה, "זירה" שמו, המתאר בצורה האמורה להיות סאטירית אולם של ריקודים סלוניים, גולש אל הבדור, אבל אינו משעשע.

סוזן מרשל ולהקתה מייצגים באמת משהו רענן במחול האמריקני העכשווי, והנטיה לבדור אינה נחוצה להם בעצם.

גיורא מנור

מותו של הטעם הטוב

את דנגו אדוארד כבר לא צריך להציג. מה שהוא עשה לרבקה מיכאלי הוא כאין וכאפס לעומת מה שעבר על הקהל באמפי וואהלי. אדוארד הוא הרבה יותר מליצן, הרבה יותר ממצחיקן, הוא תופעה. כדי ליהנות ממנו, צריך לשכוח את כל מה שלמדנו על הומור וטעם טוב ושאר מיני הצחקות. צריך לקבל אותו, להתמסר לו טוטלית. אין דרך אחרת.

המופע נפתח בכניסה. אדוארדס מקבל את הקהל תוך כדי חלוקת התוכניות של המופע. גם בסיום יעמוד בפתח וילחץ ידיים, מברך את הקהל לשלום. בין לבין הוא יורד לקהל, מחבק אותו, מנשק אותו, מרביץ בנבוט למאחרים ומה לא בעצם. הוא יורק, הוא מקיא, הוא גס, הוא מגעיל, הוא וולגרי, הוא כל מה שאמא יהודייה איננה מאחלת לבן שלה, אבל הוא בעיקר מצחיק.

הוא מבטיח להראות בסוף את הבובו שלו ואכן מקיים. בהדרן עושה אדוארדס עירום כביום היוולדו ומדבר. קטע נפלא, מצחיק שבא לבכות. יש גם קטעים טובים אחרים, כמו פרודיה על מטיף דת, על רייגן, על מוסיקת רוק ובעצם על כל מה שקיים על כדור הארץ. בסוף, לפני הפרידה, הוא נואם נאום על אהבה ושלום, נאום שהיה יכול ליהפך בקלות לקיטש והוא לא, כי אדוארדס אינו יכול להשאר רציני יותר מ־20 שניות, ותאמינו לי, שגם 20 שניות הם מאמץ אדיר מבחינתו.

כדאי גם לציין את להקת "אס גדול קטן" שמלווה אותו, בתורים נחמדים באמת. לכו לראות, אך אל תבואו עם ציפיות: הוא לא מכיר את המלה הזו.

יוסי ונגו

ביום השלושים לפטירת חברתנו היקרה
חנה גורן ז"ל
(לבית חיט)
נתיחד עם זכרה ביום חמישי, 9.6.88, בשעה 21.30
המשפחה
וקיבוץ רוחמה

ח"כ רמון הגיש הצעת חוק לביטול הסכמי הפרישה של בכירי בל"ל

צבן: מחפש דרך לחקיקה כללית שתהיה תקפה גם למקרה המסוים של בל"ל

יורם בר

ח"כ חיים רמון (מערך) הניח אתמול על שולחן הכנסת הצעת חוק פרטית המבטלת את הסכמי הפרישה שנחתמו בין בנק לאומי לבין עשרים והחמישה מעובדיו הבכירים.

בדברי ההסבר להצעת החוק תקף ח"כ רמון את מועצת המנהלים של הבנק, ואמר כי הענקת עשרות מיליוני שקלים לפורשים נעשתה תוך העלמת מידע מכוונת ומערכת הטעיה ודיסאינפורמציה מצד כמה מנהלים כלפי בנק ישראל, ממשלת ישראל והציבור הרחב. לדבריו, הסכמים שערורייתיים אלה פוגעים באופן חמור בבנק לאומי ובתקנת הציבור כאחד.

רמון התרעם על כך שהנהלת הבנק לא עשתה די על מנת להביא לביטול ההסכמים וקיימת סבירות משפטית כי ההסכמים תקפים. לפיכך, אין מנוס מלבטלם בדרך של חקיקה, הגם שביטול הסכמים פרטיקולאריים בדרך של חקיקה הוא נדיר ביותר. למרות זאת, חומרת האירוע מחייבת נקיטת צעד זה. חברי הכנסת יצחק ארצי (מרכז) ודדי צוקר (ר"צ) הצטרפו להצעת החוק.

ח"כ יאיר צבן (מפ"ם) הודיע כי דעתו אינה נוחה מחקיקה המתייחסת לאנשים מסויימים ומופעלת רטרואקטיבית. הוא הודיע כי הוא מחפש דרך לחקיקה כללית שתהיה תקפה גם למקרה הזה. מקרה, צבן הציע כי החקיקה בנושא תוגש בשם ועדת הכספים.

במכתב ליו"ר הוועדה לביקורת המדינה ח"כ דוד ליבאי (מערך) הציע ח"כ יאיר צבן (מפ"ם) להכריז על בנק לאומי כגוף המבוקר על-ידי מבקר המדינה. צבן טען, כי מעורבות הממשלה בהסדר המניות מאפשרת את מימוש הסעיף בחוק המתיר למבקר המדינה או לוועדה לביקורת המדינה להכריז כגוף מבוקר על "מפעל, מוסד, קרן או גוף אחר הנתמכים במישרין או בעקיפין, על ידי הממשלה, בדרך הקצבה ערבות וכיוצא בזה".

צבן הדגיש כי על מבקר המדינה להיכנס לעובי הקורה של הנעשה בהנהלת הבנק, לנוכח מחדלים חמורים שנחשפו בתחום זה בפיקוח על הבנקים של בנק ישראל.

גרנות: את החשבון עם היהודים שמנצלים ויזה לירידה — עלינו לעשות בינינו לבין עצמנו

בצלאל עמיקם

האם ניתן, באמצעים אדמיניסטרטיביים, לאכוף על יהודי ברית-המועצות לעלות לארץ? האם קיימת אפשרות לשלול מהם את רצונם לשים פעמיהם לארצות-הברית במקום לעלות אלינו?

שאלה כבדת-משקל זו לא הצליחה לרתק למליאת הכנסת ולו גם מניין ח"כים.

אלעזר גרנות (מפ"ם) שהעלה את הנושא על סדר יומה של הכנסת, אמר כי היום, בניגוד לעמדותיו בעבר, הוא סבור שזכותה של ישראל לעשות ככל שלאל ידה, שיהודי היוצא מברית-המועצות כשהוא מצוייד בוויזה ישראלית — יגיע לכאן.

גרנות שולל בחריפות את פנייתו של ראש הממשלה יצחק שמיר לממשלת ארצות-הברית לבטל את מעמד הפליטים ליהודים היוצאים מרוסיה.

גרנות הוסיף כי את החשבון שיש לנו עם היהודים שמנצלים את הוויזה הישראלית לשם ירידה, ועם היהודים בארה"ב שמשדלים אותם למעשה זה — עלינו לעשות בינינו לבין עצמנו.

ח"כ גרנות מציע הסכם עם ממשלת ברית המועצות להבטחת הטיסות הישירות לארץ וכיוב', אך לא הסכם עם ארה"ב לחסימת גבולות בפני יהודים.

גדי יציב (מפ"ם) שדיבר אחריו, אמר כי סולידריות יהודית היא בלתי מותנית. "אם רע ליהודים בארץ כל שהיא והם רוצים לצאת ממנה — אנחנו חייבים לעזור להם ולא לחסום את דרכם".

גאולה כהן (התחיה): למה עלינו לעזור?

גדי יציב: אנחנו לא רוצים לקפח אדם משום שהוא יהודי.

הנואם הזכיר את הנסיונות הרבים להילחם בתופעה החמורה המוגדרת כירידה או נשירה. "במקום להאבק בשורשיה אנו נאבקים בגילוייה החיצוניים. המאבק העיקרי צריך להיות מבוסס על שיקול הדעת מדוע החברה הישראלית איננה אטרקטיבית".

סיעת מפ"ם מחתה בפני רייכמן על מסע לחצים נגד ח"כים

יורם בר

סיעת מפ"ם נפגשה אתמול עם פרופ' אוריאל רייכמן, מיוזמי הצעת החוק לשינוי שיטת הבחירות שתעלה לדיון היום במליאת הכנסת.

בפגישה התלוננו חברי הכנסת על המסע הציבורי שמנהל הגוף שמאחורי רייכמן נגד חברי הכנסת המתנגדים להצעת החוק המוצעת. ח"כ חייקה גרוסמן התלוננה על כך שמדברים על חוקה ומתכוונים לשינוי שיטת הבחירות. ח"כ יאיר צבן הזהיר את פרופ' רייכמן כי העברת מסע הלחצים לרמה אישית, כמו שנעשה על-ידי פרסום שמות חברי הכנסת התומכים בשינוי שיטת הבחירות לצד שמות חברי הכנסת המתנגדים לכך, אינה רחוב חד-סטרי ואת השיטה עלולים לאמץ גורמים המתנגדים אישית לרייכמן וליוזמתו.

פרופ' רייכמן טען שפירסום שמות חברי הכנסת המתנגדים הוא מעשה לגיטימי המקובל גם בארצות דמוקרטיות אחרות ומכוון להפעיל לחץ על הנבחרים וכן לדווח לבוחרים על עמדות נבחריהם.

לדבריו, לא היתה בפרסום שמות חברי-הכנסת שום כוונה לפגוע במפ"ם, שידוע לו שמזה שנים תומכת בחוקה לישראל.

הפירסומים, לדבריו, התייחסו אך ורק ליוזמה לשינוי שיטת הבחירות, והוא הביע את צערו על כך שבעקבות הפירסום, חברי מפ"ם קיבלו תגובות מן הציבור כאילו הם מתנגדים לחוקה. רייכמן טען שגם כיום המשימה העיקרית שלהם היא העברה בכנסת של חוקה שבמרכזה מגילת זכויות האדם.

קיבוץ געתון
מחפש
מורה לכתה ג'
לשנת הלימודים הקרובה
טלפון
04-858411
או
04-858576

חברי מזכירות "ועד 1"
גאים על בחירת חבריהם
שמואל ברטנשטיין
כיו"ר ועד ארצי — תדיראן
חיים אונגר
כמזכיר ועד ארצי — תדיראן
מאחלים הצלחה להם, לועד הארצי כולו ולכלל עובדי תדיראן בברכה
"ועד 1" — מועצת ועדי העובדים ליד מפ"ם

אווירת סוף-העונה בכנסת
ח"כים במאמץ להשיג פרישה בתנאים משופרים

יורם בר

עם התקרב מועד סיום כהונת הכנסת הי"11, הגיעו לוועדת המשנה לעניין שכר חברי הכנסת פניות של חברי כנסת העומדים בפני סוף הקריירה הפרלמנטרית שלהם ומעוניינים בשיפור תנאי הפרישה שלהם.

ראשון פנה לוועדה ח"כ ז'אק אמיר (מערך) שביקש להמשיך לקבל שירותי בריאות חינם. בזמנו, החליטה ועדת נבנצאל לעניין שכר חברי הכנסת לבטל זכות-יתר זו החל מהכנסת הבאה, אך ועדת הכנסת החליטה להחמיר עם חברי הכנסת ולהחיל ביטול זה כבר מהכנסת הנוכחית. אמיר בפנייתו ביקש לבטל ההחמרה ולהיצמד להמלצה המקורית של ועדת נבנצאל, כדי שיוכל להמשיך ולקבל שירותי בריאות חינם לכל ימי חייו. הוועדה דחתה את פנייתו. כזכור, אמיר לא יוכל להתמודד על מקום לכנסת הבאה.

חברי הכנסת דב בן-מאיר (מערך) שהודיע כי לא יתמודד לכנסת הבאה ודן תיכון (ליכוד) שסיכוייו להיבחר לא ברורים, פנו בבקשה להאריך רטרואקטיבית את כהונת הכנסות ה־10 וה־11 לצורך חישוב הפנסיה. פנייתם מבוססת על כך, שאילו נוספו חודשיים למשך זמן כהונת שתי הכנסות האחרונות, היו חברי כנסת שכיהנו בשתי כנסות אלו זוכים לפנסיה מלאה ואילו כפי שהמצב היום, הם זוכים לפנסיה חלקית. בגלל העדרם מן הישיבה, הפנייה לא נדונה כלל.

ח"כ לשעבר מורליה בר-און (ר"צ) פנה וביקש טלפון חינם לכל ימי חייו למרות שכיהן בכנסת שנתיים בלבד. הטבה זו ניתנת רק לחברי כנסת שכיהנו לפחות קדנציה מלאה. בר-און טען שהוא לא חדל להיות איש ציבור ולכן הוא זכאי להטבה זו. בקשתו נדחתה.

משרד התקשורת
רשות הדואר
השירות הבולאי

לכבוד תערוכת ה-40 למדינת ישראל
אנו שמחים להודיע על הנפקתם של הפריטים הבאים:

גיליון מזכרת תערוכת ה-40 למדינת ישראל
המחיר 2.40 ש"ח

פריט חדש - דף מזכרת לחותמת המיוחדת
המחיר -.5 ש"ח

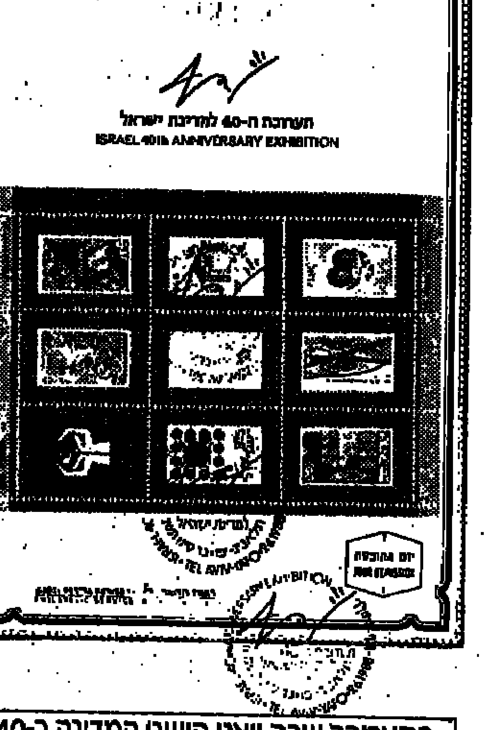

יום ההופעה:
יום חמישי כ"ד סיון התשמ"ח
(9.6.88)

גיליון מזכרת - תערוכת ה-40 למדינת ישראל
מכיל שיחזור של 8 בולים שהופיעו בעבר ומתארים את הישגי המדינה בתחומים הבאים:
חקלאות, תעשיה, התיישבות, בניה, עליה וקליטה, חינוך, בריאות ורווחה.

פריט חדש - דף מזכרת לחותמת המיוחדת
על הדף מודבק גיליון מזכרת תערוכת ה-40 למדינת ישראל, ומוטבעת עליו חותמת עם סמל התערוכה.
2 הפריטים הנ"ל ניתן יהיה לרכוש בסניף הדואר המיוחד שיפתח בביתן רשות הדואר (תצוגה 38), בכל ימי התערוכה וכל עוד המלאי יאפשר זאת.
גיליון המזכרת מוחתם בחותמת המיוחדת, יימכר רק ביום ההופעה באתר התערוכה.

כמו כן יימכר גיליון המזכרת ביום ההופעה ועד ה-8.7.88 כל עוד המלאי יאפשר זאת ב-98 בתי דואר וסניפי דואר ברחבי הארץ ובניהם:
ירושלים, תל-אביב-יפו - סניפי הדואר: אשנב בולאי ראשי, רח' הירקון 61 ת"א, מגדל שלום ומרכזת הצפון (אבן גבירול 108), חיפה, קרית שמונה, טבריה, נהריה, עכו העתיקה, נצרת עילית, עפולה, נתניה, נמל תעופה בן-גוריון, רמת גן, חולון, ראשון לציון, רחובות, יבנה, אשקלון, באר שבע, אילת.

התערוכה שבה יוצגו הישגי המדינה ב-40 שנותיה תתקיים בתאריכים 9.6-2.7.88 במרכז הירידים, גני התערוכה ת"א.
נשמח לראותכם בתצוגה בביתן רשות הדואר בתערוכה.

הודעה למנויי השירות הבולאי:
המנויים יקבלו את גיליון המזכרת במסגרת הזמנתם הקבועה יחד עם הבולים שיופיעו ב-27.6.88.
השירות הבולאי מזכיר ללקוחותיו כי סניף פינסקר עבר לסניף הדואר ברח' הירקון 61 ת"א.
נמשיך לשרתכם נאמנה בסניפנו החדש!

יועצו של שולץ לענייני זכויות האדם סייר אתמול בשטחים

ריצ'רד שיפטר קיבל הסברים בממשל בעזה, סייר בכמה רחובות, וטס לגדה ● ח"כ צוקר ביקש מקיסר לפעול לשחרור מנהיגי איגודים מקצועיים שנעצרו בשטחים

עזרא אבירן, אבשלום קווה, עתים

יועץ שר החוץ האמריקני לזכויות האדם, ריצ'רד שיפטר, ביקר אתמול ברצועת עזה כדי לעמוד מקרוב על מצב זכויות האדם שם. התלוו אליו שגריר ארה"ב בישראל, תומס פיקרינג, מתאם הפעולות בשטחים, שמואל גורן, נציג דובר צה"ל ונציג משרד החוץ.

האורחים קיבלו הסברים וסקירה ארוכה בממשל הצבאי בעזה ממפקד כוחות צה"ל באזור, ראש המינהל האזרחי, תת־אלוף אריה רמות וקציני מטה.

שיפטר סירב לדבר עם עיתונאים בצאתו מהפגישה אך פיקרינג אישר שהשיחות נסובו גם על זכויות האדם. לדבריו השיחות היו מועילות ועינייניות. לאחר סיור בכמה רחובות בעזה ויציאה דרומה בצומת נצרים טסה המשלחת במסוק לגדה המערבית, להמשך הפגישות שם.

שר הביטחון יצחק רבין אמר אתמול, כי יש להביא לרגיעה בשטחים כדי לענות לדרישות האמריקניות בדבר זכויות האדם.

שר הביטחון הרגיש, כי האינטרס הישראלי והאמריקני הוא להביא לרגיעה, אבל לא בכל מחיר ולא בדרך הנוגדת את החוק והמושגים על זכויות האדם. הוא הוסיף, כי שיפטר, יועצו של שולץ, מסייר בשטחים באורח חופשי. רבין דיבר בלשכת המסחר ישראל־אמריקה בת"א.

28 מנהיגי איגודים במעצר

ח"כ דדי צוקר (רצ) פנה אתמול אל מזכ"ל ההסתדרות ישראל קיסר בדרישה כי יתערב לשחרורם ולהגנתם של מנהיגי איגודים מקצועיים, אשר נעצרו לאחרונה.

בפנייתו קובע צוקר כי 28 ראשי איגודים מקצועיים נעצרו בעת האחרונה ללא כל ראיות משפטיות.

בהמשך נאמר כי על ההסתדרות ליישם במקרה הנוכחי את אותה רמה מינימאלית של סולידאריות שהפגינה בשעתו כאשר נעצרו ראשי איגודים בספרד, פולין צ'ילה ודרום אפריקה.

פניות דומות שהועברו בעבר על־ידי גופים בארץ ומחוצה לה נדחו בטענה, כי המעצרים הם ענייניו הבלעדי של משרד הביטחון והצבא.

בג"ץ דחה גירוש שני תושבי השטחים, לבירור עתירותיהם

עתים

בג"ץ הוציא אתמול שני צווי ביניים, האוסרים על גירושם של שני תושבי השטחים עד לתום הדיון בעתירותיהם.

צווי הגירוש הם נגד עדנאן דהאר (38) מאל־בירה ומחמוד ג'אבר סולימאן (37) מהכפר תורמוס עיה. הם הוצאו ב־10 באפריל, בעקבות טיול הרמים של ילדי אלון מורה בכפר ביתא. לטענת שלטונות הביטחון, עסקו השניים בהפצת חומר חתרני ובארגון שביתות מסחר ופעולות הסתה והפרות סדר בשטחים.

לטענת השלטונות, פעל דהאר במסגרת המפלגה הקומוניסטית באזור רמאללה, ואילו סולימאן היה פעיל בכיר בארגון החזית הדמוקרטית של נאיף חוואתמה באוניברסיטת בית לחם.

את עתירתו של דהאר הגיש עו"ד מרואן טאהא ואילו עו"ד לאה צמל מייצגת את סולימאן. פרקליטו של דהאר אומר בעתירה בין היתר, כי צו הגירוש ניתן במסגרת ניסיון להפיס את דעתם של חוגים קיצוניים בישראל בתגובה בלתי שקולה לאירועי הטיול בביתא.

הוועדה המייעצת שליד אלוף פיקוד המרכז דחתה את הערעורים שהגישו השניים על צווי הגירוש ובכך נפתחה בפניהם הדרך לפנות לבג"ץ.

שמונה מ־12 תושבי השטחים שנגדם הוצאו צווי גירוש באותו מועד כבר גורשו ללבנון.

שריד: לחדש תשלומי הסעד בשטחים

עתים

ח"כ יוסי שריד פנה במכתב לשר הביטחון, וטען כי נודע שהמינהל האזרחי הפסיק לשלם את קיצבאות הסעד בשטחים זה כמה חודשים. לדברי שריד, מדובר בקיצבאות סעד שהיו משולמות לכ־20 אלף אנשים, ביניהם זקנים, חולים, אלמנות ויתומים. מדובר בסכומים שבין 96 שקלים לבודד ל־266 שקלים למשפחה, שהיו הכנסתם היחידה של מקבלי הקיצבאות.

שריד ביקש מרבין לחדש מיד את המענקים.

"אמנים מבטלים הופעות בשטחים"

מנהלי מתנ"סים בגדה התלוננו אתמול באוזני שר החינוך והתרבות יצחק נבון, על כך שאמנים ישראליים, המוזמנים להופיע באמצעות "אמנות לעם", מערימים קשיים ולעתים מבטלים את הופעותיהם ברגע האחרון מסיבות פוליטיות או ביטחוניות. הדברים נאמרו בכנס ארצי של מנהלי המתנ"סים בבית ההארחה בקיבוץ קרית ענבים.

שר החינוך ענה, כי אין שום דרך לכפות על אמנים חיכן להופיע ואין כל היגיון בהענשת אמנים כאלה ע"י ביטול הופעותיהם בתחומי הקו הירוק.

ניצנים ינצו בניצנה

טקס נטיעת יער נסיוני של צמחים העמידים למליחות נערך בניצנה, על יד גבול מצרים. הנוטעים שבתמונה, מימין לשמאל: משה ריבלין, אורי גורדון, לובה אליאב, נסים זווילי (צילום: מ. דקל)

שבוע הספר העברי ייפתח מחר

יצחק שור, עתים

חג הספר — שבוע הספר העברי תשמ"ח, במלאות 30 שנה למפעל — ייפתח מחר, מאות אלפי עותקים של ספרים יוצעו בהנחות של 25 — 40 אחוז. על ספרים חדשים, שיראו אור ערב פתיחת שבוע הספר, תינתן הנחה של 20 אחוז.

הטקס החגיגי של פתיחת שבוע הספר ייערך הערב בקרדו שברובע היהודי בירושלים, בחסותו של נשיא המדינה חיים הרצוג.

חברי אגודת הסופרים העבריים שתחילה החרימו את האירוע, כיוון שלטענתם התעלמו מקיומם, נענו להפצרת נשיא המדינה, ונציגי האגודה ישתתפו באירוע. התאחדות הוצאות הספרים תקיים השנה שווקים מרכזיים בירושלים, תל־אביב, חיפה, באר־שבע, נתניה, רמת־גן, אשקלון וראשון לציון.

שווקים מקומיים ייערכו בעוד 40 מקומות בארץ.

המו"לים הוציאו ב־87־86 13 מיליון עותקים של ספרים. כ־5,300 ספרים יצאו לאור, מחציתם ספרים חדשים ומחציתם בהדפסות חוזרות.

מחר יוענקו 3 פרסים על ביקורת ספרותית בעיתונות העברית היומית לשנת תשמ"ח 1988, ע"ש מרדכי ברנשטיין ז"ל. הטקס ייערך באולם הכניסה בבית העירייה.

למעלה מ־40,000 עותקי ספרים מופיעים בישראל בממוצע ביום אחד. הנתונים מבוססים על סקר שהזמין משרד החינוך, לפיו הופיעו בישראל בשנת 7־1986 13 מיליון עותקים של ספרים. זהו גידול של כ־36 אחוזים לעומת שנת 5־1984.

למרות המשבר הכלכלי וההתייקרויות אחוז הקוראים ספרים מבין הישראלים לא ירד בהשוואה לסקרים קודמים שנערכו ב־1969 וב־1979. ב־7־1986 קראו 1.2 מיליון ישראלים לפחות ספר אחד בחודש. אלה הם כמחצית מהאוכלוסיה היהודית מגיל 14 ומעלה. קרוב ל־400 אלף קראו שלושה ספרים או יותר בחודש.

כ־800 אלף ישראלים קראו ספרות יפה. ביניהם בולט אחוז הנשים. ספרי עיון קוראים 29 אחוזים מהישראלים, ספרי "בלשים" — 20 אחוזים וספרות תורנית — 8 אחוזים. כשני שלישים מבני 17־14 קראו לפחות ספר אחד בחודש. 1.3 מיליון ישראלים קראו לפחות כתב עת אחד בחודש היוצא לאור בארץ או בחו"ל.

הסקר של משרד החינוך מגלה, כי אחד מכל ארבעה ישראלים רשום בספריה ציבורית. בפיקוח המשרד נמצאות 820 ספריות בהן מצויים 12.6 מיליון עותקים. השנה הגדיל התקציב לרכישת ספרים לספריות הציבוריות, והן רכשו כ־470 אלף ספרים חדשים, וזהי עלייה של 48 אחוזים לעומת אשתקד.

חוק התכנון והבניה התשכ"ה—1965

הועדה המחוזית לתכנון ולבניה

מחוז תל־אביב

מרחב תכנון מקומי

הרצליה

הודעה בדבר אישור שינוי תכנית מיתאר מקומית

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה התשכ"ה—1965, כי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז תל־אביב החליטה, באישור שר הפנים, לאשר תכנית מס' הר/1728 שינוי לתכנית מיתאר מקומית כמס' הר/253/א.

ואלה הקטעים הכלולים בשינוי התכנית: גוש: 6538, חלקות: 89, 88.

עיקרי הוראות שינוי התכנית: א. לשנות את זכויות הבניה במגרשים 88, 89 בגוש 6538 כדלקמן: במקום 8 יחידות דיור בשטח רצפה כולל של 84% משטח נטו של המגרשים הנ"ל ל־9 יחידות דיור בשטח רצפה כולל של משטחי נטו של המגרשים הנ"ל ולהשוותה לצפיפות הדיור באזורי בניה הקיימים בסביבה לפי תוכנית הר/1192. ב. להסדיר רישום שטח להרחבת רחוב בן־יהודה שאושר לפי תוכנית מאושרת הר/1087. ג. קביעת לוח שטחים (קרקע) למצב קיים ולמצב מוצע. ד. קביעת הוראות בדבר זכויות בניה. ה. קביעת הוראות בדבר איחוד וחלוקה חדשה בהסכמת כל הבעלים והוראות בדבר לוח הקצאות. ו. קביעת הוראות בדבר מתן היתרי בניה. ז. קביעת מועד לביצוע התכנית. ח. קביעת הוראות בדבר רישום שטחים. ט. קביעת הוראות בדבר הריסת מבנים קיימים.

הודעה על הפקדת שינוי התכנית פורסמה בילקוט הפרסומים 3415 התשמ"ז.

השינוי האמור, בצורה שאישרה הועדה המחוזית, ביחד עם התשריט המצורף אליו, הופקד במשרדי הועדה המחוזית האמורה וכן במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה מרחב הרצליה.

וכל המעונין רשאי לעיין בו, ללא תשלום, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

מרדכי כהנא, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז תל־אביב

הוועדה המקומית לתכנון ולבניה

נתניה

ניתנת בזה הודעה כי לוועדה הוגשה בקשה לאישור תוספת/בניית מגורים לבית על חלקה 124 בגוש 8232 רח' ריינס בחריגות בהקלה עד 16% בניה, 1.0 מ' בקו בניין קדמי למרפסת 0.4־0.3 מ' בקו בניין צדדיים, 1.3 מ' בקו בניין צדדיים בקיר אטום 0.6 מ' בקו בניין אחורי, 1.6 מ' בקו בניין אחורי בקיר אטום, ת.ב. 6970.

את התכנית מס' 198/88 ניתן לראות במשרדי הוועדה.

התנגדויות אפשר להגיש תוך שבועיים מיום פרסום מודעה זו.

י. אלרואי, יו"ר הוועדה המקומית

המשכים

הפיסגה הערבית נפתחת

(סוף מעמוד ראשון)

מקורות ברבת־עמון, בנאום שיישא בוועידת הפסגה הערבית, שתיפתח היום באלג'יר.

חוסיין ידגיש, לדברי המקורות, כי ירדן אינה מייצגת את אש"ף והפלשתינים, אך תסכים להקים משלחת משותפת עימם, אם ירצו בכך.

ראשון הבאים — ערפאת

ראשון הבאים אתמול לאלג'יריה היה מנהיג אש"ף יאסר ערפאת, שהכריז, כי הפסגה הנוכחית תיוחד לבעייה הפלשתינית ולגיוס תמיכה באינתיפאדה והתנגדות לתוכנית שולץ, שאינה מכירה בזכות ההגדרה העצמית של הפלשתינים ושוללת הקמת מדינה פלשתינית.

נשיא המועצה הלאומית הפלשתינית (הפרלמנט של אש"ף) שייח עבד אל־חמיד סאייח הכריז, כי הוא תומך במשלחת ערבית משותפת, שתכלול את אש"ף, לוועידת שלום בינלאומית. בראיון לעיתון האלג'ירי "אל־שעב", אמר סאייח, "הפתרון האידיאלי הוא שלאש"ף תהיה משלחת עצמאית, אך כאשר העירו לו, כי משלחת כזאת תיתקל בווטו אמריקני, אמר: "אפשר גם להקים משלחת ערבית משותפת, בהשתתפות אש"ף, סוריה, ירדן, מצרים והמדינות הערביות האחרות. כך תאוחד העמדה הערבית ותהיה בעלת משקל."

גורבאצ'וב: רק אש"ף

מנהיג בריה"מ גורבאצ'וב שלח אתמול מברק לנשיא אלג'יריה, שאדלי בן ג'דיד, ובו הכריז, כי "אש"ף, הנציג הלגיטימי היחיד של העם הפלשתיני, חייב לייצג את הפלשתינים בוועידת שלום בינלאומית למזרח התיכון". גורבאצ'וב הוסיף, לפי סוכנות "טאס", כי "שום ארגון אחר לא יהיה מסוגל לקבל החלטה בשם העם הפלשתיני או להבטיח את יישומה על־ידי העם הפלשתיני."

באיגרת ששלח לערפאת, ועליה מוסר העיתון "אל־חליג'" היוצא לאור באבו־דאבי, דיווח גורבאצ'וב על שינוי חיובי בעמדת ארה"ב, המתבטא בהסכמה אמריקנית, לראשונה, למשלחת "שתספק את דרישות הייצוג של הפלשתינים, במקום משלחת ירדנית־פלשתינית משותפת שבה לא ייכללו נציגי אש"ף.

שולץ בדמשק

שר החוץ האמריקני ג'ורג' שולץ סיים אתמול ביקור קצר בדמשק, שבו נפגש עם הנשיא חאפז אסד. פרשן רדיו דמשק אמר לאחר הפגישה, כי סוריה לא תוותר על שני עקרונות־היסוד שלה, שהם התנגדות לרכישת אדמות בכוח ואי־ויתור על הגדרה עצמית לפלשתינים.

קונפדרציה, לא מדינה

שולץ אמר אתמול לעיתונאים בדמשק, כי הוא מצדד בהסדרי־ביניים, שיאפשרו לתושבי השטחים לחיות את חייהם. בשיחה עם רשתות טלוויזיה ותחנות־שידור בינלאומיות, בטרם נפגש עם אסד, נשאל שולץ, אם תסכים ארה"ב להקמת מדינה פלשתינית עצמאית, והוא השיב: "אישית, סבור אני, כי הרעיון אינו ניתן לביצוע. זה פשוט אינו מתקבל על דעתי, שמדינה בגדה המערבית וברצועת־עזה תוכל להיות בת־קיימא. יהיה זה הרבה יותר בר־ביצוע לחשוב על קבוצת אנשים שיש קשרים ביניהם, קונפדרציה או זיקה למדינות אחרות."

הבית הלבן: אין סיכוי

הבית הלבן הודה אתמול, כי אין עוד סיכויים רבים למאמצי השלום האמריקניים במזרח התיכון עד תום המנדט הנוכחי של הממשל, אך "אנו מתכוונים להמשיך לעבוד על בעיה זו של חיפוש השלום" — אמר דובר הבית הלבן, מרלין פיצווטר והוסיף: "אנו רוצים להשאיר לממשל הבא בסיס טוב ככל האפשר להמשך הפעילות הדיפלומטית באזור."

הדובר ציין, כי הדו"ח שמסר שולץ, אחרי השיחות שניהל ביום א' עם ראש הממשלה יצחק שמיר, "לא היה אופטימי במיוחד". הוא הוסיף, כי הסיכויים לשלום הם "כפי שהיו זה 2,000 שנה", הוא לא שלל לחלוטין אפשרות של מסע נוסף של שולץ למזרח התיכון בעתיד. "יתכן כי תחול הפשרה, כי תהיה התקדמות," אמר, ובמקרה כזה יהיה שולץ מוכן לשליחות נוספת.

מקאהיר נמסר, כי הסובייטים דיווחו למצרים ולאש"ף, שחלה התקדמות בעמדה האמריקנית בנושא המזרח־התיכון והיתה התקדמות בעמדת המעצמות בנושא בפסגה במוסקווה.

מחפשים יורש לקשישה שנפטרה

זהב מוזס

משטרת מחוז תל־אביב מחפשת יורש אפשרי ללאה בת מנשה כשלינה, ילידת 1904, שנפטרה באורח טבעי בסוף החודש שעבר.

הקשישה נפטרה ב־31.5 בביתה שברחוב שינקין בתל־אביב. לחוקרי המשטרה שהוזעקו למקום סיפרו השכנים, כי הקשישה התגוררה בגפה, אך נאמר להם שיש לה נכד המתגורר ככל הנראה בסביבות הרצליה.

המשטרה מתקשה לאתר את היורש האפשרי וגם נסיונות משרד הפנים לאתרו עלו בתוהו.

● 80 מחניכיו היהודים של המחנך הדגול יאנוש קורצ'אק ומאלה שעברו במחיצתו ונותרו בחיים, הגיעו בשבוע שעבר לפולין שם חלקו כבוד לפיוטר זלבסקי, שהיה שוער בית היתומים שבראשו עמד קורצ'אק ושנרצח על־ידי הגרמנים.

● מכבי האש בחיפה השתלטו אתמול אחה"צ על דליקה שפרצה באחד ממחסני אוניית המכולות "צים קליפורניה" העוגנת בנמל חיפה.

ארה"ב קוראת שוב לישראל לא לגרש את מובארק עוואד

דליה רפאל (ארה"ב)

משרד החוץ האמריקני קרא אתמול לישראל לא לגרש את מובארק עוואד, למרות החלטת בית־המשפט העליון.

דוברת משרד החוץ, פיליס אוקלי, אמרה: "למרות החלטת בית־המשפט, אנו ממשיכים לקרוא לישראל לא לגרשו".

מזרח גרמניה שוקלת פיצויים לניצולי השואה

רויטר

גרמניה המזרחית מוכנה לשלם פיצויים בסך 100 מיליון דולר לניצולי שואה יהודיים — אמר אתמול היינץ גאלינסקי, ראש הקהילה היהודית המערב־גרמנית, על סמך שיחות עם מנהיג גרמניה המזרחית, אריך הונקר.

הוא מסר, כי גרמניה המזרחית נושאת ונותנת בוושינגטון על תשלום פיצויים, והונקר אמר לו, כי היא שוקלת סכום בסדר גודל של 100 מיליון דולר.

"גרמניה המזרחית תעמוד לפני בעיות גדולות בתחום המטבע הקשה, אם תגשים תוכנית זו," אמר הונקר לגאלינסקי.

לא ברור אם הסכום מתייחס לניצולי השואה בגרמניה המזרחית עצמה, בה רשומים כיום רשמית רק 350 יהודים.

גרמניה המערבית שילמה לישראל וליהודים 38 מיליארד דולר כפיצויים ושילומים.

אדישות בבריטניה לתוצאות משפט ואלדהיים — כיסוי נרחב באוסטריה

ואלדהיים בסעודיה: פסק־הדין הוכיח שההאשמות נגדי הן הוצאת דיבה ללא בסיס עובדתי ● הקונגרס היהודי העולמי: "קהל הצרכנים רומה"

רפנה ורדי, בריטניה

לאחר הפירסום הרב לו זכתה תוכנית הטלוויזיה שניסתה לקבוע אם יש מקום להעמיד את נשיא אוסטריה, ד"ר קורט ואלדהיים לדין, בעוון פשעי מלחמה, מפתיע היה לראות שכמעט לא היתה כל תגובה באמצעי התקשורת לאחר שידור התוכנית.

למעט ביקורת במדורי הטלוויזיה, אשר התייחסה לצד הטלוויזיוני של התוכנית, אף לא אחד מהעיתונים בבריטניה הקדיש לעניין יותר מפיסקה אחת שציינה את תוצאות המשפט והדגישה כי, בכל זאת, הוכח שנשיא אוסטריה אכן ידע על פשעי המלחמה אך השופטים קבעו שהוא אינו נושא באחריות, שכן הוא לא יכול היה למנוע אותם.

באוסטריה, כיסו אמצעי התקשורת בהרחבה את תוצאות המשפט, ובנוסף למאמרים בעיתונים המקומיים, תחנות הרדיו חזרו ופתחו את כל מהדורות החדשות בתוצאות המשפט, במשך כל יום אתמול.

עוזרו של נשיא אוסטריה, דר' שיינר, מי שכתב את "הספר הלבן", אשר ניסה להסביר את פעילותו של דר' ואלדהיים בזמן המלחמה, אמר אתמול כי הוא אינו מופתע מתוצאות המשפט שכן הדבר היה ברור לשלטונות האוסטריים לכל אורך הדרך.

דר' ואלדהיים עצמו שוהה עתה בביקור בערב הסעודית. בראיון לסוכנות הידיעות האוסטרית במהלך ביקורו בסעודיה, אמר כי פסק־הדין של ועדת החקירה הטלוויזיונית הוא הוכחה שההאשמות נגדו הן "הוצאת דיבה ללא בסיס עובדתי". עוד אמר נשיא אוסטריה כי הוא מאמין שהחלטות השופטים יהוו גורם מרגיע באוסטריה. "יותר חשוב מכך, אני מאמין כי הדבר ישפיע על אותן מדינות במערב שכיום מגלות התאפקות והססנות כלפי", הוסיף.

"קהל הצרכנים רומה"

הקונגרס היהודי העולמי פירסם אתמול הודעה בה נאמר ש"קהל הצרכנים רומה". מנהל הקונגרס היהודי העולמי, אלן שטיינברג, אמר כי הקונגרס שהתייצב בראש המסע נגד ואלדהיים, סירב לשתף פעולה עם ההצגה ולא איפשר לעורכי התוכנית לעיין במסמכים מרשיעים הנמצאים הן בידי הקונגרס היהודי והן בידי משרד המשפטים האמריקני. לדבריו, "המארגנים הגישו לנו מה שמתיימר להיות משפט, בלי שהתנהל כזה".

גרוסמן: שמו את החתול לשמור על שמנת

יורם בר

חברת הכנסת חייקה גרוסמן (מפ"ם) אמרה אתמול על המשפט הפומבי שערכה הטלוויזיה הבריטית כי ההצגה שנערכה, לא הכשירה את ואלדהיים להיות נשיא מדינה אלא להיפך — הוכיחה את הצורך בהתפטרותו.

גרוסמן אמרה כי השופט הבריטי לאוטון פורדריק היה פאשיסט פעיל. "שמו את החתול לשמור על השמנת", אמרה.

לדבריה, ואלדהיים היה נאצי קטן, אך השאלה היא האם נאצי קטן יכול להיות נשיא של מדינה דמוקרטית במזרח אירופה.

גרוסמן הוסיפה, כי הגלריה הארוכה של העדים הגרמנים, שהיו לצידו של ואלדהיים בבלקנים בשנים 1944־1942 והופיעו להגנתו — הופעתם היתה עלובה ושקרית. הם הגנו על עצמם ועל קיומם המתרפס והמתחסד. בכל בית־משפט הם היו מואשמים בעדות שקר.

2 מיליון שחורים — בשביתה בדרא"פ

מוחים על הצעת חוק שנועדה להגביל את זכות השביתה ● מפעלי המכוניות שותקו, אך במכרות נמשכה העבודה כמעט כרגיל

רויטר, סי"צ

כשני מיליון שחורים השתתפו אתמול בשביתה הגדולה בקורות דרום־אפריקה, בפתח מערכה של שלושה ימים נגד ההגבלות שהטילה הממשלה הלבנה על האיגודים המקצועיים ועל מתנגדי משטר האפרטהייד.

לפחות 1.9 מיליון שחורים לא נסעו לעבודתם בפתח השביתה. מספרים אלה אינם כוללים אלפי אנשים המשתמשים בדרך־כלל במיניבוסים פרטיים. השביתה שיתקה את מפעלי המכוניות במדינה, אך נראה שלא פגעה בצורה חמורה במכרות הזהב החיוניים לכלכלת המדינה.

רק עובדים שחורים מעטים נראו ברחובות יוהאנסבורג. גם בתי־הספר השחורים באיזורים עירוניים נפגעו קשה ובתי־ספר רבים היו נטושים לגמרי.

ביום הראשון לשביתה נרשמו מספר פעולות אלימות, בין היתר, פיצוץ באוטובוס במחוז נאטאל.

שלושת "ימי הפעולה" נועדו למחות נגד הצעת חוק, שנועדה להגביל את זכות השביתה. השביתה הגדולה היא בלתי־חוקית.

מאות ילדים עונו

סרט תיעודי של הבי.בי.סי מגלה, כי מאות ילדים דרום־אפריקניים עונו בידי משטרת הבטחון והוחזקו במעצר במשך חודשים, בלי שהוגשו נגדם האשמות. הסרט, "סבלם של הילדים", שיוקרן מחר, טוען, כי יותר מ־10,000 בני־נוער נעצרו והוחזקו במעצר מאז הכריזה הממשלה הלבנה על מצב חירום, ביוני 1986. עד 1000 איש, ביניהם ילדים רבים, עדיין עצורים.

עסקות עם הימין המסורתי עלולות להעניק צירים ללה־פן בסיבוב השני

צופים רוב מוחלט אך זעום לסוציאליסטים באסיפה הלאומית הצרפתית

ארנון יפה (צרפת)

הנהגת מפלגות הימין המסורתי נושאת ונותנת עם ז'אן־מארי לה־פן על עסקה לקראת הסיבוב השני של הבחירות לאסיפה הלאומית הצרפתית. עסקה כזו עלולה להבטיח לו כמה צירים. לפי העסקה, יזכו שמונה מועמדי לה־פן במארסיי ובערי־החוף בדרום בתמיכת הימין המסורתי תמורת פרישה של 50 ממועמדי לה־פן לטובת הימין.

לה־פן מקדים את הימין המסורתי בשמונה מחוזות, אך הוא אינו יכול לסכל בחירת 50 צירים ימניים, אם יורה למועמדיו לסרב לפרוש. שר הפנים לשעבר פסקואה מנהל שיחות אלה עם שומרי־הראש של לה־פן. הימין לא נואש עדיין להשיג ניצחון בסיבוב השני, אחרי שהשיג 40.52 אחוז בסיבוב הראשון. מנהיגיו צוהלים על שנצלו מגיאות סוציאליסטית. הם נראים מוכנים לשלם כל מחיר כדי לסכל רוב סוציאליסטי מוחלט, אפילו ברית עם הפשיסטים של לה־פן.

מפלגת "החזית הלאומית" איבדה חמישה אחוזים, בהשיגה 9.35 אחוזים, אך לה־פן שומר על כוחו ואפילו עלה במארסיי.

מיטראן כן, סוציאליזם לא

התאוששות הימין הולכה הפתעה. הצרפתים משנים דעתם מבחירות לבחירות. הם רצו במיטראן, אך לא בסוציאליזם. הימין מקדים את הסוציאליסטים בשלושה אחוזים ומייצג רוב, אך יהיה לו קשה ואולי בלתי־אפשרי להשיג ניצחון ברוב מוחלט באסיפה הלאומית, בשל שיטת הבחירות והסתמכות של לה־פן.

הסוציאליסטים זקוקים ל־289 צירים כדי להשיג רוב מוחלט. המאבק צמוד מאוד, אך סקרי דעת הקהל מנבאים בהסתייגות רוב מוחלט זעום לסוציאליסטים, שהשיגו 37.55 אחוז בלבד בסיבוב הראשון. הם מאוכזבים. לא עלה בידם לשמור על בוחרי הנשיא מיטראן, שחזרו אל הימין.

כשלון לה־פן הסב נחת. היהודים במארסיי נשמו לרווחה. ערבים התכנסו לחגיגות בבתי־הקפה. ראש הפשיסטים הבלונדי נראה כנחש נכון להכיש, אך אין לו כל סיכוי לניצחון על מאריוס מאס הסוציאליסט.

הוועדה המקומית לתכנון ולבניה

גבעתיים

הודעה על־פי סעיף 149 ו־151 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965

גוש 6168 חלקה/ות 189/190 רחוב בן־גוריון 146, 146 א' גבעתיים.

תיק בניה מספר 3097, 3269

ניתנת בזה הודעה כי הוגשה לוועדה המקומית לתכנון ולבניה בקשה להקמת 2 בתי מגורים בני 3 קומות מעל קומת עמודים מפולשת עם הקלות באחוזי בניה 6% + 5% מעלית ועוד הקלות של 10% במרווחים הצדדיים (2.70 מ' במקום 3.00 מ') בכל בית, ומקלטים על קרקעיים.

לכל מי שיש התנגדות מאיזו סיבה שהיא לבקשה הנ"ל, יואיל להגישה לוועדה תוך המועד של 15 יום החל מיום הפרסום של הודעה זו, באם לא תתקבל כל התנגדות בתקופה הנ"ל, תובא הבקשה לאישורה של הוועדה.

יצחק ירון, יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ולבניה גבעתיים

תאריך: מאי 1988

לסימה שוויצר

עם קבלתך

אות הוקרה

על תרומתך

לקליטת העליה

מרכז מפ"ם

חוק התכנון והבניה התשכ"ה—1965

הוועדה המקומית לתכנון ולבניה

תל־אביב—יפו

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב—יפו בקשה ליתן אשור להקלה מתכנית בינוי ובניה פרגולות ברחוב קיסמן מס' 10 גוש 7003 חלקה 6.

תיק בנין 3/3489־010

בקשה מס' 871568

בעל קרקע או בנין או המחזיק בהם שיש לו התנגדות להוצאת היתר/אשור הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו, שד' בן גוריון 68, את התנגדותו המנומקת ולציין כתובתו המדוייקת וטלפון.

התנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הוועדה הנ"ל.

י. כספי, סגן ראש העיריה, יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו

השחקנית צ'יטה ריוורה רוקדת עם הכוריאוגרף מייקל סמואן אחרי שהגישה לו את פרס "טוני 1988" על עבודתו במחזה המוסיקלי "הכל הולך" בניו־יורק (צילום: אי.פי.)

פדאללה — המפקד העליון של חיזבאללה

אורי הורוביץ

סגנו של נביה ברי ב"אמל", עאקף חידר, גילה בראיון לעתון הלבנוני "אל־אנואר", כי שייח מוחמד חוסיין פדאללה הינו המפקד הצבאי העליון של ה"חיזבאללה", ולא רק "הרועה הרוחני" של הארגון, כפי שהוא טוען.

חידר דוחה את הכחשותיו של פדאללה, כי תפקידו ייצוגי בלבד.

הבונקר בו התאבד היטלר — ייעלם כליל

רויטר

הבונקר שבו התאבד אדולף היטלר ייעלם כליל. פועלים מזרח־גרמניים, המפעילים מקדחות וחומרי־נפץ, מחסלים את שרידי הבונקר, כדי לפנות את השטח להקמת דירות מגורים ולנטיעת פארק.

"אנו מפוצצים כל דבר. לא יישאר שריד ממה שהיה כאן בעבר" — אמר מנהל מחלקת הבנייה של ברלין המזרחית, ארהארדט גיסקה.

בשיחה עם כתב "רויטר", אמר גיסקה, חבר המפלגה הקומוניסטית: "אין אנו רוצים לראות אותו יותר. כבר ראינו אותו מספיק."

ממשלת גרמניה המזרחית תשקיע 320 מיליון מארקים (184 מיליון דולר) באיזור הבונקר לבניית 1,060 דירות, משרדים ומסבאות, נוסף לפארק.

אריות הרגו 2 ילדות בקרקס בבראזיל

סי"צ

שני אריות הרגו בשבת שתי ילדות, בעת הופעה של קרקס בעיר הקטנה קורונל פאבריציאנו, במרכז בראזיל.

שתי האחיות הקטנות, מאירה ארורה דה סילווה ומארינה, בנות חמש ושנתיים, צפו בהופעת אילוף אריות. הן ישבו בשורה הראשונה. לפתע נמלטו האריות מכלובם ותקפו אותן. מאירה מתה מייד ומארינה מתה מפצעיה בבית־החולים.

הדוד של הילדות, שליווה אותן, נפצע כאשר ניסה לשווא לפעור את לוע האריה שנסגר על ראשה של מאירה הקטנה. אז תקף האריה השני את מארינה ופצע אותה אנושות.

בעל הקרקס ומאלף האריות הורשעו בהריגת אדם שלא בכוונה. הם טענו כי לא היה קורה דבר לולא פרצה בהלה.

שערי מטבע־חוץ בנק הפועלים — 6.6.1988

	היחידה	מקטשים: קניה	מקטשים: מכירה	העברות והמחאות: קניה	העברות והמחאות: מכירה	שערים יציגים
סל מטבעות	1	—	—	1.7066	1.7279	1.7174
דולר אמריקני	1	1.54	1.61	1.5757	1.5953	1.5856
מרק גרמני	1	0.90	0.94	0.9166	0.9281	0.9216
לירה סטרלינג	1	2.79	2.92	2.8362	2.8716	2.8615
פרנק צרפתי	1	0.26	0.28	0.2712	0.2746	0.2727
ין יפאני	100	1.23	1.29	1.2502	1.2658	1.2571
גילדן הולנדי	1	0.80	0.84	0.8163	0.8265	0.8205
פרנק שווייצרי	1	1.08	1.13	1.0961	1.1098	1.1038
כתר שבדי	1	0.25	0.27	0.2620	0.2653	0.2637
כתר נורווגי	1	0.25	0.26	0.2509	0.2540	0.2523
כתר דני	1	0.24	0.25	0.2405	0.2435	0.2420
מרק פיני	1	0.38	0.40	0.3847	0.3895	0.3871
דולר קנדי	1	1.26	1.32	1.2793	1.2952	1.2886
דולר אוסטרלי	1	1.20	1.32	1.2416	1.2571	1.2502
ראנד דר' אפריקני	1	0.42	0.59	0.7069	0.7157	0.7110
פרנק בלגי	10	0.43	0.45	0.4383	0.4438	0.4408
שילינג אוסטרי	10	1.28	1.34	1.3025	1.3187	1.3107
לירה איטלקית	1,000	1.21	1.28	1.2329	1.2483	1.2395

על היום 7.6.88

דו"ח: חריגות באישור החוק

מכות בחקירות, עונש קבוצתי בגלל איחור של עציר למקלחת, לחם מעופש ויציאה לשירותים פעמיים ביום הם רק חלק מן התנאים שעליהם מדווחת עו"ד תמר פלג ב"דו"ח ביקור קטינים במחנה החוף (אנצאר 2)"

שלמה סלוצקי

דו"ח הביקור של עו"ד תמר פלג, מהאגודה לזכויות האזרח בישראל, במתקן הכליאה לקטינים שבמחנה אנצאר 2, זכה לכותרות ראשונות טרם הסתיימה כתיבתו. זאת, בעקבות ההכחשה הנמרצת של דובר צה"ל, לגבי טענתה בדבר הימצאותו של קטין בן 15, מפגר בשכלו, אנאלפבית ובמצב פסיכולוגי קשה, במעמד של עציר מנהלי.

להלן פרקים מדו"ח פלג:

1) עזה, 2.6.88. שעת הצהריים. קיבלתי אישור ביקור ופגישה עם עצירים קטינים ב"מחנה החוף", הוא שמו הרשמי של אנצאר 2, אשר על חוף ימה של העיר. על התחום סגן היועץ המשפטי של אזור חבל עזה. בדרכי למתקן אני פוגשת את עו"ד אניס ריאד מאום־אל פאחם, חבר האגודה לזכויות האזרח, הנענה לבקשתי לסייע לי בקומוניקציה עם הנערים: אני אינני דוברת ערבית.

הם היו 35 — נערים בני 14־16. כעת נותרו בצריף הקטן, שמידותיו 7x3 מ', 11 בלבד. רובם שפוטים על השלכת אבנים ו/או הבערת צמיגים, מרצים עונש מאסר של חודשים ספורים ומקווים שמשפחתם שילמה את הקנס, דבר שיאפשר להם להשתחרר בתום התקופה.

2) ואלה דברי הקטינים: ואיל סעיד אלמורזון, מס' העציר 5494, נעצר ב־8.5.88. זה היה עת שהוטל סגר על שכונת נצר, שבה הוא מתגורר. אמרו לו, שהוא חשוד בהקמת מחסומי אבנים בכביש ובזריקת אבנים. באותו לילה נעצרו רבים מהשכונה. הוכנס לצינוק עד 5 בבוקר, אחר העמידוהו עד 8.30. סירב להודות. אז נקרא לחדר החקירות ושם התחילו להכותו. במשך ארבע שעות ציוו עליו לשבת ולקום בלי הפוגה. החוקרים היו חיילים. זוכר שמו של המפקד, "קפטן" לוי או לביא. אמר שהוא אחראי על החוקרים באנצאר. קיבל מכות, ואז הודה במה שיוחס לו. עד עצם היום הזה לא אמרו לו מתי משפטו. כעת לא מכים אותו. אבל קשה לסבול את החום שבצריף, וחוץ מזה היה חולה, ביקש תרופות. נתנו לו אקמול. זו התרופה הניתנת לכל נגד כל חולי.

ואליד כאלד ברה — תושב המחנה שאטי, מספר העציר 6073, גילו — 15 שנה. (ילד 2.9.72). עיסוקו — תלמיד. נעצר ב־25.5.88 והובא לחדר החקירות. הוכה ממושכות במהלך הלילה ואחר־כך ציוו עליו ועל העצירים האחרים להישאר בעמידה. קיבל סטירות רבות. בצהריים הודה במיוחס לו: זריקת אבנים. נשפט לחודשיים מאסר בפועל ו־600 ש"ח קנס. אינו יודע אם משפחתו שילמה את הקנס. כתובתו — אל שאטי 10/32.

פאייז מחמד אראעי, בן 15, מספר העציר 4724, תושב שכונת זייתון, עזה. נעצר ב־16.4.88. נשפט על זריקת אבנים והבערת צמיגים ל־3 חודשי מאסר בפועל ו־800 ש"ח קנס. אמו גרושה מאביו, אינה יכולה לשלם את הסכום הזה. אביו לא חי איתם. יש לו משפחה משלו: שלוש נשים. פאייז מתלונן על כך שבחדר הצר מתכיל עצירים רבים, אין מים זורמים ואין שירותים. כשהיינו בו 35 זה היה ממש נורא. כעת אנחנו רק 11. ישנים על מזרן דק על המרצפות. על אף שני החלונות שבחדר אין בו די אוויר. אוכל מקבלים כל שני עצירים על מגש אחד. אף פעם לא אוכלים לשובע. בצהרים — בשר שימורים. הלחם תכופות מעופש.

ההורים מביאים את הבגדים התחתונים. את הבגדים העליונים, של בית־הסוהר, לא מספיקים לכבס, ולא מחליפים אותם. ביקורי ההורים נמשכים כ־10 דקות, מחיצת זכוכית מפרידה בינינו לבינם. במחיצה חור קטן שדרכו צועקים. עונשים? פעם אחד איחר לחזור מהמקלחת. כל הקבוצה נענשה בכך שנצטוו לשבת בחוץ, כמה שעות. מה עושים כל היום? שום דבר. מדברים. אין משחקים. אין ספרים. אמרו לנו שאסור להכניס ספרים ומשחקים. הכי קשה? היתושים העוקצים אותנו כל הלילה.

ניזאל אסמעיל סלימאן חילס, הוותיק שבהם, מספרו 2369, תושב שכונת סג'עיה, עזה. נעצר ב־6.2.88. משמש כ"שוויש" ("מגיד תורן" בשפת הסוהרים). נשפט לארבעה חודשי מאסר, מכאן שעתיד להשתחרר השבוע. מתלונן על חוסר אוויר בחדרים, חוסר מים זורמים. ללכלוך בחדרים שמנקים אותם רק כל שלושה ימים. מאשר שלחדר בו מוחזקים הקטינים אין שירותים, והעצירים מוצאים לעשיית צרכיהם שתי פעמים ביום. בבוקר גם למקלחת. הזמן אינו מספיק. בחדר ישנו דלי לעשיית הצרכים. משתדלים לא להשתמש בו, כי מעלה צחנה ומהווה סכנה לבריאות. אך אין אפשרות להימנע באופן מוחלט. מי שתייה מקבלים בג'ריקן מספר פעמים ביום. הוא מאשר את כל טענות הקטינים שדיברו לפניו. כולם היו מעדיפים להיות מוחזקים באוהלים, שם יש אוויר וגישה חופשית לשירותים ולמים.

3) מפקד הכלא, סא"ל מלול, מאזין לדברי. אני מעבירה לידיעתו את תלונות העצירים. הוא מוסיף, שהחזקת הקטינים בצריף נובעת מהצורך להגן עליהם מפני העצירים הבוגרים: מעשים מגונים; מעשי אונס הם סכנה ממשית, לדעתו. הוא סבור שהזמן המוקצה לשירותים ולמקלחות מספיק בהחלט. את הבגדים העליונים מחליפים להם — כך הוא אומר — אחת ל־10 ימים. לא יתכן שעציר ישאר באותם הבגדים כחודש ימים. אין לו התנגדות שיסופקו ספרים ומשחקים. הוא נותן לי את מס' הטלפון שלו לצורך תאום הכנסתם על־ידי תושבי עזה, באופן מרוכז.

אשר לעונשים: אין הוא מתרשם שמרבים להעניש. העונש של ישיבה בשמש במשך שעות אחדות, שהוטל על כל הקבוצה, בגלל איחורו של עציר אחד מהמקלחת? הם ודאי שמחו לשבת בחוץ, להשתזף באוויר הצח, בשמש. סא"ל מלול חוזר על דבריו אלה פעמיים ומחייך בקורת־רוח.

4) עציר מינהלי, מפגר בן 15? — מוחמד שחדה עוזר נעים, מספר העציר 5409, אולי בן 15 (לדבריו), הוא מקרה מיוחד במינו. אינני יודעת, כיצד התגלגל לפגישה איתנו, שכן אינו מוחזק בצריף הקטינים. אולי היה ברשימה השמית שבה שאר האנשים — כך התברר — היו מעל לגיל 18. מוחמד הוא עציר מינהלי. נער בעייתי, בן למשפחה בעייתית. אביו אינו עובד. הוא חולה. גם אימו אינה עובדת. יש לו 3 אחים צעירים יותר. גרים בשכונת עין זיתון בעזה. איפה בדיוק? אינו יודע למסור את הכתובת.

אנו מתבוננים בפניו, בתנועות גופו, בהבעותיו. מאזינים לו. החשד שלפנינו ילד מפגר ו/או פגוע מוח ו/או אפילפטי הולך ומתחזק במהלך השיחה. הוא אינו זוכר את תאריך מעצרו, אינו יודע לומר את תאריך הולדתו. אינו יודע קרוא וכתוב וחותם על יפויי־כוח בטביעת הבוהן. אנו מתרשמים שהקואורדינציה של גפיו לקויה, ששפתיו לו שראשו נד בתנועות לא רצוניות. הוא מתלונן על סחרחורות תכופות (כמה פעמים ביום) הפוקדות אותו וגורמות לו לאבד הכרה. (...בתירגום חופשי לשפה "רגילה"):

"אני לא אוכל את האוכל הזה, כי הגרון כואב לי ממנו, ואני לא אוכל את הבשר הזה" — אומר. אחר כך מסביר: "הבית שלי ליד בית־חרושת "סטאר" בעזה, יש שלט שכתוב עליו ברוכים הבאים לעזה, ושם הבית שלי".

(המשך בעמוד 10)

התנערות האחים הגדולים

מדינות ערב לא נרתמו לסייע לתושבי השטחים במאבקם ● הן מוטרדות מהתפשטות מלחמת איראן־עיראק ונוטות להתייחס אל האינתיפאדה כאל "סכסוך שכונתי" ● כך סבורים מומחי המכון הבינלאומי ללימודים אסטרטגיים

דפנה ורדי, לונדון

החשש הגובר מהתפשטותה של המלחמה המתמשכת בין איראן לעיראק גרם בין היתר לכך שהערבים חזרו להתייחס אל הסכסוך בין ישראל לפלשתינים כפי שראו אותו לפני 1948 — כסכסוך אזורי פנימי אשר לא יטריד איש מעבר לגבולות פלשתין, כמעט "סכסוך שכונתי". כך סבורים מומחי המכון הבינלאומי ללימודים אסטרטגיים.

המומחים גורסים שהאינתיפאדה החלה כמרד עממי בלי קשר להנהגה מבחוץ, כתוצאה מתסכול של החושבים לא רק מיחסה של ישראל, אלא גם ובעיקר מחוסר התייחסות של מדינות ערב.

יתרה מזאת, העובדה שלפחות בעזה בלטה השפעתם של גורמים מוסלמים פונדמנטליסטים, הגבירה את חששותיהן של מדינות ערב מהתפשטות המודל האיראני לאזורים אחרים והגברת השפעתה של איראן.

שינוי זה בסדר העדיפויות של העולם הערבי ניכר כבר בוועידת הפסגה שהתקיימה בעמאן בחודש נובמבר שעבר. ועידת פסגה זו, אשר חיזקה את מעמדה של ירדן כמדינה מתונה ומפשרת בין הגורמים השונים בעולם הערבי, הדגישה את האיום האיראני כגורם בעל חשיבות ראשונה במעלה. תוצאותיה של הוועידה היו, כזכור, החלטות, אשר התקבלו פה אחד, על גינוי לאיראן וסנקציות נגדה, ועל חידוש היחסים הדיפלומטיים עם מצרים — למרות שזו לא שינתה את יחסה לישראל.

ירוויחו מהשלום

אנשי המכון ללימודים אסטרטגיים סבורים שהחלטותיה של ועידה זו והיחס החדש שגילתה כלפי מצרים, ומכאן גם כלפי תהליך השלום עם ישראל, היו תוצאה של התפתחויות אסטרטגיות במהלך השנים האחרונות. מדינות ערב הבינו שבסיכומו של דבר יש לעולם הערבי מה להרוויח משלום עם ישראל. אבל, מעבר לזה, חשוב היה להן לגייס את עזרתה של מצרים בנשק ויועצים צבאיים במאבקן נגד האויב המשותף — איראן.

מדינות ערב לא רצו שהאינתיפאדה תעביר את תשומת הלב מהמלחמה במפרץ הפרסי לבעיית הפלשתינים. הן חששו הרבה יותר מהמלחמה המתמשכת בחצר האחורית שלהן העלולה להוות איום ממשי עליהן. חשש זה גבר לאחר שראו בשטח שגם התערבותה הצבאית המוגבלת של ארצות־הברית אינה מעניקה להן עליונות צבאית על איראן.

ירידת מעמדו של ערפאת

באשר ליאסר ערפאת, אנשי המכון ללימודים אסטרטגיים טוענים, כי עד תחילת האינתיפאדה היה מעמדו בירידה בתוך העולם הערבי. ועידת הפסגה בעמאן לא הביאה לכל שיפור במגמה זו, אלא להיפך, הומעטה חשיבות העניין הפלשתיני. אבל, הם מדגישים, גם בעבר היו לו תקופות שפל והוא יצא מהן כשידו על העליונה, ועכשיו יש להניח שהאינתיפאדה תסייע לו במאבק על החזרת כוחו בעולם הערבי כגורם שיש ביכולתו לגייס את דעת הקהל העולמית.

חוסיין וערפאת הגיעו לוועידת הפסגה בעמאן לאחר אירועים חריגים שקרו בחודש אפריל שעבר. האחד היה פגישתו של חוסיין עם פרס, ובעקבותיה מסמך לונדון, לדעת מומחי המכון ללימודים אסטרטגיים, תרם לפחות בשלב ראשון, לירידה במעמדו של ערפאת מצד אחד, שכן נראה היה שיש אפשרות סבירה לפתור את הבעיה הפלשתינית בלעדיו, ומצד שני, סייע לשיפור מעמדה הבינלאומי של ישראל כמדינה המעוניינת להשיג שלום ולפעול למען פתרון הסכסוך.

אך בהמשך הסתבר שחוסיין ופרס לא הצליחו להשיג את התמיכה שקיוו לה, והעקרונות שנקבעו במסמך לא סיפקו את דעתם של כל הגורמים. חוסיין מצידו לא הצליח להשיג את תמיכתם של ברית־המועצות, סוריה או אש"ף, ופרס לא הצליח להשיג די תמיכה בממשלת הליכוד הלאומית או בארצות־הברית. שמיר מצידו המשיך לתמוך ב"מדיניות הסטטוס קוו בכל הנוגע לשאלה הפלשתינית", אומרים מומחי המכון ללימודים אסטרטגיים.

כאשר לערפאת, הוא יצא מוועידת המועצה הלאומית הפלשתינית בעמדה קצת שונה. לוועידה היו שתי תוצאות עיקריות. האחת, איחוד מחודש של מרבית הגורמים באש"ף, כולל הארגונים של חבש וחוואתמה, והאחרת, המחיר של איחוד זה: עמדה נוקשה בכל הנוגע לשיתוף פעולה עם ירדן בעניין הוועידה הבינלאומית וההחלטה שלא להסכים לוועידה שאין בה ייצוג עצמאי לאש"ף ושאינה ועידה סמכותית ובעלת כוח וכו'.

אבל הפגנת אחדות זו של אש"ף לאחר הוועידה באלג'יר גרמה לבידודו בעולם הערבי. ההחלטות שהתקבלו באלג'יר עוררו את כעסם של שלושה גורמים חשובים — סוריה, מצרים וירדן — כעס, אשר תוצאותיו מצאו ביטוי בעמאן. רק בגדה המערבית וברצועת עזה לא היה שינוי ביחס לאש"ף.

הערכתו של המכון ללימודים אסטרטגיים היא, שלא רק ישראל הופתעה מהאינתיפאדה, אלא גם אש"ף, ירדן ומנהיגים ערבים בשטחים לא הצליחו להסביר את האירועים או למצוא דרך להשתלט עליהם. הצעירים המקומיים הם אלה שרתמו את חבריהם לפעולה והיא הופנתה לא רק נגד ישראל, אלא גם נגד הממסד של המנהיגות המקומית והמעמד המקומי של ערביי השטחים.

עם זאת, חוסר הארגון ואופיה המקומי של ההתקוממות לא הורידו מהשפעתה. האינתיפאדה "השיגה יותר תמיכה בינלאומית ותרמה יותר לשיפור המוראל של הפלשתינים משהשיגו 40 שנות המאבק המזוין של העולם הערבי נגד ישראל".

אבל הישגי האינתיפאדה בתוך העולם הערבי היו מאד מוגבלים. רק סוריה ואש"ף נרתמו לסייע לתושבי השטחים במאבקם, דבר שתרם לפנייתם של רבים לכיוון איראן ומנהיגיה הפונדמנטליסטים, שהציעו מול שונה של מרי אזרחי.

על הפרק

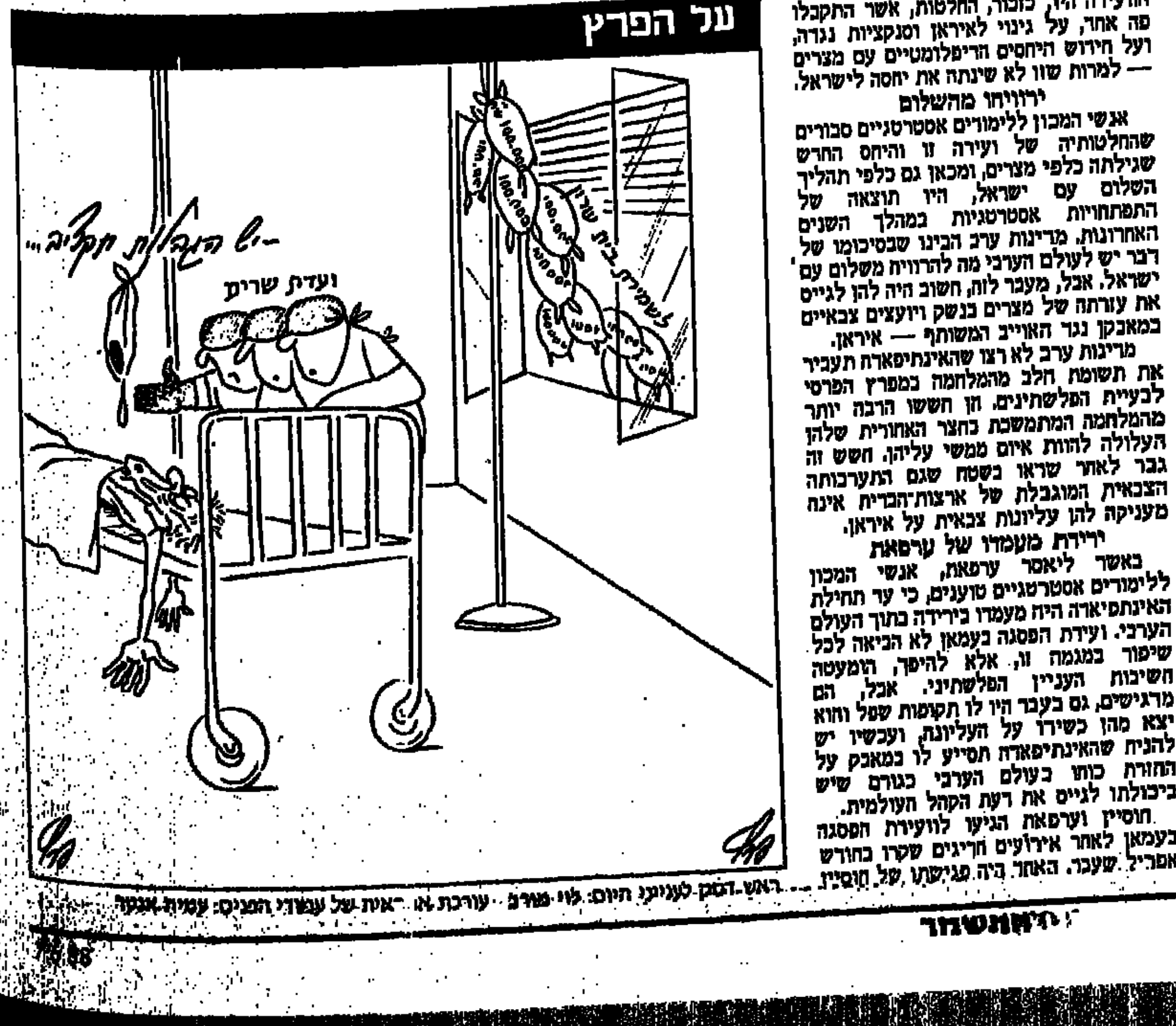

כותרות משנה

סליחה טעות

הדבר הטוב ביותר שיכול לקרות לטעות, שמבחינים בה. כך היא הופכת ממקור לבושה לחומר לימוד. כמה טעויות הצטברו בראשית השבוע.

■ הבחירות בצרפת

הסקרים היו חד־משמעיים: הסוציאליסטים יזכו כבר בסיבוב הראשון לניצחון סוחף. הנשיא מיטראן בעצמו הזהיר מפני הצלחה גדולה מדי, שתבהיל את הימין ותמנע את הפתיחה של השמאל אל המרכז.

התוצאות: תיקו או יתרון קל מאוד לאחד הצדדים. הסיבה: כנראה, האחוז הנמוך של המשתתפים. עורכי הסקרים שכחו להביא אותו בחשבון. ספק אם היתה שם שאלה: האם אתה מתכוון ללכת להצביע? אם השיב לשאלון, סימן שהתכוון. טעות. כשם שטעות חוזרת היא שוב ושוב, האמונה בסקרים. אבל מאמינים בהם דווקא אלא שנכוו מהם אין־ספור פעמים. המפלגות. אף אחת עוד לא ויתרה עליהם. בכלי־עזר, כמובן. אחר־כך מאוהבים בהם עד שהופכים למלכודת.

■ משפט ואלדהיים

לא עשינו סקרים, אבל לא יטעה מי שיניח, שרוב המתעניינים היו משוכנעים: קורט ואלדהיים יורשע במשפט הטלוויזיוני הבריטי. אבל הוא זוכה שם מחוסר הוכחות. גם זה לא עושה אותו לדמות הכי מתאימה להיות נשיא אוסטריה, אבל הנקודה הראויה לציון במסכת הטעויות היא, שלא נשמעו קולות רבים, אם בכלל, כנגד המשפט לפני עריכתו. ולא קשה לתאר מה היתה תגובתם של התובעים את פיטורי ואלדהיים אם בית־המשפט הטלוויזיוני היה מרשיע אותו. לבטח לא היו מגלים פתאום, שיושב־ראש חבר השופטים היה פאשיסט פעיל בנעוריו.

ואלדהיים צריך להתפטר עם וכלי המשפט הזה, אבל — גם אם הסיכויים נראים טובים — לא צריך להחליף בית־משפט של ממש בבית־דין ראווה.

■ חצי זיכוי

גם בלי לקרוא את הכרעת הדין כולה, הצהרתו של דוד בלאס, שהרשעתו היא חצי זיכוי, היתה מתמיהה. לאחר קריאה בהכרעת הדין ברור, שזה היה עוד תרגיל של "המוח המבריק", כפי שכינתה אותו השופטת. הפעם תרגיל חשבוני. העונש המכסימלי בעד מירמה בתנאים מחמירים הוא חמש שנים. בעד מירמה שיגרתית בתנאים "רגילים", יומיומיים — בערך חצי מזה. קרי: חצי זיכוי.

■ דרך ללא מוצא

"המשך הכיבוש בעזה וביו"ש — דרך ללא מוצא" — דברי ג'ורג' שולץ בביקורו שלשום בירושלים. כאן אין כל טעות. אפשר להזדהות עם כל מלה. מה שנראה מוזר, ששולץ חוזר אלינו בפעם השלישית כדי לומר זאת. וכבר מדברים על הפעם הבאה, הרביעית.

אבל ג'ורג' שולץ אינו כומר, אינו תייר ולא מתפנט אלא מדינאי מנוסה, המכיר את הנפשות הפועלות בישראל. עסוק למעלה מהראש. בכל זאת בא, מסביר והולך, בא מתדיין ונוסע. מר שולץ — זה הכלל? אין כאן איזו טעות?

אריה פלגי

ראש־הדסק לענייני היום: לוי מורב · עורכת ... "את" של עצורי הענינים: עמוס ...

טוטו גדול, ליגה קטנה

שלמה פרנקל

מה שקרה השנה בכדורגל הישראלי, הן התפרצויות בשני אגפיה של משוואה אחת. מצד אחד, לפי הערכות הספורטוטו, יגיעו הכנסותיו השנה לסכום חסר־תקדים, של 160 מיליון ש"ח. מצד שני, הגיע מספר צופי הכדורגל לשפל חסר־תקדים — קצת יותר מ־700 אלף צופים בכל העונה כולה, כאשר בשלבים האחרונים של הליגה הלאומית היו משחקים רבים שנערכו לעיני 50, 100 או 200 צופים בלבד, ומכל מקום, פחות מ־1,000 צופים.

בקיצור ולעניין: הכדורגל הופך מענף בידור להמונים, לחלק מתעשיית ההימורים. זהו תהליך הנמשך בצורה ברורה כבר יותר מ־10 שנים, אבל הגיע לשיא אבסורדי בשנה האחרונה.

והשפעה ההרסנית של הטוטו על ענף הכדורגל כענף ספורט או חלק מתעשיית הבידור, היא ברורה לגמרי. תחילתו של הטוטו היתה במפעלי הימורים פרטיזניים ושכונתיים. אחר־כך התחיל עיתון "חדשות הספורט" לערוך טוטו מאורגן יותר. הממשלה הוציאה את ניהול ההימורים מידי העיתון הזה, והעבירה אותו לידי "ידיעות אחרונות", שבו היו מניות למפא"י ההיסטורית. אחר־כך, כשהתחלף השלטון, השאירו בידי בעלי "ידיעות אחרונות" רק כמה פירורים, והפוליטיקאים של הליכוד לקחו לידיהם את העסק, שילמו דמי שתיקה למי שצריך, והורידו את כל המסווים מן ההימורים.

כדי להגדיל את הפרסים, את העניין ואת המתח (לא בכדורגל, אלא בהימור), הגדילו את מספר המשחקים בטופס, הגדילו את מספר הקבוצות בליגות וכך האריכו ומתחו את עונת השיא של ההימורים. כי בקיץ, כשיש אינטרטוטו ושטויות כאלה, התעניינות הציבור יורדת פלאים. השנה הגיעה מתיחת הליגה לאבסורד, בצורת משחקי הפליי־אוף.

לקבוצות התחיל לזרום כסף רב מן הטוטו. הן נוכחו לדעת שחשיבותם של הצופים יורדת. רמת האיצטדיונים הירודה והלכה (ראה המכביה, ראה ימק"א, וקטמון, ראה באסה ועוד ועוד), מחירי הכרטיסים עלו לשמיים, כי מה אכפת כמה צופים יבואו כשמובטחות כבר הכנסות גבוהות מהטוטו?

השחקנים, כמובן, רצו חלק בחגיגה — עוד ועוד כסף, וכך הגיעו בישראל לסכומים שיש כמוהם רק במיטב הקבוצות בעולם הרחב. השחקנים גם שמו לב — הם אינם טיפשים כלל, בניגוד למה שחושבים כמה מרימי־אפים — שאין שום קשר הכרחי בין רמת משחקם ורמת הכנסותיהם, משום שממילא מטילים עליהם לשחק לטובת הטוטו, ולא לחרוות

למי אכפת מרמת המגרש, ממספר הצופים ובעיקר — מאיכות הכדורגל, כשכל מה שמעניין הוא שהמשחק ייגמר עם תוצאה

הצופים, כי מבחינת הטוטו, אין זה משנה כלל כמה צופים יש במשחק, או כמה שערים מובקעים בו, או מה רמת המשחק. כל מה שמעניין את הטוטו הוא, שהמשחק ייגמר עם תוצאה — אחד, שניים או איקס — היכולה להרשם בטופס הספורטוטו של המהמרים. או אם הטוטו משלם — הטוטו מקבל מהשחקנים את שלו — תוצאה — וכל השאר לא מעניין כליכך, כי ממילא אין הרבה צופים, ועל העיתונות אפשר תמיד להגיד שהיא סתם מלכלכת.

אז ככה זה הולך: הטוטו עושה 160 מיליון שקל, ומעביר 24 מיליון דולר להתאחדות לכדורגל ולבניית מתקני ספורט. הקבוצות בלאומית מקבלות את הנתחים העיקריים, ועושות את החשבון הבא:

ניקח איצטדיון כמו בלומפילד. נניח שיש בו 20 אלף מקומות למכירה. אפשר למכור את כולם, אולי, אם המשחקים טובים, ואם מחיר הכרטיס סביר. מחיר סביר, יחסית לגובה המשכורת הממוצעת בישראל, הוא בערך 10 שקלים, קצת יותר מכרטיס קולנוע. ההכנסה מ־20 אלף מקומות במחיר ממוצע של 10 שקלים הוא 200 אלף שקלים.

אך לעומת זאת, אם מחיר ממוצע של כרטיס יהיה 25 שקלים, די למכור 8,000 מקומות כדי להגיע לאותן הכנסות — אבל אז גם ההוצאות קטנות בהרבה (פחות כרטיסים מודפסים, פחות קופאים, פחות סדרנים, פחות שוטרים בתשלום, פחות ניקיון אחרי המשחק, פחות מגרשי חניה). ואם מדובר ממילא באותה הכנסה ובהוצאות קטנות יותר — אז הרווח גדול יותר על פחות כרטיסים יקרים, מאשר על יותר כרטיסים זולים. ואם הלך המחשבה הוא ממילא שהכדורגל משרת את הטוטו — מה חשוב מספר הצופים? חשוב רק מספר המהמרים.

מה שמחשבי החישובים האלה לא הבינו, כנראה, הוא שבסופו של דבר גם הכנסות הטוטו ייפגעו בצורה קשה מן הירידה במספר הצופים, המביאה גם לירידה נוספת ברמת המשחקים. זה יכול לקרות כבר בשנה הבאה. שהרי אם אין לשחקנים קהל — מדוע שיתאמצו?

והלוז הקשה והגדול של מהמרי הטוטו אינם אנשים שסתם ממלאים טור פה או טור שם, אלא אנשים שיש בהם אהבה מנוער לענף הכדורגל. הם מתעניינים במתרחש בו, צופים בכל שידור בטלוויזיה וקוראים את כל מדורי הספורט בעיתונים. בשנים האחרונות הם ממעטים לבוא למגרשים עצמם בגלל מחירי הכרטיסים, בגלל התנאים במגרשים ובגלל רמת המשחקים. באופן בלתי־נמנע יורדת גם התעניינותם בכדורגל, ועימה — נטייתם להמר בטוטו. הרי יש להם גם לוטו ומפעל הפיס, והגרלות של הוועד למען החייל ושל מגן דוד אדום, ועוד ועוד, שלא לדבר על המוני בתי קזינו בלתי־חוקיים, שאי־חוקיותם היא האבסורד הגדול ביותר. האם אינכם סבורים שזה קצת חצוף (נצירה של הממשלה לאסור על קיומם של מועדוני הימורים מכל מיני סיבות מוסריות־לכאורה או דתיות־לכאורה — כאשר הממשלה עצמה מנהלת את משחקי ההימורים הגדולים ביותר?

שחקן השנה, אלי כהן. פה אחד

לא רע

קשה לקבוע אם הכדורגל עומד על מקומו או שמא הוא צועד לאחור. היו רגעים יפים יותר ופחות בעונה החולפת

מוטי חביב

האם רמת הכדורגל עלתה? האם הכדורגל דורך על המקום? או שמא עושה המשחק הפופולארי אצלנו צעדים לאחור? את השאלות האלה מעלים בכל סוף עונה והתשובות תמיד מלוות בחילוקי דעות. לטעמי, אבסורד לדבר על רמה, כשמסתכלים על ליגה שלמה.

אחרי ככלות הכול בכל ליגה יש משחקים מלהיבים לצד משחקים משעממים עד מוות. בכל ליגה יש מהלכי כדורגל טובי עין, ומנגד משחקים מהן מריח ה־0:0 למרחקים. מכל עונה תוכלו לדלות שערים מלהיבים וממשפכת אחרת גם שערים פשטניים, באשמת שוערים. קשה מאוד להשוות בין עונה אחת לאחרת בכל הקשור לרמה. הדברים היחידים הניתנים להשוואה הם עובדות ומספרים. איתם לעולם אין להתווכח. ואם כך, אז מצבה של האלופה, הפועל תל־אביב, בהחלט לא מלהיב.

הפועל תל־אביב היתה העונה לאלופה שכבשה פחות שערים מכל אלופה אחרת בחמש העונות שבעידן שלוש הנקודות. היעדר הבקעות יפורש מיידית כקבוצה שעיקר כוחה הוא משחק העורף, ואמנם הפועל תל־אביב זכתה השנה באליפות בזכות משחק העורפי שלה ו... למרות משחק ההתקפה שלה.

שימו לב: אשתקד זכתה בית"ר ירושלים באליפות לאחר שכבשה 59 שערים ב־30 משחקים. קודם לכן זכתה הפועל תל־אביב באליפות, לאחר שכבשה 52 שערים ב־30 משחקים. אלופת 1985, מכבי חיפה, כבשה 57 שערים ב־30 משחקים ושנה קודם לכן כבשו החיפנים־האלופים 48 שערים ב־30 משחקים. השנה כבשו האלופים רק 43 שערים ב־33 משחקים; תפוקה מינימלית לקבוצה אלופה. זאת ועוד. השנה כבשו ארבע קבוצות יותר שערים מהפועל תל־אביב, עובדה חסרת תקדים בכל שמדובר באלופה.

התבססות על דפנסיבה

אבל להפועל תל־אביב היה עורף מוצק. רק 23 שערים ב־33 משחקים. בית"ר ירושלים ספגה בשנה שעברה יותר שערים (27) בפחות משחקים (30). בעונת האליפות הקודמת ספגו התל־אביבים יותר שערים (26) בפחות משחקים (30). בעונת האליפות של מכבי חיפה, ב־1948 הורו 28 כדורים לרשתה ב־30 משחקים.

הנה כי כן הכדורגל הישראלי התבסס השנה על דפנסיבה. לא כבשת? לא נורא. ספגת?—הפסדת.

66 נקודות שצברו האלופים בעונה זו זהים לכמות הנקודות שליקטו אלופי אשתקד, אלא שאז עשו זאת הבית"רים מירושלים בשלושה משחקים פחות.

אבל כבר אמרנו בהתחלה שקשה לערוך השוואות של ממש. רק השוואות של מספרים, אחרי הכל יש עונות שבהן האליפות מובטחת כבר כמה מחזורים לפני הסיום, ואז יורד המתח ועימו גם צבירת הנקודות ויש עונות בהן המאבק הוא עד לדקה האחרונה, ואז צבירת הנקודות שונה.

באשר לחלק התחתון של הטבלה הרי ששתי היורדות — מכבי פתח־תקווה והפועל לוד — נקבעו הרבה לפני השריקה האחרונה, ומכאן שהמתח ירד. שתי הקבוצות היוו את בשר התותחים של הליגה כמו בית"ר נתניה בשנה שעברה. כמו מכבי שעריים קודם לכן, הכח מכבי רמת־גן ב־1985 והפועל יהוד ב־1984.

אלי כהן — שחקן העונה

בין היורדות לליגה הארצית לבין יתר הקבוצות נפער פער עצום שהבליט יותר כוחות. ליגה מרתקת היא ליגה שבה אין הבדלי כוחות כה גדולים.

לראשונה מזה שנים לא היו למדורי ספורט בעיות והתלבטויות בקשר לשחקן העונה. הכל בחרו באלי כהן מהפועל תל־אביב, תוך התחשבות בתרומתו גם לנבחרת הלאומית.

ואמנם גם אנו לא מטילים ספק. אלי כהן, בעל כושר גופני בלתי נלאה, בעל ראיית משחק טובה ועם מנות מוטיבציה מוגברות, ראוי לתואר. חלקו של אלי כהן באליפות הפועל תל־אביב (ואולי גם בגביע) גדול. הכדורגלן, שבחודש הבא יהיה בן 28, זכה להכרה בינלאומית. לזכותו 193 משחקי ליגה בהם כבש 25 שערים. השנה, ורק השנה, גם כבש שערים במדי הנבחרת הלאומית.

והיו כמובן עוד מצטיינים מהם בחרנו את האחד־עשר הטובים לעונת 1988. חמישה מהם יוצאי הפועל תל־אביב שלושה משורות סגנית האלופה מכבי נתניה. ייצוג כורך יש להפועל באר־שבע (מקום שלישי) להפועל פתח־תקווה (מקום חמישי) ולמכבי חיפה (בראש טבלת הפליי־אוף התחתון).

בין הקורות בחרנו את גיורא אנטמן, שספג את כמות השערים הקטנה בליגה (21 ב־32 משחקים).

בחוליה האחורית שלושה אלופים וסגן אלוף אחד — שמעון מנחם, יוסי לאנה יעקב סגל ודור הרשליקוביץ'.

גם חוליית הקישור כוללת שחקנים מהאלופה וסגניתה. אלי כהן, שמה סיני ושלום תקוה. כלומר: יגאל מנחם ממכבי נתניה, זאהי ארמלי ממכבי חיפה וניר לוין מהפועל פתח־תקווה.

שלושה שנותרו מחוץ לנבחרת העונה, אך ראויים לתזכורת הם יהודה עמר מהפועל תל־אביב, רניאל ברייילובסקי ממכבי חיפה ומיקי בן־שיטרית מהפועל תל־אביב.

בסך־הכל נכבשו 518 שערים העונה (הראשון של מאיר כהן ממכבי פתח תקווה והאחרון של יוסי שושני מהפועל פתח־תקווה), המהווים ממוצע של 2,3 שערים למשחק. לא רע. ממוצע גבוה יותר מאשר השערים שנראו במשחקי האלופה, הפועל תל־אביב.

פוליטיקה משחקת במגרש

טוביה בסקינד

פעמיים בלבד התקיימו משחקי גמר גביע המדינה מחוץ לגבולות גוש דן. פעם אחת, ב־1963, נערך המשחק באצטדיון העירוני בקריית־אליעזר בחיפה מסיבות לוקאליות גרידא, כאשר שתי הקבוצות שהעפילו היו הפועל ומכבי חיפה (0:1 להפועל חיפה). שנה קודם־לכן, הפעם מסיבות לאומיות, נכנעו בהתאחדות הכדורגל ללחץ מצד נשיא המדינה, אשר סבר כי יאה לה לירושלים כבירת ישראל לארח את משחק גמר גביע המדינה. המשחק התקיים באצטדיון האוניברסיטה בגבעת רם ו"קבוצת הפלא" של מכבי חיפה שבשורותיה היו כבר אז בין השאר, אהרון אמר, אברהם מנציל, אשר עלמני זכריה בן צבי וישעיהו הלד, הביסה את מכבי ת"א בתוצאה 2:5. משחק שבז'ארגון כתבי הספורט, נכלל בקטגוריה של הבלתי־נשכחים.

בהיעדר אצטדיון ראוי לשמו בירושלים, לא נמשכה מסורת זו ומשחקי גמר גביע המדינה התקיימו מאז ועד עתה באצטדיון הלאומי ברמת־גן או באצטדיון ע"ש האחים בלומפילד ביפו. הקבוצות הלאומיות לא השתמשו יותר בשירותיו של האצטדיון בגבעת רם, הן בגלל היעדר חומות והן בשל החשש כי במקרה בו תפסיד אחת הקבוצות, יכלו אוהדיה את זעמם במעבדות האוניברסיטה או במשרדי הממשלה הסמוכים לאצטדיון.

האצטדיון היחיד העומד כיום לרשות שתי הקבוצות הירושלמיות הוא המגרש בימק"א, שהוקם לפני יותר מ־50 שנה. עו"ד חמי ריבלין, פטרונה של בית"ר ירושלים, אשר המגרש בימק"א שימש שנים כמבצרה הביתי של קבוצתו, טוען כי משטח הדשא הדליל בימק"א אינו ראוי אף למרעה בהמות. לדבריו, קבוצה כמו בית"ר ירושלים, שלה קהל אוהדים רב, אינה יכולה להרשות לעצמה לקראת שנות ה־90, לשחק על משטח צר וגרוע זה. הסיבות הן מקצועיות וכלכליות. יציעי ימק"א אינם יכולים להכיל קהל רב מדי, וגם אלה שיוחסו סביב המגרש ייאלצו לעשות זאת כצאן הנדחס למכלאות. הכניסות בשערי ימק"א קטנות והכניסה למגרש נעשית בתנאים מחפירים. לבד מסיבות כלכליות ושאיפה לאיכות חיים גם במגרשי הכדורגל, קיים גם השיקול המקצועי. בית"ר ירושלים של שנות ה־70 וה־80 היא אחת מקבוצות הפאר של הכדורגל הישראלי ונמנית באופן די תדיר עם קבוצות הצמרת בליגה הלאומית. במשך שנים היתה הקבוצה שרויה

עכשיו מיישרים בירושלים את השטח במלחה ● אם בג"ץ יחייב את שמיר לחתום על אישור, הפוליטיקאים ייאנסו ברצון ויהיה לציון אצטדיון ● ובינתיים אפשר להמשיך לחלום

במאבקים צמודים על תואר אליפות המדינה, אך זכייתה הראשונה, בעונה שעברה, באה רק לאחר שקברניטי הקבוצה החליטו להעביר את משחקיה הביתיים לאצטדיון בלומפילד ביפו. שם, במגרש רחב הידיים, הצליחו אלי אוחנה ואורי מלמיליאן לבטא בצורה טובה יותר את כישוריהם הטובים ולהוביל את קבוצתם בבטחה למה שהוגדר "זכייה ראשונה אחרי 2,000 שנה".

המעבר לתל־אביב הוא בבחינת אילוץ ומבחינתה של בית"ר ירושלים הוא עלול להיות כרוך במחיר יקר לטווח ארוך. בעונות פחות מוצלחות, כפי שהיתה העונה הנוכחית, עלולים הפרנסים לגלות כי גם אוהדיה הנאמנים של הקבוצה "יעשו חושבים" לפני שיטריחו עצמם עד לתל־אביב. כבר עתה ניתן לראות, כי הפועל ירושלים, השרויה בצילה של אחותה הבכירה, נהנית יותר ויותר מאוהדים הבאים מקרב בני הדור הצעיר. אבל, אם הפועל ירושלים שואפת להישגים גבוהים יותר מאשר זכייה באליפות הליגה הארצית, מהר מאוד יגלו עסקניה, כי המגרש צר המידות בימק"א אינו צופן בחובו עתיד ורוד לקבוצה.

מגרשה הביתי של הפועל ירושלים, שהיה אף הוא מקום הראוי יותר למרעה בהמות מאשר למשחק כדורגל בליגה הלאומית, נהרס כדי לבנות עליו אצטדיון מודרני. החלק הראשון בתוכנית אכן יצא אל הפועל — המגרש נהרס. חלקה השני של התוכנית — למרבה הצער — לא זכה להתממש בהיעדר אישור של הוועדות המחוזיות, אשר קיבלו את התנגדות השכנים. הקבלן מרדכי יונה, אשר "חורבת קטמון" שייכת לו היום, מתעתד להקים במקום מגדלי יוקרה.

אצטדיון ירושלמי מודרני כמעט הוקם בשועפט. הקרקע כבר יושרה, אך לחצים קואליציוניים בממשלת בגין מצד המפלגות הדתיות, שכידוע, אינן מעוניינות במרכז בו תחולל השבת בפרהסיה, הביאו להקפאתו של הפרוייקט ולמעשה לגניזתו הסופית. ראש הממשלה דאז, מנחם בגין, הפעיל אז את מלוא כובד משקלו כדי למנוע את הקמת האצטדיון בשועפט. קולק, כך מלחשים, נאנס ברצון.

ואולם, כיום רואה ראש העירייה העומד לפני מערכת בחירות נוספת, חשיבות רבה שהציבור אכן יידע כי הוא נאבק למען זכותם של תושבי ירושלים לאצטדיון מודרני בעירם. התוכנית להקמת אצטדיון כדורגל במלחה אמנם אושרה בכל הוועדות ואף החלו בעבודות יישור הקרקע במלחה, שבדרום העיר. הדתיים, החרדים אמנם אינם מאושרים מהעניין, אך אין בכוונתם לצאת למלחמת חרמה בנושא, הן משום שהאצטדיון בדרום העיר מרוחק מתחום מושבם והן בגלל נכונותם לפשרה בנושא המציק כליכך לציבור החילוני. מה שמעכב כיום את האצתו של הפרוייקט היא חתימתו המאשרת של ראש הממשלה, יצחק שמיר, בתוקף תפקידו כממלא־מקום שר הפנים. נגד ראש הממשלה מתנהל כיום דיון בבית־המשפט הגבוה לצדק, הדן בעתירתם נגדו של ראש העירייה טדי קולק ושל ח"כ דדי צוקר (רצ). את הסיבה

(סוף בעמוד 10)

יצחק שור

„העיקר שיקרא"

לא חשוב מה קורא הילד, אומר אלכס זהבי, מומחה לספרי ילדים. ההימנעות מקריאה היא זאת שמסכנת את ילדינו

כאשר הורים ומורים מתלוננים ש„הילד איננו קורא", לא בהכרח הם מתכוונים לכך שהילד איננו שולט במיומנות הקריאה. טענתם האמיתית היא, שהילד מתקשה בהבנת הנקרא, נמנע מפגישה עם טקסטים חדשים, ובוודאי שאין הוא נהנה מקריאה לשם קריאה.

הקושי בהבנת הנקרא איננו טכני, אומר אלכס זהבי, מומחה לספרות ילדים ומי שהשתתף בהכנת חומרי למידה לילדים עולים מאתיופיה, במסגרת עליית הנוער. כדי להבין טקסט אין די בקריאה טכנית ואף לא ביכולת חשיבה. לשם כך דרוש מטען של אוצר מלים, מושגים כלליים ונסיון חיים. איך צריך לקרוא הילד את המלה „גדל"? משמעותה של המלה נקבעת על־פי הקשרה. בהקשר אחד משמעותה תהיה גידל, ובשני גודל. מי שיקרא ספר של דבורה עומר לא יהיה, בהכרח, בקיא בתולדות א"י מן הבחינה ההיסטורית. אבל קריאה בספריה של דבורה עומר תאפשר לילד להבין על מה מדבר המורה להיסטוריה, מהי משמעות מושגי היסוד במקצוע זה, ומהי האווירה שאפיינה תקופה מסוימת. הקריאה העצמית, זו שקורא אדם להנאתו, מרחיבה את הניסיון הלא־אישי. כך, למשל, נער שיצפה בהצגת „מבעד לוורדים" מאת המלחין־הסופר היהודי־אמריקני מארק נייקרוג, לא בהכרח יבין את משמעותם האמיתית של המלים „תחנת רכבת", ו„תמורות", אם לא יהיה מצויד במידע קודם על השואה. מושגים בהיסטוריה, גיאוגרפיה, מוסיקה, ותחומים רבים אחרים, נעשים מובנים רק בתוך הקשרם הרחב.

בין הבנת הנקרא לחיקוי הקריאה

באמת, אומר אלכס זהבי, קיים קשר מובהק בין הבנת הנקרא לבין היקף הקריאה. אם לנסח זאת בדרך שלילית, הרי שניתן לומר באורח פרדוקסלי, כי ילדים אינם קוראים ספרים משום שהם מתקשים בקריאה, והם מתקשים בקריאה כיוון שאין הם קוראים ספרים.

אפשר להיחלץ מן המעגל הזה על־ידי למידה מתווכת, שבה לומד הילד ללמוד. במקרה שלנו הוא לומד לקרוא על־ידי כך שמבוגר משמעותי בחייו, הורה או מורה, מעד להיות מתווך בין הילד לבין הספר. ברגע שאותו מבוגר מספר לילד סיפורים, או מלווה את קריאת הילד בתגובה חמה אוהדת, מעניק אותו מבוגר למעשה הקריאה משמעות חווייתית, בלתי פורמלית, אינטימית.

איך מביאים ילד מתקשה בקריאה לכך שירצה לקרוא? א) מוצאים עבורו טקסטים ספרותיים או ספרים, אשר עשויים לעניין אותו. ב) יוצרים סיטואציה שבה הקריאה תהיה חוויה חברתית, ושהספר יימצא בהישג יד. טקסט ספרותי אשר עונה לצרכים או מצוקות של הילד עשוי לעניין אותו. סיטואציה שבה כל הכיתה קוראת מהווה לחץ וגירוי גם יותר על ילד המתקשה בקריאה, כי יעשה מאמץ לא לפרוש מן הכלל.

הפער מגיע לשנתיים שלוש

בקריאת סיפורים מן הגיל הרך ביותר, יש לראות המשך של שיחה עם הילד. ילדים שהוריהם מרבים לשוחח אתם מתפתחים מבחינה לשונית ושכלית הרבה יותר מהר מאשר ילדים שהוריהם חסכו מהם את השיחה. שגיאה חמורה שוגים ההורים, אשר הופכים את הטלוויזיה, הרדיו והקלטת לשמרטף. כדי שההאזנה תהיה משמעותית זקוק הילד לתיווך בינו לבין חומרי ההאזנה והצפייה. תיווך זה מלמד את הילדים, כי שורר הבדל גדול בין לשון הדיבור הבלתי־פורמלית, לבין לשון הספרות הפורמלית. אפילו לא יישנו ההורים או המורה מלה אחת מן הטקסט, הרי שעצם הרגשתן של מלות מפתח בסיפור מעניקה למלים אלה משמעות שהילד יתקשה לעמוד עליה בעצמו. דרך הסיפור יכיר הילד דמויות ומושגים בספרות העולם.

כך, למשל, המוסכמה שהאריה הוא מלך החיות ואילו השועל הוא ערום, היא מוסכמה נלמדת. ילד שיגיע לכיתה א' מבלי שהאזין לסיפורים מפי הוריו או הגננת שלו יגלה מהר מאוד, שהוא סובל מחסר בהבנת הנקרא, כלומר — באוצר מלים, תבניות לשון מושגים. פער זה עשוי להגיע, כבר בכיתה א', לשנתיים־שלוש, אם מותר לכמת את הפער. אבל על הפער הזה ניתן לגשר על־ידי פעילות אינטנסיבית של המורה בכיתות היסוד.

הילדים צמאים לסיפורים. ילדים שכבר יודעים לקרוא ממשיכים לבקש מהוריהם כי יספרו להם עוד ועוד. והרי אתה כבר יודע לקרוא, אומרת האם העייפה. „לא, משיב הילד. אני עוד קטן". בכמה מקרים זקוקה האם לאישור המורה כי ילדה איננו „מפגר" בלימודים. לשון אחר: הילד מנסה ליהנות משני העולמות — גם מקריאה עצמית וגם מהאזנה לסיפורו של המבוגר.

ספרות קלוקלת

עם זאת, אומר אלכס זהבי, ילדים בכל הגילים רגישים לפגיעה אפשרית בעצמאותם. מורים או הורים, אשר מנסים לכפות קריאת ספרי חובה על ילדיהם, יודעים מנסיונם, כי במקרים רבים התלמידים אינם קוראים את הספר, אלא מרפרפים, ומאזינים ל„עיקר התרשות" מפי „הקריינים" של הכיתה. הדרך הטובה שיבחר לו מורה או ספרן, היא לתת בידי כמה ילדים מבני קבוצת הגיל ספר שהמורה חפץ ביקרו. ילדים אלה ישמשו „מתווכי למידה" בין הספר לבין הכיתה, או, אם לנקוט לשון מסחרית, ילדים אלה ישמשו סוכני המכירה לספר הטוב.

האם אין חשש כי הילדים יבחרו בספרות קלוקלת ולא יידעו להבחין בין טוב לרע? אלכס זהבי מבטל חשש זה כעפרא דארעא: כלל לא חשוב מה קורא הילד. העיקר שיקרא. והרי לא ספרות קלוקלת מסכנת את תלמידינו, אלא הימנעות מקריאה בכלל. הפסקת הקריאה היא כמעט תמיד בלתי־הפיכה, ואת התהליך הזה יש בכוחם של ההורים והמורים למנוע. מי שקורא סיפורי בלשים, רומנים זולים או הרפתקאות חסרות שחר, יתפוס את „הפרנציפ" של הספרות הזאת מהר מאוד. ככל שיקרא יותר כן יהיה זקוק מהר יותר לחומר קריאה מתוחכם.

הצד הבהיר של הירח

קרית מנחם, עיר גנים, שכונה בת רבבות תושבים במערב ירושלים, מתגאה בתזמורת כלי הנשיפה שלה. שר החינוך והתרבות יצחק נבון ביקר שם והציץ אל תוך תוכה של העשייה התרבותית הענפה בשכונה: במתנ"ס נערכת תערוכה של ציורי השכונה. ילדי מקהלת בית־הספר הממלכתי „גוואטמלה" שרים שירי ארץ במגנון תרבותי נלבב. בבית־הספר הביע לומדות בנות לנגן בכלי מקלדת.

נבון עם בנות המקהלה של ביה"ס גוואטמלה

(צילום: רוני נעמן)

בנות ובנים (!) מחטיבת הביניים של חשבונתית רוקדים ריקודי עם באיכות המתקרבת לאיכות של בימת תיאטרון.

התזמורת, אומר יו"ר ועד ההורים של גוואטמלה, יעקב לביא, מהווה את לב העשייה המוסיקאלית בשכונה. עיסוקם של מאה ילדים ובני נוער בנגינה הגביר את המוטיבציה ללימודים, שיפר את ההופעה החיצונית והוריד את היקף מקרי האלימות. הורים שלא זכו לחינוך מוסיקאלי, מאזינים לאימוני ילדיהם בכלי נגינה, כמו ברחביה. אלא שבסוף שנת הלימודים הנוכחית יאזל תקציב ההחזקה של התזמורת, שנתרם על־ידי קהילת בולטימור בארצות־הברית ועיריית ירושלים. לצד התזמורת מתנהלת בבית־הספר השכונתי הגדול, המונה למעלה מאלף תלמידים, פעילות מוסיקאלית ענפה: תלמידי כיתות ד' לומדים לנגן בחלילית. תלמידים מכיתות ה'־ו' נכנסים לקבוצות כלי נשיפה, ומתוכם נבחרים הנגנים בעתיד. כיתות רבות לומדות מוסיקה. בבית־הספר פועלות שתי מקהלות, ובסך־הכל מועסקים בו מורים בהיקף של חמש משרות.

השכונה מבקשת מהשר נבון כי משרדו ייטול את האחריות לתזמורת. נבון התחייב לא להשאיר את השכונה לבד, והטיל על עוזריו לטפל בבקשה. אלא שכאן המתינה לשר נבון הפתעה לא נעימה: לדוכן אולם בית־הספר עלה חבר ועד השכונה דוד אוחיון וגילה את הצד האפל של הירח: „משהו מחריד מתרחש בקרית מנחם־עיר גנים. השכונה תופסת את המקום הראשון בין כל שכונות העיר בשימוש בסמים. למרות כל הדברים היפים שראית, עליך לדעת, כי בשכונה חיים עתה 52 מתמכרים לסמים קשים ועוד 18 יושבים בבתי־סוהר. גל הסמים עלול להביא לבריחת תושבים ולהחריב את השכונה לאורך".

השר נבון הבטיח לסייע, במיוחד בתחום ההסברה והמניעה.

נוני בלע קיפוד

התירוץ של נוני התנין. סיפר וצייר עודד בורלא. הוצאת סידקיס. ת"א 1988, 45 עמודים.

במקום להכין את שיעוריו העדיף התנין הקטן נוני לשחק במחבואים עם תוכי מרוט זנב. בדרכו לבית־הספר ראה נוני משהו זז על החוף, בין העשבים. הוא הרגיש פתאום שהוא רעב מאוד, וכאשר ראה שהדבר זז שוב, לא חיכה לראות מה זה, ובלע אותו. כאשר החל השיעור שאלה המורה הגינה: „האם כל הילדים הכינו את השיעורים? וגם אתה נוני?" ענו כל התנינים הקטנים. „כן", ורק נוני לא ענה. הוא החזיק בידיו את בטנו ובכה בלחש. זהו רק תירוץ. בקיצור, נוני בלע קיפוד.

בסיפור זה מוצג התנין אף מצויר כמות שהוא, אלא שהתנינים ניחנו, כידוע, ביכולת הדיבור, כשם שגם האפרוח שהלך לחפש את אמו, של לוין קיפניס, ניחן ביכולת הדיבור. זוהי דוגמה לסיפור, אשר לכאורה מתאר מציאות רחוקה, ולא אנושית אלא חייתית, אך לאמיתו של דבר הוא מתאר מציאות קרובה ומוכרת לילד מחיי יום יום. החוט המקשר בין אי־הכנת השיעורים לבין אכילת הקיפוד הוא החטא של הליכה אחר היצר, הכניעה לעקרון העונג הפרוידיאני ונסיון הבריחה מעיקרון המציאות. אי־הכנת שיעורים מהווה מחדל. אכילת הקיפוד מהווה מעשה. העונש הטבעי שקיבל נוני, כאב הבטן, הופך למיותר את העונש שהגיע לו מן המורה. העתקת החטא והעונש מן הילד אל התנין, בן־צלמו־דמותו, מאפשרת לילד לקנות מוסר בדרך עקיפה.

בספר שבעה סיפורים קצרים. הציורים, כמו הסיפורים, שורטטו בעט רכה, ובהומור דק. הסיפורים משופעים במשחקי מלים ובדקויות לשוניות, שאינני בטוח יפיקו מהם הנאה מרובה. לגילאי 5־10.

שלושה בסירה אחת (בלי הכלב)

איך מרתיחים קומקום

ג'רום ק. ג'רום. שלושה בסירה אחת (מלבד הכלב). עברית יאיר בורלא. הוצאת כתר. ירושלים. מהדורה שנייה, 1988, 162 עמודים

שלושה בסירה אחת (מלבד הכלב) הוא סיפורם של שלושה צעירים אנגליים עליזים היוצאים לחופשת קיץ ממושכת בסירה קטנה על פני נהר התמזה. תפארתו של הספר, מבטיח לנו המחבר בעמוד הראשון, אינה דווקא על מגנונו הספרותי ומידת התועלת שאפשר להפיק מהמידע שבו, אלא על אמיתותו הצרופה...

אווירה מבודחת עם פרצוף רציני, זהו סימן ההיכר של ספר זה. הבדיחה הקטנה, המקומית, החיה, שייכת כאן למלאכת המחשבת של האמנות הזעירה, כמוה בשיר הבאי או קריקטורה. אין זה דומה כלל לספר בדיחות, או למגישה מלומדת של בדיחולוגים קליניים. אצל ג'רום ק. ג'רום בדיחות הדעת המתמדת היא השקפת עולם ואורח חיים גם יחד. לאיש הזה אין כלל ערכים! הוא צוחק אפילו מקברים. כך, למשל, כאשר הגיעו השלושה בסירתם המפוקפקת, לחופה של עיירה נידחת ושמה המפטון, דרש ג'ורג', כי הם יירדו כדי לבקר את קברה של מיסיס תומס. „מי היא מיסיס תומס זו?", שאלתי. „מנין לי לדעת?" השיב הריס. „זו אשה שהכול משבחים את קברה ואני רוצה לראותו". הבעתי התנגדות תקיפה. איני יודע — ייתכן, שיצאתי פגום מלידה לאוויר העולם, אך מעודי לא הצלחתי למצוא עניין בקברות מכל סוג שהוא... כשאהיה זקוק לבידור ולשעשועים אלך לקברות בני משפחתי". כאשר מגיע שומר בית־הקברות מנפנף אותו גיבור הסיפור: „אתה מפריע לי. הסתלק מכאן וחפש לך מישהו שיקבור אותך במחיר זול ואני אשתתף במחצית ההוצאות".

הגיבור אפילו צוחק מדודו פודג'ר המנוח, שהצטיין בהטלת האשמות כנגד ילדיו המרוכים: „אין בכל הבית הזה מי שיודע היכן מעילי? מעודי לא ראיתי חבורת תדלי אישים כאלה, חי נפשי. שישה אתם במספר ואינכם מסוגלים למצוא מעיל אחד, שהנחתי כאן לפני חמש דקות".

לאורך כל הספר מתאר המחבר את חולשות האנגלים, ומוציא את האוויר מחשיבותם העצמית הנפוחה של סנובים מכל העמים. שאיפת חייו העליונה של ג'רום ק. ג'רום איננה לתקן עולם במלכות שדי, אלא להעלות חיוך על שפתיהם של קוראיו; ובימים טרופים אלה, כשבאנגליה יורד גשם ואילו אצלנו חוגגים החמסינים, גם זה משהו.

תרגומו של יאיר בורלא הוא קולח, גמיש, מדויק ושנון. מומלץ לבני הנעורים.

תגובות

בודד בקו האדום

אבישי גרוסמן

התהליך מובהק על פניו. אנחנו צועדים בטוחות בדרך אל סוף תהליך הפאטיזציה של החברה הישראלית מתקדם ושולח את שלוחותיו לרקמות העדינות ביותר, המוחשיות ביותר. הכיבוש המתמשך, הדרת גולים המרבית, התמוססות הישועי הקולקטיביות החברתית, מנהיגות אטומה וקשה וקיפולי הדגל של השמאל הליברלי — כל אלה תופעות הזורמות אל סכר ההיסטוריונים — מקום בו יעתו, יוסברו ויילמדו.

רבים מרגישים שהגענו עד סף השתיקה. המילים מיצו את עצמן, הגיעה השעה לעשות מעשים. אדם ותנועה חברתית, שלא חשים את המתחייב מן המעבר בין מילים ומעשים, מוצאים את ייעודם בשיגרת סיום המאמרים, הנאומים מלאי הפאתוס, ההפגנות הקבועות והמשלחות אנשינו אל קובעי המדיניות — כל אלה נמשכים אל שיגרת יומם. אלא שהנבונים יודעים, שחברה מסוחררת שנאטמה אינה מסוגלת לקלוט את המסר ההומניסטי הנאמר בצורה מנומסת.

דב ירמיה, קצין וג'נטלמן, קורא את המתרחש, כואב אותו ועושה מעשה. הוא יודע — אדם המתייצב חוצץ, כואב ומתריע בחברה שנשתבשה, צפוי לנידוי ולחרם. מה עוד, שהתומכים הפוטנציאליים, אנשי „הבסדר" של השמאל, ממשיכים לצעוד במשעול של „לפקודה תמיד אנחנו", הטוב והשגור. דב ירמיה זועק את זעקת „השומר הצעיר" במיטבו. אנחנו, „השומר הצעיר" של יום־יום, שותקים... התשלום כולו שלו. את המחיר נשלם כולנו

ניצבים אנו על הקו האדום המסוכן. עוד צעדים אחרים נשקע עמוק במים העכורים של האטימות הכוהנית, המאפשרת למשתכשכים בה לחיות בלי להבדיל בין טוב ורע, המותר והאסור, אמצעים ראויים ואמצעים שאינם. רגיש ההומאני אסור לו שינקוט בהם.

דב ירמיה. קורא את המתרחש

מה שחסר לנו יותר מכל הוא אומץ לב אזרחי. נקיטת עמדה עם נכונות לשלם מחירים. אנחנו — הקיבוץ הארצי, „השומר הצעיר" היינו צריכים לזעוק עכשיו זעקה גדולה. להתריע אל מול התהום השוחר והפיוס שאליו אנו צועדים. שהרי, כל סעד קיומנו נקבע מקיום „עד כאן" מוסרי, כעמידתנו על הקווים האדומים מוטלת עלינו החובה — כיחידים וכתנועה לומר: „עד כאן" — לא תמיד ולא בכל מחיר!

דב ירמיה, הלוחם על דעתו, מתייצב אל מול ההסכמה הלאומית הרחבה ומציע לסרב לשרת בשטחים. אני בטוח שבמבט לאחור בעוד שנים אחדות, נכיר כולנו בחשיבות עמדתו ומאבקו. ובינתיים — לפני שיהיה מאוחר מדי — עלינו, כתנועה סוציאליסטית לוחמת, לסייע לדב ירמיה אישית ולנקוט עמדה תנועתית נחרצת במישורים הענייניים.

האימרה „לפקודה תמיד אנחנו", או „לאן שנלך שם תמיד פנינו", מיצתה את עצמה עד תום. במשימה חייבת לבוא תפיסה „לא תמיד", „לא בכל מחיר" ו„עד כאן ויותר לא". במציאות כה אנו חיים, האינטרס הקיומי חייב לתפיסה המוסרית. כאשר קיומי ומוסרי חוברים יחדיו והכרח הוא לנו — כתנועה רעיונית, סוציאליסטית הומאניסטית — לקום ולעשות מעשים. השעה מאוחרת, אבל עדיין ניתן לשנות.

אריאל שרון. היה בבריסל

מנחם בגין. שייך להיסטוריה

גיבורים עלובים

נפתלי בן־משה

משהו על אירוע שולי, שהתחמק לו משומת־לב מתגובת הציבור, אך מלמד הרבה. גיבורי מלחמת לבנון ששלחו למוות למעלה משש־מאות חיילים, שגרמו לפציעתם ולנכותם של אלפים וזרעו מוות וחורבן בעריה ובכפריה של לבנון בשליחות המגלומניה וההרפתקנית שלהם — גבורתם נתפוגגה להם והפכה למנת־לב עלובה, כשצריך היה להישיר מבט אל עיניהם של ההורים ומשפחות השכול ולנעוץ מבט במציבות השיש הקרות המכסות על דמם הרותח של הנופלים לשווא. אחד־אחד ובאין־בושה התחמקו להם גיבורי החיל מלייצג את עצמם ואת הממשלה בטקס האזכרה לחללי מלחמת לבנון במלאות שש שנים לפתיחתה. הם היו עסוקים באירועים יותר נעימים ופחות לוחצים על המצפון.

מנחם בגין, אידיאולוג מלחמת יש ברירה, שאיבד ימים, כבר שייך להיסטוריה והוא כבר לא בר־עונשין. בקושי הוא יוצא מפתח ביתו כדי לפקוד את קבר אשתו, או מרים טלפון כדי לברך את יצחק שמיר. ליותר מכך אי־אפשר לצפות ממנו. אך מה עם ראש־הממשלה יצחק שמיר, זה שכיהן כשר החוץ בתקופת „המלחמה המהוללת"? תראו באיזו קלות הוא מחל הפעם על כבודו הממלכתי לטובת ממלא מקומו מחמל־נפשו. במקום לייצג את הממשלה בבית־הקברות בהר הרצל, הלך לייצג את לח"י בכנס של אצ"ל ולהפריח שם — כדרכו בקול דרמטי ובאינטונציות שלא במקומן — ברדות נפוצות („אנחנו ניצחנו אז וננצח גם היום") ומליצות נבובות.

אריאל שרון, אדריכל המלחמה, מוליך השולל הגדול וגיבור ועדת כאהן, שעדיין, מהלך אימים על הציבור, דואג תמיד להימצא מחוץ לגבולות ישראל ולבנון בכל פעם שמתקרב מועד השנה למלחמה שנועדה לעשות סדר חדש בלבנון. הפעם הוא היה עסוק וטרוד בבריסל, אך הספיק לקפוץ ברגע האחרון, כדי לנחות ישר בישיבת מרכז „חרות". אפילו הענו הגדול דוד לוי, שהרקורד שלו במלחמת לבנון — ואני אומר זאת לשבחו — היה מן הפחותים ביותר, ויתר על ההזדמנות לייצג את הממשלה. הוא העדיף להיות עסוק במשהו רדוף ביותר — תקנו אותי אם אני טועה — בהנחת אבן פינה לייסוד משהו עברי חדש באחד מאתרי יהודה ושומרון השוממים. מתוך הרביעייה המהוללת נשאר משה ארנס, השר בלי תיק, זה שהיה יורשו של אריק שרון במשרד הביטחון, שהוליך את צה"ל להתבצר על קו נהר האוואלי ונתן לו להתבוסס עוד שנתיים תמימות בביצה הטובענית של לבנון. מה לו ולנשיאה באחריות למלחמה ולקרבנותיה?

גיבורי החיל האלה מ„המחנה הלאומי", שבסרבנותם הם מכינים לנו את המלחמה הבאה — גבורתם לא עמדה להם לעמוד ולהתייצב פנים־אל־פנים מול תוצאות מעשיהם. נשאר איפוא שמעון פרס. הוא דווקא הוכיח אומץ־לב ולא ברח ולא הציע, שאת ממשלת האחדות בטקס האזכרה לחללי מלחמת לבנון ייצג, למשל, ויקטור שם־טוב או יוסי שריד.

פתרון, לא פטנטים

חיפוש אחרי פתרון כפוי בנושא עליית יהודי ברית־המועצות מדגיש את המשבר של מדיניות הקליטה בארץ

יעקב שילקרוט

שתי תגובות נזעמות על עמדתו של ח"כ גדי יציב, בנושא כפיית העליה על יהודי בריה"מ, הופיעו ב„על המשמר" (30.5.88). אברהם קרינסקי מאשים את גדי יציב ב„התנגדות לרעיון הציוני". יהודי בריה"מ „אינם יודעים במה לבחור", מספר קרינסקי.

המסקנה הנובעת מכך — „אנחנו נחליט במקומם כי הם לא בשלים להחליט" — היתה לבסיס הרעיוני של כל הדיקטטורות בכל הזמנים. האם זה משתלב עם הרעיון הציוני? אני מציע לאברהם קרינסקי לעיין במגילת העצמאות, כדי להיווכח שלא כך פני הדברים; שצדק גדי יציב בהגנתו על הסולידריות היהודית וחופש העלייה.

הציונות תמיד הצטיינה באופיה הוולונטרי והדמוקרטי. כך גם פעילי העלייה ואסירי־ציון של ימינו בבריה"מ ואלה שהגיעו לישראל — רובם מתנגדים לכל כפייה שהיא בנושא העלייה. די אם נזכיר המרכזיים שבהם: אנטולי ש'רנסקי ואידה נודל. לכן לשווא קובע קרינסקי, ש„כל אסירי־ציון בעבר" מסכימים איתו. וגם לשווא מנסה קרינסקי לחלק את חברי מפ"ם ל„ציוניים ולא ציוניים". לפני כשנה, במרכז מפ"ם, היה דיון. רבי משתתפים חם ולוהט בנושא זה והדעות היו חלוקות בערך חצי־חצי. איני חושב, שהחלוקה היתה בין „ציוניים ולא ציוניים". זהו ויכוח לגיטימי בתוך הציונות וגם במפ"ם.

באותו עיתון התפרסמה גם תגובתו של יהודה אלתרלוי. כה הוא קובע, ש„תעמולת הזוועה על מצבם של יהודי ברית־המועצות היא חלק מהמלחמה הקרה". אני מציע ליהודה אלתרלוי להתעניין בפעילותו של האירגון האנטישמי החדש בבריה"מ „פאמיאט", שהתחיל לפעול לפני שנה־שנתיים וזכה לתפוצה והצלחה בלתי רגילים. הוא מפיץ חומר אנטישמי דוגמת „הפרוטוקולים של זקני ציון" בכל רחבי המדינה. לפי העיתונות הסובייטית, מונה אירגון זה בשורותיו כמה מיליונים. הוא נהנה מתמיכה חצי רשמית של החוגים השמרניים במפלגה הקומוניסטית. אירגון זה מאשים את היהודים באחריות לניוון הרוחני, התרבותי והכלכלי של העם הרוסי וקורא לא להירתע מאלימות למען „המטרה הקדושה". לפני כשנה, נרצח יהודי בלנינגרד, ששם למטרתו להילחם למען תחיית התרבות היהודית בבריה"מ, בכך עורר זעם בחוגים האנטישמיים של „פאמיאט".

במוסקווה יתקיימו השנה החגיגות המרכזיות של 1000 שנה לנצרות ברוסיה. פעילי העלייה שם הביעו חשש מפני הפוגרומים, שעלולים לפרוץ בבירת רוסיה. האווירה שם מאוד מתוחה והאינטלקטואלים הרוסיים מציעים ליהודים להיעדר מן העיר בזמן החגיגות. אם עבור יהודה אלתרלוי כל אלה הם עדיין „לוחמי המלחמה הקרה" או — כנימוק באמת אחרון — אני מציע לו לעיין בעיתונות הסובייטית. כמו „אוגוניוק", „ליטרטורנאיה גזייטה" ואחרים. באלה הופיעו ניתוחים מאלפים אודות „פאמיאט", והובעה דאגה עמוקה מהתפשטותו של האירגון.

לבסוף, אני מרגיש, שחיפוש אחר פתרון כפוי בעניין העלייה, מבליט את המשבר שבו נמצאת מדיניות הקליטה בארץ. במקום לחפש פתרונות יעילים לשיפור הקליטה, שבוודאי ישפיע גם על אחוזי הנשירה של יהודי בריה"מ (ולא רק בריה"מ) — הסוכנות ומשרד הקליטה מסיטים את תשומת־הלב של דעת הקהל בארץ ומחוצה לה לחיפוש אחר טריקים. אלה לא רק שלא יעזרו להגדלת העלייה, אלא אף יפגעו בה קשות.

דן בר

המחשבים בשטחים נדמו

המחשוב בשטחים שהיה פעיל מאוד בשנה האחרונה, נפגע מאוד מאירועי האינתיפאדה, ובחודשים האחרונים ניכרת כמעט הפסקה מוחלטת של הפעילות בקרב חברות ומשווקים שונים ברחבי יהודה ושומרון.

צ'רלי איטח, הממונה על המגזר הערבי בשטחים בחברת אוליבטי, סיפר כי חברתו הפסיקה לגמרי את פעילותה בשטחים עקב המהומות. „לא ניתן לסחור עם החברות בגדה המערבית ולא ניתן לקיים קשרי מסחר נורמליים במצב שנוצר. צ'קים חוזרו ואף תושבי השטחים לא פנו אלינו בבקשה לרכוש ציוד. יצוין, כי חברת אוליבטי היא המשווקת העיקרית של מחשבים לתושבי השטחים.

איטח סיפר עוד, כי מרבית החברות שברשותן מחשבים נאלצו אף להפסיק את הפעלתם משום שהפעלה שוטפת דורשת אחזקה מתמדת, אחזקה שלא ניתן לקבל בחודשים האחרונים. „המשווקים שלנו בשטחים מספרים כי אם לא ייפסק המצב שנוצר ייאלצו לחסל את עסקיהם".

איטח סיפר עוד כי היו כמה נסיונות ספורים של לקוחות לרכוש ציוד מחשבים בעיקר ציוד מתכלה להמשך העבודה השוטפת, אך ברוב המקרים הקשר העסקי עם לקוחותינו בגדה המערבית נותק כמעט לגמרי.

העסקים פורחים אצל ערביי ישראל

לעומת תקופת יובש כמעט מוחלטת אצל ערביי השטחים, קיימת פריחה במגזר הערבי ישראלי. „איננו יודעים עדיין כיצד להסביר זאת, אך לא רק שעסקינו בקרב מגזר זה לא ניזוקו עקב המהומות בשטחים, אלא עסקים אלה גדלו בצורה משמעותית. ההזמנות גדלו בעשרות אחוזים.

מעקב תהליכים ממוחשב במפעל לייצור מעגלים ממוזערים הותקן במפעל לייצור מעגלים ממוזערים לתדיראן בחולון. המערכת פועלת על מחשב וואקס של חברת דיגיטל ומאפשרת בקרה ושליטה על תהליך הייצור במקוון בין תחנות הייצור השונות

מפגרים בדור שלם

„מדינת ישראל מפגרת כמעט בדור שלם במערך המידע הלאומי שלה, בשעה שהמאה העשרים מוגדרת כעידן המידע, ברמה הלאומית לא ידעו כיצד להתייחס לתופעה", אמר שר האנרגיה משה שחל בכנס „ריקוס", ארגון משתמשי דיגיטל.

השר הוסיף ואמר כי בשעה שמדינות המערב הכירו בחשיבותו של משאב המידע, ממשלת ישראל עדיין לא הצליחה להכיר ביתרון העצום הגלום במשאב זה ולהיערך בצורה המתאימה.

מדינת ישראל מפגרת כמעט בדור שלם במערך המידע הלאומי שלה. משרד הבריאות היה עד לפני חודשיים בלי מערך מחשוב. מה שיש בו היום הוא כמעט ולא כלום, כי אין תקציב של כמה מיליוני שקלים למחשב מערכת של כ־25,000 איש ומערך ציוד מתוחכם ומשוכלל.

לדברי השר המצב נובע מחוסר מודעות של השרים משום שאין מציגים בפניהם אלטרנטיבות על סמך מאגרי מידע ממוחשבים. ראש הממשלה מקבל החלטות חשובות בלי שתהיה בידו יחידה מיוחדת שתספק לו מידע מנתונים ממוחשבים. לדוגמה, ציין השר כי ההחלטה לסגור את מפעל „אתא" התקבלה בהיעדר מידע אוביקטיווי שיציג לאוצר נתונים אמיתיים בקשר למצבו של המפעל.

להערכתו של השר שחל אין מעודדים ברמה הלאומית שימוש במערכות מחשוב. גם ועדה לבדיקת הנושא לא הצליחה להביא לתנופה. השר המופקד על המרכז הלאומי למידע גילה כי המרכז נמצא בשלבים מתקדמים להפיכתו לחברה ממשלתית, תוך שאיפה לאפשר לציבור הרחב גישה זולה למאגרי המידע בארץ ובעולם. בשנה האחרונה השקיע המרכז הלאומי למידע כמיליון שקלים ברכישת מחשוב מתקדם כדי לשפר את השירותים שהוא מספק.

לוטוס — לאחזור מידע

„לוטוס תמלילים", מערכת איחזור מידע למחשבים האישיים של יבמ AT, XT ותואמיהם, פותחה ומשווקת על־ידי חברת „פ.אי.", — מסר בנימין יחזנגוף מנכ"ל החברה.

המערכת שכינויה „IPE 999" עושה עם מלים מה שעושה הלוטוס עם אריתמטיקה.

יתרונה היחסי של התוכנה הוא בכך, שהיא מאפשרת יישום של עד 99 יישומים שונים שאינם קשורים אחד בשני. מחיר המערכת הוא כ־1,000 שקלים.

פיברוניקס בצרות

חברת פיברוניקס, שסיימה את השנה שעברה כאשר במאזנה יש הפסדים החליטה לפטר מקצת מעובדיה במפעל הייצור בחיפה ולסגור את סניף המכירות שלה בתל־אביב.

למרות הצלחות בתחום הטכנולוגי, לא הצליחה החברה להמריא בשנתיים האחרונות מבחינה עסקית. רכישת חברת ספרטקוס האמריקנית בשישה מיליון דולר, מכבידה על החברה ונראה כי עדיין לא הצליחו להתגבר על הבעיות הכרוכות במיזוג חברת תקשורת כזו.

גם פיתוח רשת תקשורת מהירה ביותר „פיינקס" המקדימה רשתות תקשורת אחרות בעולם מבחינה טכנולוגית עדיין לא הוכיחה את יעילותה העסקית ולא הכניסה לחברה עסקות כבדות שציפו להן. עם זה למרות הבעיות מעריכים חוגים המקורבים לחברה כי כבר בעתיד הקרוב תתאושש ממצבה, בגלל בסיס המוצרים הרחב של החברה ופתרונות התקשורת הכוללים שלה, פתרונות שהביאו אותה לעמדה שבה פיברוניקס היא אחת מחברות התקשורת המובילות בעולם.

תוכנה לגידול עדרים מבוקרת וממוחשבת פותחה בידי אנשי אגודת הנוקדים בישראל. התוכנה פועלת על מחשבים של יבמ ותואמיו, כאשר אגודת הנוקדים בחרה במחשב „מינטה" להפעלת התוכנה החדשה

צ'קים: באים וחוזרים

הביקוש הגובר לאמצעים ממוכנים באמצעותם ניתן יהיה לאתר בזמן אמת חשבונות מוגבלים ומושכי המחאות ללא כיסוי, סופק על־ידי מספר גורמים באמצעים ירדניים, או בתוכנות למחשבים אישיים. „ליינטק" שיווק טכנולוגיות, המתמחה בפתרונות חומרה ותוכנה מיוחדים לסביבת 3x, מציעה תוכנה רוכה, המיועדת למחשבי יבמ 36 ופועלת בחיבור משתמשים, בניגוד לתוכנות PS המקובלות.

היתרון הטמון בתוכנה החדשה, מסביר אלדד זרחיה, ראש אגף התוכנה בליינטק, הוא בהתאמתה לפעילותם של עסקים בינוניים וגדולים, המפעילים מחשבי יבמ 36 ובהם מאות יבואנים, סיטונאים וקמעונאים. עיקר השימוש ייעשה באותן גישות באירגון בהם מתקבלות המחאות מלקוחות קבועים או מזדמנים. הפעלה מבוצעת בהקשת שאילתה ובה מספר חשבון המושך בהמחאה, והתשובה שמופיעה מיידית במסוף, תגיד למשיב האם החשבון מוגבל אם לא.

התוכנה החדשה כוללת בתוכה את קובץ בנק ישראל לחשבונות מוגבלים [illegible]

מחירה של התוכנה החדשה 480 [illegible]

אשר שילוני

עודפי ייצור של עסקנים

הרעיון לאחד רשויות מקומיות שכנות ימיו כימי השלטון המקומי בארץ. מדי פעם צץ ראש עיר גדולה חריש ומציע, מטעמים „אובייקטיביים" בתכלית: חיסכון, ייעול וכו', לאחד את עירו עם העיר השכנה — כלומר לבלוע אותה.

גם אורחים הגונים, שכוונתם טובה, נתפסים לרעיון זה.

עורך־הדין הירושלמי עמירם תולף מציע מעל דפי „מעריב" תוכנית איחוד מפורטת שהיגיון רב בה. הוא מציע לאחד את הקריות שבמפרץ חיפה לעיר אחת ולקרוא לה בשם זבולון. חיפה — בהתאם להצעתו — תפוצה על אובדן קרית־חיים וקרית־שמואל בכך שתקבל את טירת־הכרמל, נשר ותל־חנן. רמת־השרון תאוחד עם הרצליה, בת־ים עם חולון, נס־ציונה עם ראשון־לציון, גבעתיים עם רמת־גן, סביון עם קרית־אונו וגני־תקוה, אור־יהודה עם יהוד, חצור הגלילית עם ראש־פינה, מצפה וכפר־חיטין עם טבריה, מוצא עלית ומוצא תחתית יצורפו למבשרת־ציון.

המציע הוא כנראה חסיד גדול של דוד בן־גוריון, שכן הוא מציע לאחד את רמלה ולוד לעיר אחת שתיקרא „בן־גוריונה" — על משקל הרצליה ע"ש הרצל.

הכל טוב ויפה — אבל מה יעשו עם עודפי הייצור של פקידים, עסקנים וראשי רשויות מקומיות שייפלטו לשוק?

במגזר העסקי פותחים בוטיקים לעודפי ייצור — עודפים, שבמהותם הם מוצרים פגומים ונמכרים בזול. אבל במישור העסקני מי יקלוט עודפים אלה? השוק מוצף בעסקנים מדרגות ג'־ו', המחפשים בנרות כל חור אפשרי להתקדם במישור המפלגתי ודרכו להיכנס לרשימת המועמדים לכנסת. יש שדי להם בעצם הזכרת שמם כמועמד, גם אם אין להם כל סיכוי.

עורך־הדין הנכבד שכח שארצנו כמה שהיא חמודה היא קטנטנה, ולעיתים קרובות למדי קורה שכאשר השוק אינו יכול לקלוט עודפי ייצור הם מושלכים למזבלה העירונית. אבל גם זו עולה על גדותיה.

אור ליהודה מבבל

עיירת הפיתוח אור־יהודה עלתה לאחרונה על המפה לא „בזכות" הבעיות הסוציאליות־חברתיות, שהן נחלתן של ישובים רבים בארץ שהוקמו לאחר קום המדינה. גם לא בגלל המטוסים הממריאים מנמל התעופה בן־גוריון והנוחתים כאן ברעש איומים כשהם טסים נמוך־נמוך מעל לראשך.

כאן, בגן הציבורי הגדול, בפני קהל אלפים שבאו לראות ולשמוע חנוכת המוזיאון ליהדות בבל, איש אינו מתרגש מהמטוסים, שאו־טו־טו נוחתים על הבמה החגיגית וברגע האחרון מוותרים, טסים הלאה ומפנים את מסלול הטיסה לבאים אחריהם.

פה, בגן הגדול של אור יהודה, מנצלים את האירוע החגיגי, המרכז אלפים, ומציעים למכירה, ב„מחירי הזדמנות", תמונות, ספרים וקלטות של גדולי הצדיקים, ביניהם „צדיק הדור", הבאבא ברוך אבו־חצירא. כאילו יהדות בבל היא רק צדיקים ו„באבאות" למיניהם.

את יהדות בבל האמיתית, האותנטית, יהדות שורשית־ציונית, ראינו, על גווניה, במוזיאון המרשים שנפתח בעיירה זו.

בסמטה יהודית משוחזרת נציב בית־הכנסת הגדול של בגדד, דגם מוצלח שהחולפים על פניו מעידים שאכן כך היה בזמן תפארתו. לצד טובות תלמידי ישיבה המנציחות את הישיבות סורא, הנהרדעא ופומבדיתא — ישיבות ידועות מימי התלמוד אשר התקיימו עד המאה ה־5 לספירה, אתה רואה מסמכים מרגשים מהמחתרת הציונית, „ההגנה" ותנועות חלוציות, דמויותיהם של אסירי ציון, מהם שנפלו ומהם שהוצאו להורג.

אתה למד שתנועת המחתרת הציונית בארץ מוסלמית עויינת זו הקיפה 2500 פעילים — תנועה שפעלה בכל רחבי עיראק ואשר עסקה, בין היתר, בלימוד השפה העברית, שימוש בנשק והכנה לעלייה לארץ־ישראל. ואכן, תנועה זו הצליחה להעלות ארצה 95 אחוז מיהדות בבל.

איך אמר יו"ר הכנסת שלמה הלל: „צעירים וצעירות, בני 13 ומעלה, נשאו על גבם את התנועה הציונית העיראקית והם שהיו חוד־החנית לגאולת גלות בבל".

קשר בלי תקשורת

חטיבת הקשר ב„תדיראן" זכתה במכרז והיא תספק לצבא ארה"ב ציוד קשר חדיש במיליוני דולרים.

מעניין. חברה עתירת ידע ומעש זו בשרה הקשר עדיין לא מצאה פטנט איך לשפר את התקשורת הפשוטה והאנושית עם עובדי החטיבה — יחסים הנתונים במשבר ארוך ומייגע, שאולי אולי ייפתר עתה עם ההזמנות הגדולות לייצור.

דו"ח: חריגות באישור החוק

(סוף מעמוד 6)

בתיקו של מוחמד נעים צו מעצר מינהלי החתום ע"י תא"ל יעקב אור, מתאריך 24.4.88, המורה כי יוחזק בכלא 7 (קציעות, הוא אנצאר 3). בדו"ח בדיקה רפואית מ־4.5.88 אין שום הערות. הרופא שבדק את מוחמד קבע, שהעציר „כשיר לשהות בכלא" ו„כשיר לעבודה". אשר לכשרותו של הנער לעבוד — אין מחלוקת. הוא אכן עבד, כדבריו, באשדוד בבית־חרושת למיצים, אחר־כך הפסיק ועבד במסעדה. הקריטריונים לכשרותו של נער „לשהות בכלא" הם מאיתנו והלאה.

מוחמד מספר, שהיה „כל הזמן" בישראל. „או באו חיפשו אותי... ואבא שלי בא ואמר שמחפשים אותך ואני הלכתי עם אבא שלי, ושם נעצרתי." לשאלתנו הוא משיב, שלא נחקר ולא הוכה.

הגשנו ערעור על מעצרו של מוחמד נעים. אפשר שבמסגרת ההליך תתברר התעלומה של מעצרו המינהלי.

4.6.88

• באשר לחוקיות המצב, שאותו מתארת עו"ד תמר פלג בדו"ח, היא אומרת שפרט לפרטים כמו קבלת הודאות, שייתכן שנתקבלו שלא כדין לאחר לחץ פיסי, אי־ידיעת מועד המשפט, או אי־יכולת לזכות ב„ברירת קנס" (לגבי קטינים שהוריהם פרודים, או שאינם מסוגלים לשלם) — הכל חוקי למהדרין. „המערכת המשפטית בשטחים התאימה" את כללי המשחק לצרכיה, עד כדי־כך שמלבד חריגות פה ושם, הכל הפך חוקי: כולל תנאי הכליאה המחפירים, שמתוארים בדו"ח. אולי, אין מסקנה חמורה מזו מהביקור שהביא בעקבותיו את הדו"ח.

פוליטיקה משחקת במגרש

(סוף מעמוד 7)

להיעדר חתימתו של שמיר יש לחפש כרוי הפוליטיקה הפנימית בש"ס. מנכ"ל משרד הפנים, אריה דרעי, יוכל לזכות בנקודות רבות אם התוכנית לא תצא לפועל כל עוד הוא משמש כמנכ"ל משרד הפנים. דרעי, המעוניין להיבחר לכנסת, אמור להגיש את התפטרותו בקרוב, כפי שהחוק מחייב את עובדי המדינה הרוצים להגיש את מועמדותם לכנסת. עו"ד רובי ריבלין אף מנמק בצורה גלויה את שיקולי ראש הממשלה בהמנעותו מלחתום על תוכנית האצטדיון במלחה: „ברור שמה שמנחה את שמיר היא העובדה שהליכוד לא יוכל להקים קואליציה ללא תמיכתן של המפלגות הדתיות". ריבלין עצמו, שיציג את מועמדותו לכנסת לבחירה במרכז חרות, אמנם מתגאה בדרישתו — המשותפת לו ולח"כ אהוד אולמרט — מראש הממשלה לצרף את חתימתו לתוכנית, אך בה בשעה — כנראה משיקולים פוליטיים — הוא אינו יכול להתחרד בהנהגת אוהדי בית"ר ירושלים ללחוץ על משרד ראש הממשלה.

בינתיים ברור, כי לראשונה בתולדות משחקי הדרבי הירושלמיים, יתקיים לפחות מפגש אחד בין הירושלמיות הבכירות על כר הדשא המטופח של אצטדיון בלומפילד. הפוליטיקאים יקוו, בינתיים, להחלטה של בג"ץ שתחייב את ראש הממשלה לחתום על האישור. הם ייאנסו לה ברצון.

אפי ארזי כבר לא סאיטקס

אפי ארזי
לא מנהל, יועץ

לא ייאמן כי יסופר, אפי ארזי, שהגה, יזם והקים את „סאיטקס", לפני 20 שנה בדיוק, מצא לעצמו מחליף. האיש שהיה „סאיטקס", הכריז בשבוע שעבר כי הוא מפנה את כסאו חדר־מושבו, כנשיא ויו"ר, לטובת אריה רוזנפלד. זהו איש כלבבי, אמר ארזי, האיש המתאים לתפקיד. ארזי יהיה יו"ר לא פעיל של מועצת המנהלים ויעשה למען סאיטקס. אומנם מעורבותו מוגבלת לדבריו, שכן לפי החוזה החדש שחתם עם החברה הוא ישמש במשך שלוש שנים כיועץ ויעזור במיטב יכולתו בנושאים שלטעמו והתמחה בהם, כמו פריצה לשווקים חדשים וקשרים עם לקוחות מועדפים. החוזה מאפשר לארזי לעסוק בנושאים שאין להם קשר לסאיטקס ולמוצריה. ואולי, הוא אומר, יצליח להיכנס לשדות חדשים, שהוא אוהב יותר מכל.

לדבריו, החילופין התאפשרו כי בסאיטקס אירע מפנה. שלושת הרבעונים האחרונים של 1987 הצביעו על רווח, כמו גם הרבעון הראשון של 88. כלומר, שנה של רווחים לאחר שנתיים ורבע של הפסדים רציניים ב־85 ו־86 וברבעון הראשון של 87', שהסתכמו ב־57 מיליון דולר. וזאת ההזדמנות להחלפת תפקידים. עד כאן אפי ארזי, ומכאן ואילך יעמוד בראש העניינים רוזנפלד. אפי ארזי כבר לא סאיטקס.

אישית, יש לי יחס לסאיטקס. לפני שלוש שנים ישבנו אני וחבר אחר במערכת, קראנו את מאזן 1984 והתברר לנו שרווחי סאיטקס אינם ממכירות מוצריה אלא — מתמיכה ממשלתית, ביטוח שער ותיקונים בשער הדולר. סאיטקס הפסיקה להרוויח. למחרת בבוקר עמדתי לפני ארזי במשרדו בהרצליה ואמרתי לו: סאיטקס מפסידה, שיהיה לך ברור אפי ארזי, סאיטקס מפסידה. ארזי התפתל והסביר, ולמי שאינו יודע, אפי ארזי הוא ממציא גדול, חדשן ומבריק. יש לו שטף דיבור בלתי רגיל, המסוגל להטביע את שומעיו. אבל לא עזר לו, חזרתי ואמרתי לו אתם מפסידים. מאז התיידדנו. ביום חמישי שעבר, כאשר הכרזתי את רוזנפלד, מחליפו של ארזי, הוא סיפר לו איך עמדתי במשרדו, מסרב לשבת וחוזר שוב ושוב: „סאיטקס מפסידה". עכשיו, אם חדלה להפסיד, מה טוב. מדובר ב־1,250 עובדים, המייצרים ומוכרים מוצרים בסך 160 מיליון דולר. התפוקה לעובד היא 130 דולר וכל זה אפי ארזי. ארזי היה ההצלחה של סאיטקס; ארזי היה הכישלון.

כאשר שאלתי אותו באחרונה מדוע לא התפטר בשנות ההפסדים, השיב שהוא היה אחראי לכל מה שקרה בסאיטקס, ועליו הוטלה המשימה להוציא את החברה מההפסדים ולהשיבה לרווחים. מי הטיל עליך שאלתי. „עלי לא צריכים להטיל", השיב ארזי, „כך הרגשתי, כך חשבתי, זאת האחריות שלי, כנשיא ומנכ"ל." הוא הרגיש, שמדובר בחברה רצינית, המספקת 40 אחוז מהשוק העולמי של מיכון והדפסה צבעונית, וטען כי סאיטקס הכי טובה במוצרים אלה ולכן אסור היה לוותר ולהתקפל. התפטרותו היתה יכולה להתפרש כמפלה, ולא היתה מפלה. ההפסדים באו כתוצאה מהמיתון העולמי, ובמיוחד הם תוצאה ממדיניותה הכלכלית של ממשלת ישראל, שקורבנותיה היו העוסקים בייצור ליצוא.

סאיטקס לא היתה היחידה שהפסידה. ארזי האשים גם את עצמו, על שעשה הערכת מצב לא נכונה. כל זה עבר. אין הפסדים, אך יש בעיות אחרות וחדשות, שרוזנפלד, איש השיווק המעולה, יידע להתמודד איתן. יש מתחרים שנכנסו לשוק וכדי לשמור על הבכורה על סאיטקס לשפר את מוצריה ולהכניס מוצרים חדשים. ארזי סומך על רוזנפלד שיוליך את החברה בדרך בטוחה.

מיהו האיש הזה שמדבר כך, מיהו האיש שלוקח על עצמו אחריות להוביל את גייסותיו בצורה כזאת. מיהו אפי (ארזי) סאיטקס?

בלי בגרות לאם.איי.טי.

לפני 15 שנה, בראיון ל„הארץ", הוא קבע כי אינו יודע אם יש מירשם להצלחה, אבל דבר אחד ברור — את המירוץ שלו להצלחה אין לייחס לתעודת בגרות, שמעולם לא היתה לו. למוסדות לימוד מכובדים כמו אם.איי.טי. והרווארד, התקבל במסגרת מיכסת ה„מצוינים". ארזי הגיע אליהם בדיוק בזמן. לאחר שהסובייטים שיגרו ספוטניק האמריקנים נכנסו להלם. הם הבינו, שצריך לחפש כל מיני יוצאי־דופן מבריקים ולא ממוסדים. אחד כזה היה ארזי.

ארזי נולד ב־1937 ברחביה בירושלים, כבן לאחת המשפחות המכובדות בישוב העברי. אביו היה מהנדס בעל מוניטין, ששימש כיועץ לבן־גוריון ב־1948. אפרים (אלפי) היה פרא אדם, פרחח שהתעלולים והפעלולים היו חשובים לו מלימודים. כאחד מבני הטובים הוא למד בגימנסיה העברית ברחביה, משם העיפו אותו. האב, שחשב את בנו ללא־יוצלח, שלח אותו לבית־ספר לנערים קשי חינוך בשכונת הכוכבים (איזו בושה), שם הוא הוכיח שקשיי החינוך הירושלמים מפגרים לידו. גם שם בעטו אותו החוצה. ב־1952 עבר לבית הספר הטכני של חיל האוויר, ושם הלך לו. המורים העריכו את הפוטנציאל הטמון בנער, אך גם שם הוא לא החזיק מעמד. המשמעת היא שגמרה אותו. בן 16 וחצי הוא מתגייס לצה"ל. אל תשאלו איך אבל עובדה. הוא שירת בחיל אויר כטכנאי. לדבריו, היה אז בדרך עליו בחיל האוויר. כולם היו צעירים וכולם עסקו בכל מיני אילתורים. ראשי החיל שמו לב למ"כ הצעיר ארזי, כאשר תיקן והתקין, שיפר ושיכלל מכשירי מכ"ם ישנים ממלחמת העולם השנייה, שנרכשו בשוקי הסלוואג' באירופה. הוא מרגיש בכל הזדמנות שהשירות בחיל האוויר הכין אותו יותר מכל מקום אחר לבאות.

בשנת 1955 הכיר בבית הוריו את המולטימיליונר והנדבן היהודי פרד מונוסון (על שמו קרית מונוסון), שהזמין אותו לארה"ב ללימודים. ארזי קיבל את ההזמנה ובשנת 1957 הוא הגיע אל מונוסון, לביתו שבבוסטון. אחרי היומיים הראשונים של הלם מהעושר שלח אותו מונוסון לעבוד בבית־חרושת לייצור מעילי־גשם שהיה בבעלותו. כך זה באמריקה צריך לעבוד. ארזי מספר, שעבד כמו חמור, בלי הפסקה, בלי ארוחה, 8 שעות ליום במשך שנה. כאשר ניגש לבחינות הכניסה באם.איי.טי. רשם בטופס הקבלה שגמר את האקדמיה של חיל האוויר. לא שאלו יותר. הוא נתבקש לשלם 800 דולר לסמסטר. כסף לא היה לו. מונוסון שכח את הבטחותיו, פתאום היה ארזי תלוי בין שמים וארץ, בלי כסף, בלי כתובת, בלי כלום. לחזור ארצה, בושה. הוכחה נוספת לאביו שהוא לא יוצלח.

אבל בא לו מזל ובמקרה פגש את דיואי סטון, יו"ר חבר הנאמנים של מכון ויצמן, שהכיר את הוריו. זה סידר לו מילגה לשנה ראשונה באם.איי.טי. סטון היה מנכ"ל חברת האלקטרוניקה „רייטאון", והוא שסידר לו עבודה בחברה בחופשות הקיץ.

פגישה גורלית

ב„רייטאון" פגש ארזי את ד"ר מרין גרוסי, שהתמחה בבניית לווייני מחקר. פגישה גורלית. ד"ר גרוסי פתח לו את שערי האלקטרוניקה המתוחכמת וארזי למד ולמד. סוף־סוף מצא את עצמו. הכישלונות היו מאחוריו, וההצלחה לפניו, והוא ידע לנצל אותה.

ב־1966 חזר לארץ והקים חברת לאלקטרוניקה בשם „טכנולוגיה ודעת". באותה שנה פגש את אלוף (מיל.) דן טולקובסקי, לשעבר מפקד חיל האוויר, שלאחר שחרורו מצה"ל היה למנהל החברה להשקעות של בנק דיסקונט. טולקובסקי ידע לעמוד על הפוטנציאל של ארזי והשקיע ב„טכנולוגיה ודעת" 500 אלף לירות. כסף גדול באותם ימים.

אבל ארזי היה אז טירון בעולם העסקים ו„טכנולוגיה ודעת" לא הצליחה. החברה היתה על סף התמוטטות כאשר ארזי פגש בג'ק הילטון, מנכ"ל „טקספי", חברת טקסטיל אדירה בארה"ב. הילטון שאל אותו אם הוא מוכן לבנות לו מחשב הקורא דוגמאות טקסטיל, שיאפשר לאומן לשנות את הגוון והציור בכל ככל העולה על רוחו. במקביל היה המחשב צריך להפעיל את מכונת האריגה ולבצע את הדוגמה החדשה. ארזי השיב בחיוב, אף כי לא הבין מהי סריגה ומהי דוגמת סריגה. אימו מספרת, שבא אליה וביקש שתסרוג למענו מספר דוגמאות. הוא הסתגר בחדר איתן ולאחר יומיים כבר היה בכיוון הנכון — היו לו סקיצות ראשונות למחשב, שבהפעלתו בחברת „טקספי" הוחל לאחר כחצי שנה.

ב־1967 הקים את סאיטקס, עם 30 איש שייצרו את המחשב של הטקסטיל. חברת „כלל" השקיעה כסף, דיסקונט השקיע ולאחר 20 שנה היתה סאיטקס לחברה אדירה השולטת בשוק ההוצאה לאור במוצריה בעלי המוניטין.

עכשיו הוא הולך הביתה. נגמרה תקופה בחייו של ארזי, נגמרה תקופה בסאיטקס. ארזי אמר לי שכואב לו כי בישראל הראשים הטובים הולכים לצבא וכשהם יוצאים משם, הראש כבר לא כל־כך טוב. הוא רוצה שלום כדי שהראש הטוב יהיה בייצור. בשביל ארזי, הייצור היא יצירה.

חיים מרגלית

שתי ועדות לטובת הסטאטוס־קוו

שלמה פרנקל

נדמה לי שכדי להבין מדוע החליטה ממשלת ישראל להקים שתי ועדות לטיפול במערכת הבריאות החולה, צריך לחזור אל עיקריה של התכנית הכלכלית החדשה המתקרבת לגיל שלוש. כזכור, היתה הורדת האינפלציה המטרה המוצהרת של התכנית הכלכלית ההיא. שני האמצעים העיקריים להשגת המטרה נקראו בפי בעלי התכנית „עוגנים", והיו אלה הקפאת שער החליפין של השקל (שבוצעה רק חלקית, לעומת הדולר האמריקני), והקפאת השכר במשק (שלא חלה על שכר הבכירים). המחשבה היתה שהשקל ירד רק מעט, והשכר יעלה אפילו פחות, תצטמצם האינפלציה. וראה זה פלא — הדבר קרה. וזה שהאינפלציה נבלמה פשוט בגלל העוגן האמיתי — הקפאת [illegible] שבתוקף צווי חירום מנדטוריים — לא שייך לעניין.

אז עכשיו כבר כמעט שאין הקפאת מחירים אדמיניסטרטיבית, והשקל [illegible] לעומת המטבעות האירופיים, ואם יש צורך גם לעומת הדולר. אבל על העוגן השני [illegible] רוצים הממשלה ובנק ישראל לשמור מכל משמר.

לכן לא איכפת להם כל־כך, לממשלה ולבנק ישראל, שלמדינת ישראל אין [illegible] מערכת בריאות ראויה לשמה כבר שנה לפחות. העיקר שלא צריך לשלם תוספות [illegible] ממשיות לרופאים, ובעקבותיהם לאחיות, ובעקבותיהן לטכנאים, ובעקבותיהם [illegible] המינהל והמשק, ובעקבותיהם לכל עובדי המגזר הציבורי. כי אם ישלמו להם [illegible] תהיה מערכת בריאות, ואולי אפילו שירות ציבורי מכובד כשאר משרדי הממשלה [illegible] אבל לעומת זאת עלולה האינפלציה לפרוץ שוב, וההישג האחד והיחיד [illegible] והבחירות הלאומיות ייעלם ויהיה כלא היה. ודווקא לקראת הבחירות זה יכול [illegible] לא נעים לשתי המפלגות המעורבות בפרשה.

משום כך, כדי שלא יהיה צורך לשלם לאף אחד לפני הבחירות, [illegible] ידוע היטב כמה קשה להגיע להחלטה, להסיק מסקנות ולהמליץ המלצות [illegible] אז תארו לעצמכם כמה קשה זה יהיה כשמדובר בשתי ועדות, שכבר [illegible] להיות סתירה מהותית ובלתי ניתנת ליישוב בין מסקנותיהן, כלומר [illegible] מובן שמן הסתם יחליט ועדת שלישית, שתכריע בין המסקנות של [illegible] המקבילות.

אך העניין המהותי הוא, ששכר השכירים במערכת הבריאות [illegible] עובדי המדינה בכלל, נשחק מאוד לעומת שכר השכירים בסקטור העסקי [illegible] בכל הנוגע לשירותים השונים שאמורים תושבי ישראל לקבל [illegible] המיסים שהם משלמים ביד רחבה כל־כך [illegible] כל מה שעליה לעשות הוא לחזור אל העוגן המהותי של [illegible]

[illegible]

סיכון של תשלום־יתר

בימים אלה של ועידת פיסגה, מעמיק בארה"ב הדיון בנושא צמצום החימוש. המחיר שגובה מירוץ החימוש נתפש באופן בהיר בחוגי הממשל, הנאבק בגרעון תקציבי מתמיד ובחוב לאומי הגדל, אך גם בחוגי הקונגרס והציבור האקדמי.

ההוצאות על מירוץ הזיון מהוות בזבוז טוטאלי של אמצעים, מסביר כאן אחד הכלכלנים. לייצר כלי נשק זה כמו לייצר מוצר ולזרוק אותו אחר־כך לים. ייצור הנשק אינו מספק סחורות בעלות ביקוש לשוק המוצרים. אנשים לא קונים חימוש. כלומר, השפעתו הכלכלית של המירוץ כמוה כייצור סחורות והשלכתן לים. העדר מוצרים בעלי ביקוש מפר את האיזון, את שיווי המשקל הכלכלי, וגם כרוך במסים גבוהים. ארה"ב מוציאה כ־40 אחוז מתקציבה על חימוש. כשני שלישים מזה ממונים במימון גרעוני.

פול קנדי, היסטוריון ידוע מאוניברסיטת ייל, העמיד את הנושא לדיון בפרספקטיבה היסטורית בספר שפירסם בימים אלה על „התעצמותן ושקיעתן של מעצמות". הניתוח שלו קובע, כי מעצמות העבר שקעו בגלל הוצאות מוגזמות של החזקת האימפריות. הוא מונה את מעצמות העבר, אוסטרו־הונגריה, צרפת, ספרד ובריטניה, שלא יכלו לעמוד בהוצאות שהיו כרוכות במימון החזקת השליטה העולמית, ומסביר כי גם ארה"ב נוטלת על עצמה „סיכון של תשלום־יתר אימפריאלי". הוא הדין ביריבתה האידאולוגית — בריה"מ. מכאן שארה"ב, לדעתו, חייבת להצטמצם בהוצאותיה הצבאיות, ולהטיל חלק יותר גדול מהוצאות הביטחון שלה על בעלות־בריתה בנאט"ו. היריבות האמיתיות של ארה"ב, איננה בריה"מ, אלא דווקא גרמניה ויפאן, המתחרות בכלכלתה ומטילות עליה את הוצאות הביטחון העולמי.

בנושא זה פירסם כאן הפנטגון נתונים השוואתיים על הוצאות הביטחון במדינות נאט"ו, המוכיחים כי ארה"ב מקדישה אמצעים כפולים לביטחון לעומת בעלות־בריתה (ראה לוח). ישראל היתה מופיעה ברשימה זו במקום ראשון, גם מבחינת שיעור ההוצאה וגם מבחינת הסכום האבסולוטי לנפש; למרות שגודל התוצר הלאומי לנפש בישראל אינו דומה לזה של ארה"ב אלא ליוון או ספרד.

רוב הציבור יוני

אם לחזור לנושא הדיון, שהוא ארה"ב כמעצמה עולמית, והוצאותיה, יתברר כי רוב הציבור האמריקני כמו גם נציגותו בבית הנבחרים תופשים את ההוצאות הצבאיות כגבוהות מדי. הציבור האמריקני, ברובו, הוא יוני, אם לשפוט לפי סקרים.

דבר זה בא לידי ביטוי בהצבעות בבית הנבחרים, המקצץ מדי פעם בהוצאות הצבאיות של הממשל ובהוצאות המוצעות ע"י הממשל, שלדעת חבר הקונגרס ביל גרין, המייצג אזור הבחירה של ניו־יורק, אינן חיוניות לבטחונה הלאומי של ארה"ב.

כתוצאה מפעולותיה של קבוצת לחץ בקונגרס, לרפורמה בטחונית, קוצצו תקציבים רבים שהוצעו ע"י הפנטגון, כך שההוצאה ירדה אל מתחת ל־300 מיליארד דולר, ההוצאה שהיתה צפויה השנה. כך הוגדלו ההוצאות לנשק כימי כ־95 מיליון דולר ולמלחמת הכוכבים ל־3.5 מיליארד דולר, לעומת 4.9 מיליארד דולר שנדרשו ע"י הממשל. כן הוקטנו ההקצבות לקונטראס בניקראגואה, לפעילות צבאית בהונדורס ולפרוייקטים גדולים אחרים.

רוב ההצעות בקונגרס, בנושאי ההסכמים עם בריה"מ לצמצום הדדי של חימוש תוך בקרה אמינה, עוברות בבית הנבחרים ב־250 קולות כנגד כ־170 — 110 מתנגדים.

השגריר ג'רדר סמית, שהופיע כאן בסימפוזיון בנושא בקרה על החימוש, ומי שניהל את המו"מ עם בריה"מ על הסכם סאלט הראשון ועל צמצום ייצור הטילים נגד טילים, סבור שניתן לבחון הצעות מרחיקות־לכת יותר של בריה"מ לצמצום גדול יותר של המירוץ ההדדי ממה שהושג עד כה.

צפויים שינויים בתפישה

אין ספק, שאם יתרחש מה שמנבאים הסקרים, לפיהם ייבחר דוקאקיס לנשיא ארה"ב בבחירות שיתקיימו בנובמבר, צפויים שינויים רבים בכלכלה האמריקנית ובתפישות הכלכליות הדומיננטיות המעצבות בדרך כלל את השקפות רוב הכלכלנים בישראל, ואולי מן הראוי שיתחילו להתכונן לכך.

חבורת יועציו הכלכליים של דוקאקיס אינה מתנגדת לסיוע ממשלתי לשיקום מבנה התעשייה האמריקנית. דוקאקיס עצמו אינו מהמתנגדים להוצאות ממשלתיות לבריאות, פנסיה ורווחה. לדבריו, כל אזרחי ארה"ב רשאים להנאות משירותי בריאות ופנסיה, חינוך ויצירת מקומות תעסוקה. מתוך כך מבקרים כלכלנים אלה את הזרם הדומיננטי כיום בכלכלה האמריקנית, העוסק כיום במניפולציות באמצעות גובה הריבית. כלכלנים אלה שמים דגש יותר על פיתוח טכנולוגיות מתקדמות, מאשר על עיסוקות בנושא האיזון המוניטארי. רוב הכלכלנים סביב דוקאקיס אף מחייבים להטלת מסים לשם מימון הוצאות אלו, כגון הנהגת מע"מ, ואינם רוגלים בהקטנת מחוייבות המימשל לספק שירותים לאוכלוסייה.

הופעת ג'קסון כמועמד לנשיאות, הוכיח לתמיכה רחבה, מעבר לאוכלוסייה השחורה, נתפשת כאן כביטוי לאי־שביעות רצון של חלקים גדולים באוכלוסייה מתנאי החיים. העוני בארה"ב אינו מצטמצם ל־5.8 מיליון המשפחות שהמפרנס בהן מעל לגיל 60 ושהכנסותיהן אינן עוברות את 5,300 הדולר לשנה, אלא מהווה תופעה רחבה יותר. אך את הבעיה הזו ובעיות דומות יהיה צורך לפתור בהקדם.

שינוי התפישה השלטת בכלכלה ובמדעי החברה בארה"ב בהכרח יתן את אותותיו גם בישראל, בה הכלכלנים בדרך כלל אינם מעיזים להתרחק מהתפישה הדומיננטית בארה"ב. אולם מן הראוי שיתכוננו לשינוי באווירה ובהלכי הרוח, ויחסכו בכך תקופה של הערך פיתוח וסבל ממושך מאוכלוסיית ישראל.

צבי טימור

הוצאות הביטחון של מדינות נאט"ו

	הוצאה במיליארדי דולר	באחוז מתל"ג	הוצאה לנפש (דולר)	תוצר לאומי לנפש
ארה"ב	281.1	6.8	1,164	17,174
צרפת	28.5	3.9	514	13,077
גרמניה המערבית	27.7	3.1	454	14,664
בריטניה	27.3	5.1	481	9,616
יפן	19.8	1.0	163	16,159
איטליה	13.5	2.2	238	10,484
קנדה	7.9	2.2	308	14,162
ספרד	6.0	3.1	156	5,928
הולנד	5.3	3.1	365	11,925
בלגיה	3.4	3.0	345	11,436
תורכיה	2.7	4.8	54	1,140
יוון	2.4	6.1	243	3,987
נורווגיה	2.2	3.1	520	16,562
דנמרק	1.7	2.0	322	16,118
פורטוגל	0.9	3.2	91	2,857
לוקסמבורג	0.05	1.1	145	13,431

המקור: הפנטגון

חדשות המשק

ישובי רמת הגולן:

למחוק 150 מיליון ש"ח מהחוב

ראשי היישובים ברמת הגולן תובעים מהממשלה למחוק כ־100 מיליון ש"ח מחובות 31 ישובי הרמה, המסתכמים ב־250 מיליון ש"ח. לדבריהם, מאז הוקמה מינהלת ההסדר לטיפול בנושא חובות היישובים, לפני כשנה, רק חובו של קיבוץ מבוא חמה, והחובות והריבית הרובצים כיום על היישובים „מדכאים את התוצרת והתפוקה".

במסיבת עתונאים בחיפה האשים יהודה וולמן, ראש המועצה האזורית רמת הגולן, את הממשלה בפשיטת־רגל בתחום ההתיישבות ברמה, ובשיבוש סדרי העדיפויות של משרדי הממשלה. „ממשלת ישראל על משרדיה השונים ברחה מרמת הגולן כמעט בכל תחום, ואיבדה את דעתה. ישובי הרמה חשים עצמם מושפלים ומוזנחים בגלל מדיניות הממשלה. עד היום, למשל, לא יושמה החלטתה שרמת הגולן היא קו עימות", אמר וולמן.

גם ראש המועצה המקומית קצרין, שמואל ברלב, השמיע טענות קשות לממשלה ומדיניותה כלפי התיישבות הספר בכלל, ורמת הגולן בפרט. „הממשלה לא מספיק שולטת ומחליטה. רמת הגולן זה לא עסק פרטי של המתיישבים בה — היא מגינה על צפון הארץ ומדינת ישראל. ללא הרמה, מצב המדינה יהיה חמור", הזהיר ברלב.

כאמור, ראשי היישובים ברמה תובעים מהממשלה למחוק כ־100 מיליון ש"ח מתוך כ־250 מיליון ש"ח חובות היישובים ברמה, ולהעניק למתיישבים תמריצים הכוללים גם פטור ממס הכנסה, כפי שנעשה במצפה רמון. כן הם תובעים לשנות את החוק לעידוד השקעות הון, כדי שיאפשר למשקיעים לקבל פיצוי על המרחק הרב ממרכז הארץ ועל תנאי המקום האחרים.

בתשובה לשאלה אמר ראש מועצת קצרין, כי הוא מודאג מיוזמות השלום המועלות באחרונה. „למרות חוק הגולן, איני יכול לומר שאיני מודאג. כבר למדנו שאסור לסמוך על פוליטיקאים".

ברמת הגולן חיים כיום כ־9,000 תושבים, ב־31 ישובים וקיבוצים, מתוכם כ־2,700 בעיר קצרין. בקרוב יפתחו המתיישבים במבצע מיוחד לאיכלוס רמת הגולן.

קובי מנדל

כספי „פז" — למו"פ

על הממשלה להשקיע את 95 מליוני הדולרים אותם היא אמורה לקבל בעקבות מכירת חברת הדלק „פז" במחקר ופיתוח תעשייתי, בשיווק ובהקמת תשתיות בתעשייה. תהיה זו טעות אם הממשלה תשתמש בכספים אלה להחזרת חובותיה — אמר נשיא התאחדות התעשיינים, דב לאוטמן, בדיון מיוחד בוועד הפועל של ההתאחדות בנושא מכירת חברות ממשלתיות, בהשתתפות זאב רפואה, מנהל החברות הממשלתיות.

לאוטמן בירך על מכירת „פז" למשקיע ג'ק ליברמן, אך עם זאת מתח ביקורת על כך שבמקביל פועלת הממשלה לרכוש חברות פרטיות, כמו במקרה של בתי הזיקוק, המבקשים לרכוש את „גדות כימיקלים". הוא הזהיר והביע את חששו כי ההצהרות הממשלתיות בדבר מכירת חברות ממשלתיות תעלנה על שרטון, לנוכח הסכנה של השתלטות הממשלה על חברות וגופים תעשייתיים כלכליים באמצעות הלאמת הבנקים.

מנהל החברות הממשלתיות, זאב רפואה, מאמין כי אם הצליח למכור את „פז", „חברה כל־כך מסובכת ובעייתית", ניתן יהיה למכור מספר רב של חברות ממשלתיות. הוא מסר, כי יבצע את כל המלצות חברת ההשקעות „פירסט בוסטון", שמשמעותן בין היתר מכירת החברות הבאות, כולן או חלקן, בשנה הראשונה, כמו „כימיקלים לישראל"; בתי הזיקוק; „אלתא"; מ.מ.ן; ח.מ.מ; חברת השקעות לפיתוח לתעשייה; חברה לביטוח סיכוני סחר־חוץ; החברה הממשלתית למדליות ולמטבעות; חברת מכני תעשייה; החברה הכלכלית לירושלים ועוד. „נבחר עתה חברה או שתיים מהן ונתחיל לחפש קונים. ניתן גם לכל החברות אפשרות להכין הנפקות", אמר רפואה.

בארץ כ־200 חברות ממשלתיות, בשווי של כ־7־6 מיליארד דולר.

מינראלי ותוסס

ניצנים של חברות המשקאות האמריקנות „סון אפ" ו„שוופס" [illegible] במפעל „מי עדן", שברמת הגולן. המשפט של מינרליים לבריכת אפשרות לקשור קשרים עסקיים עם המפעל — מסר אשר סורוס, מנהל „מי עדן" בנקו. [illegible] [illegible]

קובי מנדל

מחירים על כל מוצר

ועדה משותפת של התעשיינים, רשתות השיווק ונציג משרד התמ"ס תקבע קווים מנחים לסימון ברור של מחירי המוצרים ברשתות השיווק. על כך סוכם בין נציגי היצרנים, רשתות השיווק ומשרד התעשייה והמסחר, לאור החשיבות שבסימון ברור של מחירים.

הוועדה תיתן דעתה בין היתר לבעיות סימון מחירים, כגון חוסר האפשרות לסימון מחירי מוצרים במפעלים, ולעובדה שלמוצר הנרכש ע"י רשתות שונות עשויים להיות מחירים שונים; הבדלים במחירים אפילו אצל משווק אחד — מחיר רגיל, מחיר היפרמרקט, מחיר מבצע וכו'; שינויים במחירים, למרות האינפלציה הנמוכה יחסית; חוסר אפשרות לסמן מוצרים רטובים, כמו מזון קפוא, חלב וכיו"ב.

בדיון בנושא בהשתתפות היצרנים ורשתות השיווק הוצע לקבוע כי סימון לא ברור של מחירים יחייב ענישה, מצב שלא קיים כיום. כל משתתפי הדיון ציינו, כי הבעיה העיקרית כיום הינה באכיפת החוק לסימון מחירים על כל המגזר הקמעוני.

הוזכר, כי על פי החוק הקיים, קיימת חובת סימון ברורה של מחירי המוצרים על המדף או על המוצר עצמו. אך במקרים רבים אין מקיימים כלל את החוק ואין גם ניסיון של ממש לאכוף אותו. הדבר אמור בעיקר לגבי מכירות בשווקים, בחנויות קטנות, במזנונים וכיו"ב, שגם עליהם חל החוק הקיים.

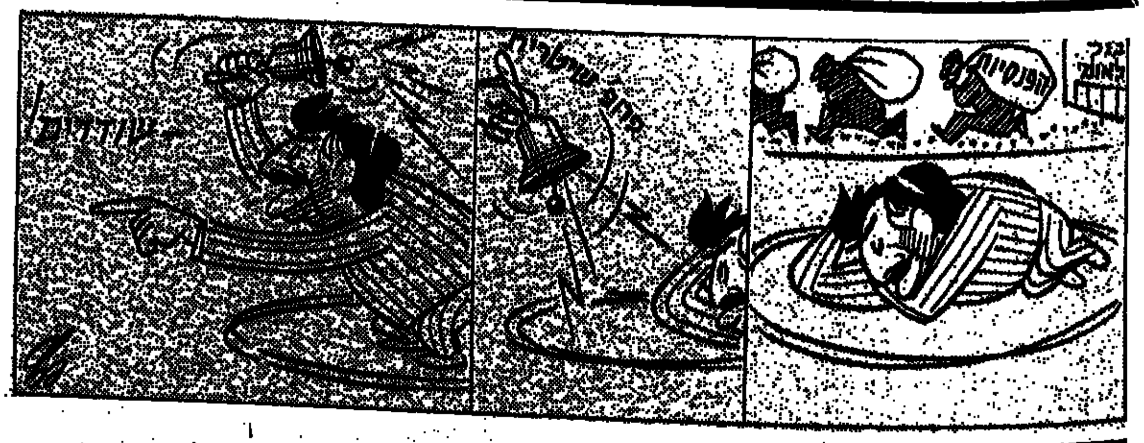

מבזקים כלכליים

פער המיחשוב מצטמצם

■ יו"ר האיגוד הישראלי לעיבוד אינפורמציה (איל"א), עזרא בן־כוכב, מתריע כי בעוד ההשקעות במיחשוב בישראל קופאות במקומן, במדינות ערב גוברת המודעות לנושא המיחשוב, והדבר עלול לצמצם את הפער הטכנולוגי בינינו לבין הערבים ולהביא למצב שבו חברות מחשבים זרות יעדיפו אינטרסים במדינות ערב על פני השוק הישראלי. הוא מסר, כי עיקר תנופת המיחשוב מתבצע כיום במדינות המפרץ, כשהמובילות הן סעודיה וכוויית. גם במצרים וירדן נראים כיום סימנים להשקעות בתחום זה. כדוגמה הביא בן־כוכב את חברת התעופה הלאומית המצרית, שהשקעותיה במיחשוב מסתכמות בכ־15 מיליון דולר. משרד החינוך המצרי אף אישר תכנית, לפיה יוצבו בשנים הקרובות כמיליון מחשבים אישיים בבתי הספר במצרים.

סוגרים בגלל יבוא מתחרה

■ 28 מפעלי תעשייה, בהם 6 מפעלים בקיבוצים, עומדים החודש בפני סגירה בגלל יבוא מתחרה, המגיע מאירופה, דרום־אמריקה ומהמזרח הרחוק — מסר הכלכלן שמואל כהם, יו"ר האגודה הישראלית לעצירת היבוא המתחרה. המפעלים בהם מדובר הם בענפי זכוכית, טקסטיל, עור, מרצפות, כלי בית וקרמיקה. לאגודה הגיעו בשבועיים האחרונים כ־40 בקשות של מפעלים לטפל בדחיפות בבעיית היבוא המתחרה, המגיע לדבריהם פעמים רבות בתנאי היצף לארץ. המפעלים ביקשו מהאגודה להפעיל לחץ מאסיבי על משרדי התמ"ס ועל הנהלת המכס כדי לעצור משלוחי יבוא האמורים להגיע ארצה בימים הקרובים. וכתוצאה מסגירת המפעלים, או קווי ייצור ואגפים, צפויים לפיטורין כ־500 עובדים.

קריטריונים ליברליים

■ הוועדה המיוחדת שהוקמה באחרונה ע"י שר האוצר כדי לדון בשינויים לחוק מיזוג חברות תעשייתיות עומדת כנראה לקבוע קריטריונים ליברליים הרבה יותר מאשר כיום — מסר רואה החשבון אבידור אבני, חבר הוועדה, ביום עיון מטעם אגף הכלכלה וסחר־חוץ בהתאחדות התעשיינים בנושא היבטים שונים על מיזוג חברות תעשייתיות. הוועדה שהוקמה שלוחה של ועדה שנועדה לבדוק מחדש את פקודת מס־הכנסה. לדברי אבני, הכוונה היא שחברה תעשייתית תוכל להתמזג לא רק עם חברה תעשייתית אחרת, באותו קו ייצור, אלא גם עם רשת שיווק וכו'. אברהם גולדוומר, מנכ"ל חברת „אוקסידרון" וחבר הוועדה למיזוגים בנציבות מס־הכנסה, מסר שמספר רב של חברות תעשייתיות כבר יצרו לעצמן אפשרויות של קידום מסחרי, כספי וחיסכון במיסוי, בנצלן את החוק למיזוג חברות תעשייתיות, „לחוק עידוד התעשייה (מיסים) תשכ"ט־1969".

עבודה ישראלית בחו"ל

יציבות בביקוש לאקדמאים

בחודש מאי, 88 נדרשו לחו"ל 55 עובדים ישראליים, מתוכם כ־42 אקדמאים — כך עולה מסקר „מנפאואר (ישראל)," המתבסס על מודעות „דרושים".

השוואת נתוני מאי 88 מצביעה על יציבות בביקוש לעובדים ישראליים בחו"ל. באפריל נדרשו כ־52 עובדים ישראליים. מרבית הביקוש הופנה ממדינות אפריקה.

ד"ר יצחק פרידמן, מנכ"ל „מנפאואר", מסר כי במהלך חודש מאי פסק הביקוש לעובדים ישראליים למדינות אפריקה שהחל בשלהי שנת 1987. בחודש שעבר נדרשו לחו"ל בעיקר אנשי מינהל, כלכלה וכספים, מחשבים ותוכנה, מהנדסים, שליח לברזיל, מדריכים לסמרה, מומחים לחקלאות, ורופא.

מים, אדמה, אוויר ושמש

ארבעת יסודות האנרגיה הקדמונים — מים, אדמה, אוויר ושמש — יעמדו במרכז תצוגת משרד האנרגיה והתשתית בתערוכת ה־40 למדינה, בארבעה אולמות עגולים המתחברים ביניהם במעברים.

באולם המייצג את יסוד המים יקבל המבקר מושג על הישגי האנרגיה והתשתית בתחום זה, החל מגידול דגי דניס בבריכות מים מלוחים, דרך סקרים ימיים ומיפוי חופים.

מאולם המים יעבור המבקר אל אולם האדמה, וכן ההישגים בתחום חיפושי נפט, סקרים בתחום מדעי האדמה, מחצבים, פוספטים ואוצרות טבע שונים. באולם האוויר יוצגו הישגים בתחום אנרגיית הרוח. האולם האחרון יוקדש לאנרגיית השמש, בה נחשבת ישראל כאחת המובילות בעולם.

ערך לוי מורב

מפוף ומשם

מה חדש

צדקה יתרה

עופר ניר

התחודש הזה, יוני, עומד בסימן הסעות־הצדקה, למטרות הומניות אלה ואחרות. ריבוי המופעים הללו הביא, באופן טבעי, למלחמת המארגנים, ברוח טובה ופחות טובה, בנסיון למשוך, כל אחד למופע שלו, את השמות החמים ביותר. האינפלציה גרמה לקרבנות. בינתיים, מדובר בקרבן חשוב אחד: המופע המרכזי של יום האיידס הבינלאומי, שאמור היה להתקיים ב־28 במאי, בוטל ברגע האחרון, לאור פרישתן של שתי הלהקות שאמורות היו להוביל את האירוע, „החונקים" ו„הקומונארים".

הקומונארים נימקו את ביטול ההופעה שלהם, בהתחייבות קודמת, להופיע במקום אחר, גם כן למען נפגעי האיידס. אשר ל„חונקים", הם החליטו לבטל את השתתפותם לאור הרשימה הלא־מרשימה במיוחד של אמנים שאמורים היו להופיע לצידם. דובר על שירים משותפים עם קיית בוש או אליסון מוייט, אבל בסופו של דבר, הודיעו המארגנים גם הם יהיו כוכבי המופע. לדעת חברי הלהקה, לא הוגן לגבות כעשרים לישי"ט מן הקהל, עבור מופע כזה, נטול־כוכבים — ופרשו. הלהקה, כמובן, תומכת נלהבות במטרת האירוע אבל תמצא דרך אחרת לתרום את תרומתה.

מדוע נכשל האירוע הזה, בעוד שבשנה שעברה, זכה להצלחה וחשיפה אדירה? משום שבשנה שעברה לא היה ריכוז כזה של מופעי צדקה, תוך חודש ימים. השנה, נאלצים כל מופעי־הצדקה להתמודד בצל קונצרט אחר, המופע לציון יום־הולדתו ה־70 של נלסון מנדלה ולהפגנת־ענק נגד האפרטהייד. מי שמופיע במופע־צדקה, אומרים „החונקים", רוצה לזכות במירב החשיפה והפירסום, אם כסף לא יוצא מזה. מובן מאליו שיועדף מופע שיצולם לטלוויזיה ויכוסה מכל הזוויות, לפני, תוך כדי וגם אחרי.

„החונקים" לא יופיעו במופע למען מנדלה, אלא במופע למען „אמנסטי", שני מופעים בעצם, שיתקיימו ב־18 וב־19 ביוני. אגב אמנסטי, כמה כוכבי־רוק ידועים ובהם סטינג ופיטר גבריאל, מנסים לארגן סיבוב־הופעות בינלאומי, תחת השם „זכויות־אדם, עכשיו" שיגיע, אם יצליחו להשיג סיכום רשמי עם הנוגעים בדבר, גם למדינות קומוניסטיות ומדינות העולם השלישי. פרטים, לכשיסוכמו. במופעי „אמנסטי" החודש, באנגליה, ישתתפו בין היתר: „אסווארד", „ביג אודיו דיינמייט", ג'ו סטראמר, „האחורים", הווארד ג'ונס ולהקת הרוק־הכבד „מוטורהד".

אמש, התקיים ברויאל אלברט הול בלונדון מופע־גאלה מטעם „קרן הנסיך", בראשותו של הנסיך צ'רלס, הפועלת לרווחת ילדים באנגליה ובעולם. רשימת המשתתפים היתה מעניינת ומוצלחת וכללה, בין היתר, את ריק אסטלי, פיל קולינס, „רטוב רטוב רטוב", פט בנאטר, אריק קלפטון וג'ו קוקר.

קוקר נוטל־חלק גם במופע המדובר ביותר של הקיץ, המחווה לנלסון מנדלה, ב־11 ביוני באיצטדיון וומבלי בלונדון. הוא יופיע במסגרת הרכב כוכבי־נשמה חד־פעמי שיכלול את אל גרין, נטלי קול, פרדי ג'קסון, רוברטה פלאק והצמד אשפורד וסימפסון. משתתפים נוספים שעליהם נודע רק בימים האחרונים: הזמרת הדרום־אפריקנית מרים מקבה, סטיבן הקטן (ואן־זנדט) מאמריקה וזמרת האופרה ג'סי נורמן. במופע, שישודר חי ברדיו ובטלוויזיה, ברשת הבי.בי.סי, ישתתפו כמה מן השמות הגדולים ביותר ברוק העולמי ובהם: וויטני יוסטון, „דייר סטרייטס", „יוריתמיקס", ג'ורג' מייקל, בריאן אדמס, „יו.בי.40", כריסי היינד, פיל קולינס, פול יאנג, ג'ואן ארמטריידינג, הבי.ג'יז ועוד רבים אחרים.

טיפני

טיפאני רוצה עצמאות

טיפאני, הזמרת בת ה־16, כוכבת־פופ מצליחה מאוד בשנה האחרונה בארצות־הברית, פנתה לבית־המשפט בלוס־אנג'לס בבקשה שיוכרז עליה כעל קטינה עצמאית, ולצאת מן האפוטרופסות החוקית של אמה ולעמוד ברשות עצמה. אבל, גם אם ייענה בית־המשפט לבקשה, היא לא תהיה עצמאית לחלוטין, בתוקף החוזה שלה עם מנהלה האישי, ג'ורג' טובין, המעניק לו 50 אחוז מכל הכנסותיה ותמלוגיה וגם את הזכויות הבלעדיות לכל תקליטיה.

הבקשה, שמאחוריה עומד כפי הנראה, טובין עצמו, באה על רקע היחסים העכורים בין הזמרת לבין אמה. על־פי הדיווחים מאמריקה, מצטיירת האם כאלכוהוליסטית שהזניחה את חינוכה וטיפוחה של בתה. בינתיים, הועברה טיפאני לאפוטרופסותה של דודתה, לאחר שמשרד השריף המקומי סיווג אותה כ„בורחת מביתה", בעקבות פנייתו של אביה החורג. אביה־מולידה ויתר, בזמנו, על זכותו החוקית על הילדה, עם גירושיו מאימה. האם, בינתיים, פועלת באמצעות עורך־דינה, לבטל את בקשתה של טיפאני, עצוב.

תקליטים

פספוס

מזי כהן, „מזי כהן", הד ארצי

אני ציפיתי ממזי כהן ליותר, ההאזנות ראשונות משאירות אותי קצת אדיש, משהו לא עבד נכון. לא צריך לחזור ולספר כמה מזי כהן זמרת טובה ואיזה פוטנציאל קולי יש לה, ואיך היא התבזבזה במהלך השנים על ג'ינגלים, ולמה רק עכשיו יוצא תקליטה הראשון, הספור מוכר. למה בכל זאת אחרי ציפייה כל־כך ארוכה יש אכזבה? פשוט הרעיון ללכת על תקליט שכולו לחנים של מזי כהן וטקסטים של רוני ערן לא נכון, שלא תהיינה אי־הבנות זה לא תקליט רע, אבל חשבתי שיהיה יותר טוב.

איתן גרדון, המפיק המוסיקלי, שכנע את כהן לכתוב את הלחנים בעצמה, כמלחינה יש לכהן בעיות, הלחנים הם יותר רעיונות פוטנציאלים ופחות מוסיקה מגובשת, שאפשר להקליט. יש בהם משהו סגור שלא יוצא החוצה, כאילו היו הקטעים עניין פרטי בין כהן לגורדון. הסגירות הזו מונעת מכהן לממש את הפוטנציאל שלה כזמרת. דווקא בקטע „חולמי הצבא" שכתבה קיית בוש באה השירה של כהן לידי ביטוי, עוד כמה קטעים כאלה והתקליט היה מתרומם באמת.

גם הרעיון להפקיד את כל הטקסטים בידי ערן הוא טעות. לערן יש טקסטים יפים, אבל גם הרבה פספוסים לא בטוח שהיה צריך לתת לה לכתוב תקליט שלם. בהקשר של מזי כהן עולה שם אחר ריקי גל עם סיפור דומה, אלא שגל הלכה על בחירה נכונה של חומר שיביא לידי ביטוי את איכויותיה כזמרת, לא תמיד החומר עומד במבחן האיכות, אבל אין ספק שהוא משרת נכון את גל, אצל מזי כהן זה אחרת וחבל. בסך־הכל תקליט טוב שהיה צריך לצאת לפני הרבה שנים. עכשיו צריך לקוות שהתקליט הבא של כהן יוצא מהר ושהמשתתפים יילמדו, אני ממשיך להחזיק בדעה שהיא אחד הכשרונות היותר טובים שיש לנו בתקליט היא מוכיחה את זה בכמה קטעים („התחה בזמן", „מתוח").

מזל־טוב על תקליט הבכורה, להתראות בתקליט הבא.

ג.ו.

אהבה טובה

ריקי גל — „מה זאת אהבה" (סי.בי.אס)

טובה, טובה מאוד. זו צריכה להיות שורת הפתיחה והסיום בכל קטע המתייחס לריקי גל. היא אמנם לא יוצרת, אבל כמבצעת, היא מכניסה לכל שיר מימד אישי והופכת אותו, בעצם, ליצירה משלה.

מתי כספי, כמו במופע המשותף שלהם, ששמו כשם התקליט, אחראי לפחות לחמישים אחוז מן המוצר המוגמר. הוא מבריק ומלטש ומחליק פינות ואולי אף פוגם, במודע או שלא במודע, בחספוס הטבעי ובפראות הנפלאה של ריקי גל. התקליט הזה נשמע נקי ומתוחכם ומתוחכם מאוד, גם בקטעים ששמותיהם ותכנם פרובוקטיביים למדי, כמו „בתוך חלי ברוך" ו„אמא" או „אמצע כלוה". יש גם השתובבויות כמו „ביגון לא קורה" ו„גומה נר".

אם התקליט הראשון שלה היה מעין תעודת־זהות מוסיקלית, הרי שאת „מה זאת אהבה" אפשר להקביל לתעודת־בגרות, לא בכל המקצועות היא מקבלת ציון מעולה, אבל הממוצע גבוה בהחלט וריקי גל יכולה להמשיך הלאה, לבי.איי המוסיקלי שלה. יהיה שווה לחכות.

ע.ג.

עבר זמנו

ג'רי ראפרטי — „צפון ודרום", פונוקול.

פעם ג'רי ראפרטי היה כוכב גדול, השיר „רחוב בייקר" הושמע ללא הפסקה: „עור לעור", אריך הגנן שיצא בעקבות השיר, נמכר בהרבה עותקים גם אצלנו. אחר־כך דעך כוכבו של ראפרטי, ו„צפון דרום" לא יחזיר לו את הכבוד. בעבר היה ראפרטי והמוסיקה היאפית של נודדים כשוק, ואילו היום יש מספיק להקות ששרות לקהל־היעד שראפרטי מכוון אליו ועושות את זה הרבה יותר טוב.

על המוסיקה של ראפרטי היו מחתימים ברבנות הראשית את הכתובת „פרווה". הרמזים הפולקלוריסטיים, העיבודים המתוקים, הכאילו־נעימות שאופפת את התקליט, לא מצליחים לחפות על הדירות מוסיקאלית וטכסטואלית. ראפרטי שר על החיים, על האהבה, על הצרות ונדמה שאפילו הוא בעצמו משתעמם. ב„רחוב בייקר" היה לפחות לחן מוצלח, בתקליט הנוכחי אפילו את זה אין. כמו שזה נראה כרגע, ראפרטי צריך לוותר על נסיונות החזרה שלו. עברו כמה שנים טובות מאז התקליט הקודם שלו ולא היו נזיקות עוד כמה שנים. מה רע, „רחוב בייקר" סידר אותו. למה להמשיך ולהתעקש.

הקהל הצעיר לא ימצא ב„צפון ודרום" עניין, פליט „עור לעור" בטח מצא כבר גיבורים חדשים. לא ברור למי התקליט הזה מיועד, כנראה שהוא קצת מיותר. יש גם תקליטים כאלה.

ג.ו.

קול

„חוקה מגאווה" - שאבי, סי.בי.אס.

שאבי הפסיקה מזמן להיות רק זמרת: שאבי זה מוסר, שאבי זה סגנון. שאבי זו דרך חיים. שאבי היא, בעצם הסמל המובהק ביותר לאיך שנראית המוסיקה של סוף שנות ה־80. יש משהו ממכר בקול המלטף שלה, משהו שמאפשר לך לשמוע אותו ברקע בלי להתעצבן, משהו מרגיע, האווירה היא המוסיקה והמוסיקה היא אווירה.

הקול הג'אזי הוא לא רק סגנון הוא הצהרה. הכאילו־סטריליזציה הופכת לאמירה עם משמעות: יש כאלה שהפכו את הסגנון לחוות הכל ונכשלו, ויש כאלה שהצליחו להמריא לתוצאה איכותית. שאבי שייכת לאחרונים.

אין ב„חוקה מגאווה" בשורות חדשות. הסך־הכל דומה לשני התקליטים הקודמים, רק קצת יותר איטי, מכונס, שקט. עדיין אותו קול ג'אזי, עטוף בסתורין, לא קול גדול אבל שאבי משתמשת בו באופן מושלם.

בעיבודים יש פחות כלי־נשיפה וגם הכוונה להגיע לצליל כזה שיבליט את השירה, את הלחן, את המלים. לא שיש לשאבי משהו חשוב להגיד, אבל שיבליט. בכלל, לשאבי לא היה אף פעם משהו חשוב להגיד וזה גם לא חשוב. אתה מקשיב לשאבי, לא למה שהיא אומרת. כבר מהעטיפה אתה שלה, ואני לא מכיר הרבה שנשארים אדישים. „חוקה מגאווה" הוא תקליט קיץ, תקליט מזגן, תקליט שמאפשר לך לברוח מהחמסין. יופי של תקליט לאלה שאין להם כוח למוסיקה רצינית בחום הזה. מה אנחנו מבקשים בסך הכל הקיץ הזה, קצת שקט, הרבה מנוחה ושלווה ושלום, ושיהיה שאבי.

ג.ו.

שחוק

טרייסי צ'פמן, „טרייסי צ'פמן", הד ארצי

טרייסי צ'פמן זוכה להתעניינות, מרכבים עליה כעל כוכב עולה, שם חדש ברוק הנשי, אישית, אני לא מבין על מה המהומה. צ'פמן חביבה, סימפטית אבל לא מתקרבת לאיכויות של ג'ון ארמטריידינג או ג'וני מיטשל, כל השוואה מיותרת. צ'פמן לא אומרת שום דבר חדש ואת מה שהיא אומרת אמרו לפניה בהרבה יותר כשרון, הסגנון רזק מאתי. שירים על עוולות העולם. מחאה נאיבית, תמימה, יפה כשלעצמה, אבל עקרה. התחושה שעוברת היא שצ'פמן לא מסתכלת החוצה, אחרת איך המחאה שלה נראית כל־כך יפה. צריך למרסס מורעה, דרושות זמרות עם ביצים ולא כל מיני סוזאן וגה, יאפיות שתסלחו לי קצת מתנשרשות. יכול להיות שהמחאה הזו אמיתית, אבל היא מעצבנת, נמאס פשוט נמאס. התקליט הזה משעמם ולמרות הקול הנעים שלה אין כוח להקשיב לה, הסגנון הזה נשחק, נמתח עד עפר. צריך להמשיך הלאה. אולי לצ'פמן יש סיכוי לפרוץ, צריך לזכור שזה התקליט הראשון שלה, בינתיים זה לא קורה, הייתי מוותר על התקליט הזה בקלות לטובת איזה ג'וני מיטשל. עניין של טעם.

ג.ו.

אורחים

יצור אנושי

עופר ניר

בשבוע הבא היא כאן וכל חובבי הרוקנ'רול־קרנבל, הרעשני, המלוכלך, במרתפאות ובזלעיזה, יגיעו עד יפו, למועדון „סטטוס". ג'יין קאונטי כאן, לשתי הופעות, ב־14 וב־18 ביוני. הופעה ראשונה, סימן (אולי) לנוספות, במועדון החדש, ברחוב יפת. ג'יין קאונטי היתה פעם ווין. את הפרט הזה תקראו בכל כתבה עליה ומובן מאליו, שזה פרט רלוונטי מאוד. עוד לפני שעברה את הניתוח והפכה לאשה, הופיע(ה) בבגדי נשים, עם איפור כבד על הפנים וגסויות בפה, מה שבוודאי אפשר לצפות ממי ששר(ה) שירים הנושאים כותרות מעניינות כמו „אם אינך רוצה לזיין אותי, תזיין מכאן", „אוקיינוס במכנסיים", „אהבת בית שימוש" ו„רע בשוטרים".

ווין־ג'יין אהב(ה) לזעזע את הבורגנים. „אני יודעת", כך קאונטי, „שההופעה שלי דומה לזו של רבים, אבל מתקרבת רבים אחרים. אני מנסה להוכיח, שמתחת לכל האיפור והלבוש הנוצץ, מסתתר בן־אדם."

בן־אדם, כך היא רוצה שיראו בה. לא טרנסבסטיט, לא אשה, בן־אדם. „אני רוצה שיפנו אליי בלשון נקבה, ויראו בי אשה. לכל דבר, אבל מצד שני, זה לא משנה לי כל כך, אינני רואה עצמי גבר או אשה, אלא יצור אנושי. יש מליוני נשים „נורמליות" בעולם, ואני לא רוצה להיות עוד אחת כזו."

ווין קאונטי נולד בג'ורג'יה, בעיר קטנה ושמה דאלאס. את הנטיות ה„מיניות" שלו גילה בגיל צעיר מאוד. חברים קראו לו „סיסי", אבל לא הגיע כמיתה. באמצע שנות ה־60 עזב את ביתו ונסע למנהטן, והתחבר לחבורת הומוסכסואלים וטרנסבסטיטים ושם מצא את מקומו. המשיך אחר־כך לניו־יורק, לאיסט־ווילג', וגם שם, ידע לרקום מערכות־יחסים יפה עם ה„טראנס" (טראנסבסטיטים, בקיצור, למנוע שבירת שיניים). אנדי וורהול גייס אותו למופע שלו וקאונטי זכה לחשיפה ראשונה בקרב הקהל היותר אופנתי. לא שהוא זוכר לטובה את וורהול. הוא טוען שוורהול המנוח היה נצלן, שהשתמש באנשים, נכנה על כשרונותיהם ונפטר מהם במהירות. קאונטי, מכל מקום, הפך לדמות מוכרת בחוגי המחתרת האמנותית הפסוודו־אמנותית של ניו־יורק. הכיוון שלו היה רוקנ'רול והוא החל להופיע תחת השם „קווין אליזבת", המבין, יבין... לאחר הופעה אלימה אחת, בה התכתש עם צופה, שהיה בעצמו חבר להקת פאנק־רוק, נעצר על־ידי המשטרה. חבריו, ובהם דבי הארי ויטהויי, אירגנו עבורו מופע צדקה, לגייס כספים לשחרורו־בערבות. אחר־כך נסע לאנגליה ושם, בתקופת הפאנק, היו לו לא מעט מעריצים נלהבים. גם דיוויד בואי נמנה עליהם. כשוויידיה, לפי קאונטי, אפילו חיונה עילה לנסיון רצח. איש־צבא שוויצרי שמע ברדיו את „אם אתה לא רוצה לזיין אותי", כשבתוך ליד המקלט, חמתו בערה והוא פרץ לאולפן, כדי למצוא את הג'י־ג'יי. האחראי ולרצוח נפש..

והוא החל לשתות הורמונים נשיים, בהכנה לניתוח לשינוי־מין. בשנות ה־80, הוא כבר היא ולא כולם שמחים על השינוי הביולוגי. „היה בסדר, כשהייתי גבר לבוש ומאופר כאשה, עם פרצוף משוגע ואף מכוער", היא נאנחת. „אבל קשה לרבים מן המעריצים השרופים, לקבל אותי בתור אשה עם פרצוף יפה וציצים כמו שצריך. הייתם צריכים לקרוא את ההשתלחויות של עיתונאי־רוק, שפעם אהבו אותי".

קאונטי, אומרים מעריציה, איננו בגדר תופעה פריקית, כמו דיוויין, הוא, סליחה, היא באמת יודעת מה שהיא עושה והיא זמרת רוקנ'רול לכל דבר. באלבומה, „קלאוסטרה אמריקנית" היא מבצעת גם להיט ידוע של דור, עשה אהבה ולא מלחמה, שיר של מקום מקנו בשם „סאן פרנציסקו". לא רק זמרת, גם שחקנית, היא הופיעה לצד שמות כמו „בואו" ברודוויי וגילמה גם את דמותה של פלורנס נייטינגל, במחזה אחר. קאונטי הופיעה גם בסרט הקולנוע „עיר הנשמות האבודות", שצולם בברלין וגיבוריו הם הומוסכסואלים, לסביות וקוקסינלים למיניהם. ובשבוע הבא, היא אצלנו. ראו, הוזהרתם..

ג'יין קאונטי

בעריכת צביה בן־שלום

גם רעיית הנשיא...

...ודרך אגב היא מסייעת לילדים לחצות את הכביש (צילום: רחמים ישראלי)

חכמינו אומרים: אין שאלות מטופשות, יש רק תשובות מטופשות... עד כמה זה נכון הרגשתי בביקור עיתונאיות בבית הנשיא כאורחות של אורה הרצוג. ישבתי והתפלאתי באיזו שלווה ענתה לכל השאלות, שלא פעם הביכו גם אותי. אחרי מחשבה שנייה הגעתי למסקנה שהשאלות היו בסדר, כי כל אחד היה רוצה לדעת מעט מן הנעשה מאחורי הקלעים של בית הנשיא.

אורה הרצוג הוכיחה את עצמה והיה מורגש שהיא בעלת ניסיון עם התקשורת, יודעת את חוקי המשחק ויש לה מנה גדושה של רצון טוב לשתף את הקהל בחייה של המשפחה הראשונה של ישראל, בית הנשיא.

אנחנו מכירים את הנשיא ורעייתו מעל מסך הטלוויזיה ומהעיתונים. שניהם תמיד מלובשים היטב, לא מנקרי עיניים, לא זרוקים. כדוגמה מה סיפרה אורה הרצוג שאת בגדיה היא רוכשת אצל גדעון אוברזון ומיד הוסיפה: „אני שומרת על איזון, כי אוברזון יקר מאוד". מהערתה הבאה, שתקציב הלבוש של אשת הנשיא אינו גדול ביותר, אפשר להבין שיש לה „הקצבה לבגדי עבודה". בין הספקים של בגדיה נמצאים גם עודד גרא ולולה בר, הבגדה הטובה.

לא ראינו עדיין צילומים של הנשיא ורעייתו כשהם שוחים בבריכה, עורכים טיולי בוקר או משחקים עם הנכדים, או צילומים משפחתיים עם ארבעת ילדיהם. הבן הבכור, יואל, עורך־דין החי בז'נביה, נשוי לבתו של נסים גאון ושפת הדיבור בביתם היא עברית. בן אחר קצין בשירות קבע. השלישי גם הוא עורך־דין והבת סטודנטית באוניברסיטת ירושלים.

יש חוק שמשפחת הרצוג שומרת בקפדנות: חיי המשפחה הם חייהם שלהם בלבד. אין צילומים של הילדים ואין צילומים של חיי המשפחה. למרות זאת חסרה לאורה הרצוג הרגשת הפרטיות.

„אפילו בקונצרט, אנחנו מציגים את תפקידינו. אין לנו אפשרות סתם ככה, לקפוץ לאיזו הצגה, סרט או מסעדה". אך מיד מוסיפה: „זה המחיר שאנחנו משלמים תמורת תפקיד נפלא הנותן לנו אפשרות להכיר את ישראל מכל היבטיה. המפגש עם עדות, עמים, דתות, נשים, גברים, ילדים וזקנים ממלא את חיינו ואני רק מצטערת שאין לי זמן לנהל יומן מסודר".

אורה הרצוג נענתה לבקשת יושבת ראש תא העיתונאיות והזמינה אותנו לבית הנשיא בירושלים. אין זה ביקורנו הראשון במשכן הנשיאות. כל נשיא ורעייתו שינו, הוסיפו, ושיפרו את המשכן, אך הפעם דומה שהבית הגיע לשלמות. הצוות שאנחנו מכירים זה שנים רבות עובד גם עם משפחת הרצוג, ומורגש שהם „חלק מן הבית". התכבדנו בטרקלין רחב ידיים שידוע בשם „חדר ירושלים". ארבעה שולחנות מכוסים במפות תחרה ומפיות בד לבנות צורפו למרובע ועליהם סידורי פרחים מפרחי הגן. מערכת כלי הקפה בסגנון מזרחי עוצבה על־ידי מפעל הקרמיקה „נעמן". על הקירות תמונות של ציירים ישראליים, בחלקם הגדול ניתנו בהשאלה. בכניסה לטרקלין ניצב שולחן עתיק עגול, משובץ ומקושט לתפארת, מתנת יהודי מאנגליה. השולחן שימש את דיזראלי בביתו.

אורה הרצוג ממלאת את תפקידה כאשת הנשיא, אך היא אישיות בזכות עצמה ופעולותיה הרבות הן בחלקן הגדול המשך לפעילותה טרם כניסתה למשכן הנשיא.

אורה, אחת משתי בנות משפחת אמב"ש (ראשי תיבות אני מאמין באמונה שלמה) נולדה באיסמעיליה, מצרים. הוריה ילידי הארץ, האב יליד יפו והאם ילידת ירושלים. בימי מלחמת העולם השנייה היה בית אמב"ש הבית הפתוח של כל חיילי הבריגאדה היהודית וכל חייל יהודי אחר. אני זוכרת את אורה ואחותה סוזי (נשואה לאבא אבן) מגישות משקאות קרים על מרפסת הבית בשכונה היוקרתית של קהיר, איסמעיליה, שליד מחנה תל אל־כביר, בו שירתו חיילים יהודיים רבים.

בגיל 15 זכתה אורה לפרס על היותה תלמידה מצטיינת שאפילו ואף סיימה את בחינות הבגרות בגיל זה. היא המשיכה את לימודיה במתמטיקה ופיזיקה באוניברסיטה בדרום־אפריקה. בנוסף למדה מכניקה ואסטרונומיה. מאוחר יותר הצטרפה לקורס לדיפלומטים. חיים הרצוג, ששירת כקצין בצבא הבריטי, ביקש את ידה והזוג התחתן. אחרי נישואיה התגייסה אורה לשירות בצה"ל כקצינה. היא מילאה תפקידים רבים שהחשובים בהם היו ארגון חידון התנ"ך והקמת המועצה לארץ־ישראל יפה, שאורה מכהנת בה כנשיאה. ב־12 ביוני יעניק לה יו"ר הכנסת את פרס שר־הפנים לאיכות הסביבה.

„קרן בית הנשיא" עומדת לרשות הפונים לעזרה. כל בקשה נבדקת על־ידי ועדה מיוחדת. הקרן היא יותר יוקרתית מאשר מציאותית, כי האפשרויות לעזרה כספית מצומצמות ביותר. כל מכתב של פונה לבית הנשיא זוכה לתשובה ובמקרה שיש אפשרות, גם להפנייה למקום המתאים.

אורה הרצוג ממשיכה ומפתחת את מסורת הבית הפתוח לכל עם ישראל בחג הסוכות ומדי שבוע מוקדש „הבית הפתוח" לנושא מיוחד, כגון עדות ישראל, נשים, ילדים, ובעקבות מפגשים אלה היא יוזמת פעולות של עזרה ממשית. דוגמה טובה היא פתיחת בית־חולים לילדים בתוך בית־החולים בילינסון בעקבות שבוע הילד שהתקיים בבית הנשיא. כן מתקיימים בבית הנשיא מפגשי ציירים, שחקנים וסופרים.

עמי גלוסקא, שליש צבאי, דובר ומזכיר, פנינה קירשנבוים, עוזרת האמנה, וציונה רוזנטל, המזכירה של אורה, מאמתים את האימרה: אמור לי מי הם חבריך ואומר לך מי אתה... עם חברים כאלה לעבודה קשה להיכשל.

חיה יוסף

כל ההכנסות קודש

במסגרת 100 שנה לבני ברית ו־40 שנה לעצמאות ישראל מתקיימת היום, (יום ג', ה־7 ליוני) תצוגת אופנה של קולקציית הקיץ בעיצובו של עודד פרוביזור. פרוביזור, נמנה אמנם עם מעצבי הצמרת, אך אינו שש להציג את הקולקציות שלו השכם וערב, כך שלמי שמתעניין באופנה זאת הזדמנות שחבל להחמיץ. כרטיסים במחיר 35 ש"ח ניתן להשיג בבית בני ברית (רחוב קפלן, 4 א'), או לפני התצוגה, עד שעה 18, בבית אסיה (רח' ויצמן 4). כל ההכנסות קודש לעזרה לקשישים, ילדים במוסדות חינוך, חיילים לאחר שחרור ומשפחות נצרכות.

שוב יקנו מלאן
ספרי בישול וינסו...

ספרים למדן

צבא בראות אישית

36 בפנים
אורן ציבלין
הוצאת ליילך

קשה לנחש, מי שכבר עבר את הצבא, אם ספרי הדרכה למגויסים יכולים להקל על החיים ואם הם באמת מוסיפים משהו. כמה שלא יספרו לך וכמה שלא תתכונן, ההלם יבוא בשלב זה או אחר. המעבר מהחיים האזרחיים למדים מלווה תמיד בשינויים דראסטיים. אבל בדרך כלל לא נותנים לך הרבה זמן לעכל אותם ובמבט לאחור־הכל נראה כחוויה אחת גדולה.

ספרו של אורן ציבלין מספר את סיפור ההתחיילות של אחד זרוק, אינדיבידואליסט, אינטליגנט ומקורי (כמו כולנו, בעצם). סיפורים על קליטה בבקו"ם, טירונות, כתובות בשירותים, משכורת צבאית, מקצועות מאוסים — והמכמובן הסלנג. הספר מאוד אישי, הדברים מוצגים מנקודת הראות של אורן, הרגישה לפרטים קטנים (ולא תמיד נעימים) המודחקים לרוב בספרים אחרים מסוג זה. הומוסקסואליות, למשל, התאבדות, „המזרן הפלוגתי", חוסר האמינות של הסגל ואפילו בעיות של „למה לא עומד לי" (זה לא בגלל הסודה, זה בגלל עייפות).

אין לספר יומרות לשמש מדריך מקיף בסבך האדיר הנקרא שירות סדיר, אך הדברים שבהם הוא נוגע, למרות — ואולי בזכות — הראייה האישית, נותנים לקורא „חומר למחשבה", כמו הסיפור על ההומוסקסואל הסמוי שמתעקש להתגייס ולשרת בצבא או ההוכמה הצורעקת מן הקיר של השירותים: „טוב חמור בטבע מרס"ר בקבע" (גירסה אחרת ל„מוטב לאבד חיים ברגע מאשר חיים בקבע").

הספר כולו כתוב בהומור רב, בקלילות ועם זאת ברגישות. גם מי שעבר מזמן את אותן חוויות קורא בו בהנאה מרובה. מתברר לך, כי למרות שאותם חיילים אשר כתבו בשירותים „צבא זה מגעיל אותי" כבר הפכו בינתיים למב"סים — והמנטליות לא השתנתה כלל. ממשיכים להקיף את השירותים / מקלחות / עמוד חשמל / שכבת אימונים / חדר אוכל ב־40/30/20 שניות והדרישה לדיסטנס (אכלנו מאותו מסטינג / ישנו באותו פארק / בא תזיין את החברה שלי) בעינה עומדת.

מבחינה אינפורמטיבית אין בספר הרבה. פרט אולי לקיצורים (אינני מקנא באורן אם אחד מהסא"לים המסקרים עליו יגלה שבמדריך כתוב שעליו לשאת על כתפו רק פלאפל אחד...) ולפרק המציין בהרחבה את הקונקורנציות. מילון הסלנג נחמד, אך — מנסיוננו — הוא יהיה רלוונטי במשך השנה הקרובה בלבד.

למרות שהספר נועד — לפי הגדרת המחבר („מדריך ציבלין למתגייס") — לעומדים לפני הגיוס הוא בהחלט ראוי לקהל קוראים מגוון יותר. גם בנות ייהנו מקריאתו, גם ההורים וכמובן אלו אשר השתחררו כבר מהצבא ומשום מה נהנים להזכר בו.

מהרשום על הכריכה (קשה) אנו למדים שאורן ציבלין, יליד 69' משרת ככתב צבאי בצה"ל וכבר פירסם לפני הגיוס ספר אחר („סתבק מדבר"). עיצוב השער של אדיר דריאן, אשר גם מלא את הספר באיורים קריקטוריסטיים. 134 עמודים. 20 ש"ח, בשבוע הספר אולי פחות.

אמיר בן־שלום

מכירות בלונדון

מי שמתכנן ביקור בלונדון כדאי לו לתפוס גם את ה־SALE של הקיץ. דפנה טריואקס, נציגות BTA (רשות התיירות הבריטית) מוסרת את מועדי המכירות של הרשתות, שכבר פירסמו את התאריכים. בבקשה: הארודס — 9 עד 30 ביולי; סימפסונס — 23 ביוני עד 21 ביולי; סלפרידג'ס — 28 ביוני עד 21 ביולי; ליברטי — 29 ביוני למשך 4־3 שבועות; לילייווייטס — 14 ביולי למשך 4־3 שבועות; הארווי ניקולס — 22 ביוני למשך 4־3 שבועות; האוס אוף פרייזר — 23 ביוני עד 30 ביולי.

מה האיפור שלך הקיץ?

הפסטיבל

אוריס

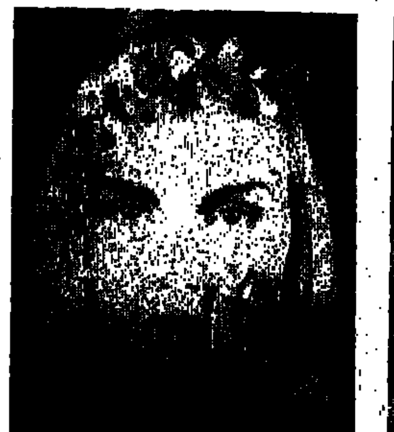
מקס פקטור קלאסי

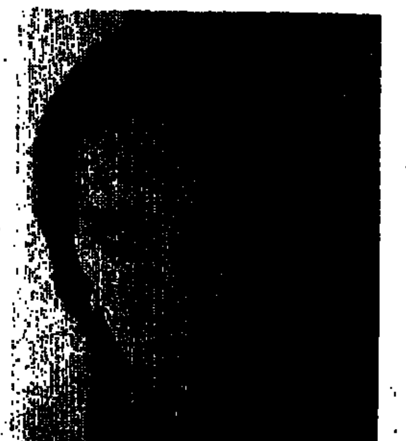
בנפטוניות של H.R

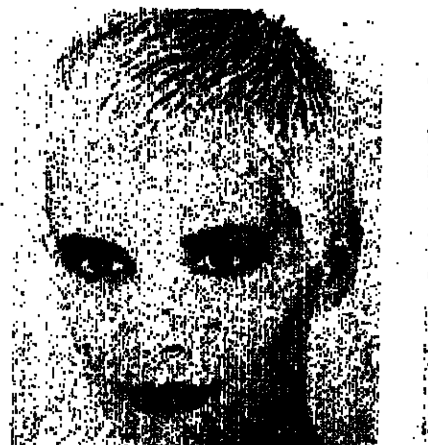
הפורמולה השוודית

כל קיץ מציעה לנו תעשיית היופי את האיפור של העונה, המותאם לצבעי האופנה, האווירה השוררת בעולם הגדול, הסרטים הבי IN ותחזיות מזג־האויר. למרבה המזל, מתקיימות בעולם המודרני חברות־תמרוקים אחדות, הפועלות זו לצד זו בהרמוניה מסוימת, למרות התחרות ביניהן, הן משלימות זו את זו. כך יוצא, שמדי קיץ (ובמקביל — גם מדי סתיו/חורף) מוצעים לנו „מראות" אחרים, כולם בעלי שמות מצלצלים ורומנטיים ולכולם משהו משותף, אבל עקרונית יש לנו מבחר, וכל אחת תמצא את האיפור ההולם אותה. ובכן — מהו האיפור שלך הקיץ?

* הלנה רובינשטיין מציעה לך את „נפטוניה" מראה „הטומן בתוכו את שירת הצבע הכחול על כל גווניו... איפור המתחיש קרירות שקיפות ובהירות ואת אותה תחושה שמרגישים צוללים מתחת למים... השתקפות בכחול." ציטוט.

איך יוצרים את נפטוניה? מייק אפ פלואיד מט בגוון בז', הלחיים — סומק עדין, העין מאורכת בגוון תום מטושטש כלפי חוץ בזוית חיצונית של העפעף העליון צללית „בלו וויבס" בגוון כחול כהה בטשטוש כלפי הרקה, גוון אורנג' בחלק הפנימי של העפעף העליון ונגיעה קלה של הגוון הצהוב לגבות, „וויולט סטורם" (סגול כחול) על העפעף העליון, „סנד דיונז" (גוון חול) מעצב את הזוית החיצונית של העפעף התחתון. מסקרה „בלו לגון" מעמיקה את המראה הימי. שפתון ולכה לנעוזות — וולקנו אורנג' למראה הדר — ונוס בו. כדי ליצור מראה זה... מוציאה הלנה רובינשטיין לשוק עפרון precise shadow רב תכליתי, המשמש גם כצללית וגם למסגרת ולהדגשה. הצבעים שלו הקיץ הם „לגון" (טורקיז חמים), אוור (כחול עדין), סנד דיון (חול) וויולט סטורם סגול. מי שמעדיפה צללית תמצא wavy shadows בגווני בלו וויבס (כחול שמים) וסנדי וויבס (גוון חמי חול).

* מקס פקטור קלאסי מציע מראה „תואם חוזר" (MATCH FACTORS) „הדוחק את צבעי החורף העמומים ומבליט את נשיות האשה וגווני פניה הטבעיים על ידי החדרת צבעי השמש, זריחת הלילך והאפונה המתוקה". ציטוט. המראה תואם את אופנת קיץ החושפת כתפיים ומדגישה את „חמוקי האשה ואת רגליה", סליחה גם זה ציטוט. לא... גוונים... שפתוגם. אבל בישקשו...

להדגיש כי לקוחה אשר תרכוש שני מוצרי איפור ממראה הקיץ תקבל חינם עודרית אבן באריה.

למקס פקטור סדרות אחרות של איפור ומכאן גם „מראות" אחרים. המראה של „סודיש פורמיולה", למשל, הוא יותר שובב ופחות דרמטי, „משתלב במראה הנינוח של בדי הליינן והטבעי והמשי הגס". גם כאן יש מבצעים.

* אוריס קוסמטיקס רוגל במראה „המשלב חמש של צבעים, הרגשי אור באיפור העיניים ובטבעיות במראה השפתיים". ציטוט. העור בעל גוון שיזוף ובריא. הסומק בגוון ורדרד, להדגשת עצמות הלחיים. העיניים בגוונים חומים ערפליים ורכים (בעזרת שלישיית צלליות), מסקרה שחורה על הריסים - העליונים - והתחתונים - ושפתיים

בגוונים זוהרים של הורוד והצמה. לכה בגוון תואם.

* קליין הכינה לקיץ את מראה „הפסטיבל". הצבעים „מציגים משחק המנגף מיתוסים מקובלים בצבעים המעניקים מראה צעיר, נועז, חדשני ומתואם לקיץ פרהוני" ציטוט. את המראה משיגים בעזרת 6 צבעים של צלליות (טורקיז, צהוב ורוד ביבי, סגול, שוקינג בלו ותכלת). השפתיים מלאות ומודגשות בצבעים נועזים, הודות לשפתון מבריק בארום להזם ועפרון תיאום בצבע היין המייק אפ בגווני שנהב; הסומק עדין — pink lady (ורדרד בהיר) להשלמת המראה.

הוא אשר אמרנו: יש מבחר.

צב"ש

בוקר טוב, היום גמר גביע באדום־צהוב

עונת 1987/88 תסתיים הערב באיצטדיון הלאומי ברמת־גן בגמר גביע בין האלופה הפועל תל־אביב למחזיקת הגביע מכבי תל־אביב ● במשחק שיחל בשעה 8 ישפוט יעקב שיינר ● 12 אלף כרטיסים כבר נמכרו ומצפים ל־30 אלף צופים ● מאז קום המדינה נפגשו שתי הקבוצות פעמיים בגמר הגביע. ב־1967 ניצח מכבי 1:2. ב־1983 ניצח הפועל 2:3 ● התמונות שבצדדים לקוחות מאותם גמרים

קפטן מכבי תל־אביב משה עסיס מניף את הגביע שקיבל מנשיא המדינה זלמן שזר ז"ל ב־1967

גביע 1983 מוענק לקפטן הפועל תל־אביב משה סיני על ידי נשיא המדינה חיים הרצוג

משה רוזנברג

עונת הכדורגל תסתיים הערב במשחק גמר גביע המדינה, שיחל בשעה 8 בערב באיצטדיון ברמת־גן בין מכבי תל־אביב להפועל תל־אביב.

לפני משחק הגמר, בשעה 7.30, יהיה מפגן צניחה חופשית שימשך רבע שעה. לאחר מכן תעלה על המגרש תזמורת צה"ל. המשחק יהיה בחסות נשיא המדינה מר חיים הרצוג שיעניק בסיום המשחק את הגביע לקפטן הקבוצה המנצחת.

עד אתמול כבר נמכרו 12,000 כרטיסים ומצפים ל־30,000 צופים שיגיעו לאיצטדיון ברמת־גן.

גם הפעם, אם לא יוכרע המשחק כפי שהיה בחצי הגמר, יהיו שלושים דקות הארכה ואם שוב לא תושג ההכרעה, יוענק הגביע לקבוצה שתזכה ברדו־קרב בעיטות עונשין מהנקודה הלבנה. ישפוט במשחק יעקב שיינר.

מכבי תל־אביב ערכה אתמול אימון שנמשך שעה ומחצה ממנו נעדר רק החלוץ בני טבק הסובל מכאבים במפשעתו. אבל עובדה זו לא תמנע ממנו להופיע בהרכב הפותח. מאידך הפתיע אתמול מנשה שמעונוב שעל אף הכאבים ברגלו, לאחר המקרה המצער משבת, החליט להתאמן ובסיום אמר: "אני לא אוותר על משחק הגמר. זהו מעמד חגיגי ולמרות שאני עדיין לא בריא וסובל מכאבים אשחק".

מאמן הקבוצה דרור בר־נור והמנהל המקצועי גיורא שפיגל מתלבטים רק לגבי בעיה אחת. מי ישחק בהגנה — מיקי כהן או דוד אזולאי. כנראה שהבחירה תהיה על מיקי כהן לאור העובדה שדוד אזולאי סבל משך מרבית העונה מפציעה. היחיד שייעדר מההרכב יהיה חי קרייס שהורחק במשחק חצי הגמר.

להרכב יחזור מוטי איוניר אשר סיים לרצות עונש הרחקה משני משחקים עקב צבירת חמישה כרטיסים צהובים.

במהלך האימון אתמול תירגלו השחקנים בעיטות עונשין מהנקודה הלבנה ונקבעו כבר חמשת הבועטים במידה והמשחק לא יוכרע.

המאמן בר־נור ציין: "כל מה שאפשר היה לעשות כבר נעשה. עתה אין מקום לשינויים. מכבי תל־אביב שעברה עונה קשה, יודעת להתעלות במעמדים כאלה ואני מקוה לזכות עם חניכי בגביע המדינה שיהיה זה הגביע השני ברציפות למכבי תל־אביב".

באשר למענקים הרי שהובטח לשחקנים כי אם יזכו במשחק הם יתחלקו בהכנסות. המדובר בהערכה גסה בסכום של כ־6,000 שקל לכל שחקן.

● ההרכב המשוער: מרכוס, ש. כהן, גולדברג, שמעונוב, מ. כהן (אזולאי), לולו, איוניר, א. נתן, גריאני, טבק, דריקס.

אימון הפועל תל־אביב נערך בשעה זהה למשחק שיערך הערב והמאמן יצחק שניאור החליט לסגור את איצטדיון בלומפילד כדי לא לגלות את הקלפים בהם ינקוט היום מול מכבי תל־אביב.

לנו ברור כי המאמן שניאור ידגול בשמירה אישית כאשר קובי סגל ישמור על אלי דריקס ודמי הרמה ישמור על אלון נתן.

הקבוצה תופיע בהרכב הקלאסי שהופיע ברוב משחקי העונה כשהמטרה היא לזכות בדאבל.

במצבם של שני הפצועים קובי סגל ויהודה עמר, שלא שיחקו בשבת וגם לא התאמנו בתחילת השבוע, חל שיפור. השניים שבו אתמול להתאמן וברור שהם יופיעו בדרבי הגדול.

כדי לא להכניס את השחקנים למתח מיותר, החליטה ההנהלה לא לצאת אמש לבית מלון כפי שעשו המכבים אלא להפגש הבוקר בכפר המכביה.

גם שחקני הפועל התכוננו אתמול לבעיטות עונשין מהנקודה הלבנה.

חיוכים נראו באימון מאחר שהשחקנים קבלו חלק מהכספים או למען הדיוק חלק מההמחאות שחוזרו מחוסר כיסוי. הפעם הובטח שההמחאות לא יחוזרו.

לגבי המענקים של משחק הערב, הודיע היו"ר חיים צימר: "תנצחו ואני מבטיח שלא תקופחו".

השחקן הפצוע קובי סגל: "לא אחמיץ משחק כזה, עבורי זה יהיה פיצוי על כל השנים שלא הייתי בהפועל תל־אביב".

אלי כהן: "זהו משחק הנעילה של העונה. יותר אין מה לתקן. ניתן פייט כדי לזכות בדאבל".

המאמן יצחק שניאור: "הגענו אל הבאר עכשיו נשאר לנו רק לשתות..."

● ההרכב המשוער: טליאס, עמר, ז'אנה, סגל, הרשליקוביץ, הרמה, אקהויז, א. כהן, סיני, ז'אנו, בן־שיטרית.

כל משחקי־הגמר בגביע

1952:	מכבי פתח־תקוה	— מכבי תל־אביב	0:1
1954:	מכבי תל־אביב	— מכבי נתניה	0:4
1955:	מכבי תל־אביב	— הפועל פתח־תקוה	1:3
1957:	הפועל פתח־תקוה	— מכבי יפו	1:2
1958:	מכבי תל־אביב	— הפועל חיפה	0:2
1959:	מכבי תל־אביב	— הפועל פתח־תקוה	3:4
1960:	הפועל תל־אביב	— הפועל פתח־תקוה	1:2
1962:	מכבי חיפה	— מכבי תל־אביב	2:5, 0:0
1963:	הפועל חיפה	— מכבי חיפה	0:1
1964:	מכבי תל־אביב	— הפועל חיפה	1:1, 1:1, 1:2
1965:	מכבי תל־אביב	— בני־יהודה ת"א	1:2
1966:	הפועל חיפה	— שמשון תל־אביב	1:2
1967:	מכבי תל־אביב	— הפועל תל־אביב	1:2
1968:	בני־יהודה ת"א	— הפועל פתח־תקוה	0:1
1969:	הכח/מכבי ר"ג	— מכבי שעריים	0:1
1970:	מכבי תל־אביב	— מכבי נתניה	1:2
1971:	הכח/מכבי ר"ג	— מכבי חיפה	1:2
1972:	הפועל תל־אביב	— הפועל ירושלים	0:1
1973:	הפועל ירושלים	— הכח/מכבי רמת־גן	0:2
1974:	הפועל חיפה	— הפועל פתח־תקוה	0:1
1975:	הפועל כפר־סבא	— בית"ר ירושלים	1:3
1976:	בית"ר ירושלים	— מכבי תל־אביב	1:2
1977:	מכבי תל־אביב	— בית"ר תל־אביב	0:1
1978:	מכבי נתניה	— בני־יהודה ת"א	1:2
1979:	בית"ר ירושלים	— מכבי תל־אביב	1:2
1980:	הפועל כפר־סבא	— מכבי רמת־עמידר	1:4
1981:	בני־יהודה ת"א	— הפועל תל־אביב	2:2 (3:4 בבעיטות־11 מטר)
1982:	הפועל יהוד	— הפועל תל־אביב	0:1
1983:	הפועל תל־אביב	— מכבי תל־אביב	2:3
1984:	הפועל לוד	— הפועל באר־שבע	0:0 (2:3 בבעיטות־11 מטר)
1985:	בית"ר ירושלים	— מכבי חיפה	0:1
1986:	בית"ר ירושלים	— שמשון תל־אביב	1:2
1987:	מכבי תל־אביב	— מכבי חיפה	3:3 (3:4 בבעיטות־11 מטר)
1988:	הפועל תל־אביב	— מכבי תל־אביב	?

הגביע הארצישראלי

1928:	הפועל תל־אביב	— מכבי חשמונאי י־ם	0:2*
1929:	מכבי תל־אביב	— מכבי חשמונאי י־ם	0:4
1930:	מכבי תל־אביב	— הגדוד ה־48	1:2
1932:	המשטרה הבריטית	— הפועל חיפה	0:3**
1933:	מכבי תל־אביב	— הפועל תל־אביב	0:1
1934:	הפועל תל־אביב	— מכבי תל־אביב	2:3
1935:	מכבי פתח־תקוה	— הכח תל־אביב	0:1
1937:	הפועל תל־אביב	— הפועל דרום ת"א	0:3
1938:	הפועל תל־אביב	— מכבי תל־אביב	1:2
1939:	הפועל תל־אביב	— מכבי פתח־תקוה	1:2
1940:	בית"ר תל־אביב	— מכבי תל־אביב	1:3
1941:	מכבי תל־אביב	— הפועל תל־אביב	1:2
1942:	בית"ר תל־אביב	— מכבי חיפה	1:12
1946:	מכבי תל־אביב	— הפועל ראשל"צ	0:3, 1:3***
1947:	מכבי תל־אביב	— בית"ר תל־אביב	0:3****

* הגביע התחלק בין שתי הקבוצות בגלל שתוף שחקן שלא כחוק בהפועל ת"א, כפי שקבעה ההתאחדות לכדורגל.
** המשחק הופסק במצב של 0:1 לטובת הפועל חיפה בגלל סירוב לבצע בעיטת־11, המשטרה הבריטית זכתה בנצחון טכני.
*** בעונה זו שיחקו בשיטת משחקים כפולים.
**** המשחק הופסק במצב של 2:3 לטובת מכבי ת"א — והקבוצה זכתה בגביע.

דרבי־הגמר המסקרן — הערב בגביע

הפועל תל־אביב כבר זכתה פעמיים בדאבל

זה קרה ב־1934 וב־1938 ★ ב־40 שנות המדינה זכתה רק מכבי ת"א חמש פעמים בדאבל ומכבי נתניה פעם אחת ★ הערב, סגירת מעגל: לפני 60 שנה זכתה הפועל ת"א בגביע הארצישראלי הראשון אולם ההתאחדות החליטה על... משפט־שלמה ★ שש פעמים נפגשו שתי התל־אביביות בגמר. המאזן — תיקו 3־3

ישראל פז

הדרבי התל־אביבי בכדורגל מהווה תמיד מוקד, מה גם שנערך בגמר גביע־המדינה, הערב, באיצטדיון ברמת־גן, ויסגר מעגל. 60 שנה לגמר הגביע: 1928־1988. הפועל תל־אביב זכתה בגביע הראשון, האם תצליח להבניע הערב מכבי תל־אביב?

משחק הגביע הארצישראלי הראשון, ב־1928, הסתיים בנצחון הפועל ת"א על מכבי חשמונאי ירושלים — 0:2. אולם אחריו היה "משפט שלמה". מכבי חשמונאי עירערה על שהפועל ת"א שיתפה, לדעתה, כדורגלן שלא כחוק. ההתאחדות לכדורגל, בהשפעה בריטית, עשתה פשרה: חצי שנה ישכון הגביע בתל־אביב, ומחציתו השנייה בירושלים.

ארבע פעמים התמודדו קבוצות מכבי והפועל תל־אביב בגמר הגביע, לפני קום המדינה. התוצאה, תיקו 2־2, ב־1933 ניצחה מכבי — 0:1; ב־1934 זכתה הפועל — 2:3; ב־1938 היתה שוב רגלה של הפועל על העליונה — 1:2, וב־1941 ניצחה מכבי — 1:2.

מכבי ת"א זכתה בארץ־ישראל שש פעמים בגביע, ושלוש פעמים נוספות היתה בגמר. הפועל ת"א הניפה את הגביע אל־על חמש פעמים, ופעמיים נוספות הופיעה בגמר.

הגמר הראשון שלי היה ב־1938 באיצטדיון המכביה בתל־אביב. כילד קנה לי אבי אז פעם ראשונה כרטיס למשחק כדורגל. באותו גמר ניצחה הפועל את מכבי כדרבי תל־אביבי — 1:2.

הסערה של לנדאו

אחרי קום המדינה היו רק שני משחקי דרבי בגמר הגביע. זאת מתוך 10 זכיות של מכבי ת"א (ועוד חמש פעמים בגמר), לעומת 3 זכיות של הפועל ת"א (ועוד שלוש פעמים בגמר).

הדרבי הראשון בגמר הגביע במדינת ישראל היה בשנת 1967. המשחק נערך אחרי מלחמת ששת־הימים. 22 אלף צופים באו לאיצטדיון בלומפילד. אורי קרמי כבש את השער הראשון למכבי בדקה ה־28; ג'ורג' בורכה השווה בדקה ה־62, אולם כחלוף חמש דקות הבקיע רחמים טלבי את שער־הנצחון למכבי.

דרבי נוסף בגמר הגביע היה ב־1983 באיצטדיון ברמת־גן. הוא זכור כדרבי בו כבש גיל לנדאו את שער־הנצחון להפועל על מכבי — 2:3, בידו. אוהדי מכבי ת"א כועסים עד היום, אבל בספרי ההיסטוריה מצויינת עובדה זו בלי לפרט.

הפועל ת"א פתחה בצורה מצויינת. יעקב אקהויז ומשה סיני העלו את הפועל ת"א ליתרון — 0:2. מכבי ת"א לא ויתרה והצליחה להשוות ל־2:2 ע"י שער עצמי של יוסי זאנה ושער של שוקי נומרד, אולם אז בא שערו מעורר־המחלוקת של גילי לנדאו, והפועל חגגה את הזכייה בגביע, בעוד שאוהדי מכבי ת"א ערכו הפגנות ואף העניקו גביע ל... אבי כהן, קפטן מכבי ת"א.

אמת, לא ראיתי דרבי־גמר זה. הייתי עם נבחרת הכדורסל באליפות אירופה בעיר הצרפתית ננט, ושמענו את שידור המשחק באולם התחרויות.

כדורגלני הפועל ת"א שואפים לדאבל. כלי התקשורת מציינים — "דאבל ראשון". הדבר מדוייק רק בחלקו. הפועל ת"א לא זכתה אמנם בדאבל, ב־40 שנות קיום המדינה, אבל קודם־לכן נטלה פעמיים את הבכורה בליגה ובגביע באותה שנה. בפעם הראשונה זה היה ב־1934, ובפעם השנייה ב־1938. אגב, גם מכבי ת"א זכתה לפני קום המדינה פעמיים בדאבל: ב־1941 וב־1947.

מאז קום המדינה זכו רק שתי קבוצות בדאבל. מכבי ת"א עשתה זאת חמש פעמים (!). בפעם הראשונה ב־1954. אחר־כך ב־1958, ב־1967־68 נערכה ליגה בת שנתיים, בה הוכתרה מכבי ת"א כאלופה. בחלק הראשון זכתה בגביע מכבי ת"א, ובשני — בני־יהודה ת"א. ב־1970 שוב הוכתרה מכבי ת"א בדאבל, וכך גם ב־1977. הקבוצה האחרונה שחגגה זכייה בשני התארים היתה מכבי נתניה, בעונת 1978.

14 קבוצות הניפו עד כה את גביע־המדינה מ־1952: מכבי ת"א — 10 פעמים; בית"ר ירושלים — 4; הפועל ת"א — 3; הפועל חיפה — 3; בני־יהודה ת"א — 2; הכח רמת־גן — 2; הפועל כפר־סבא — 2; מכבי פ"ת — 1; הפועל פ"ת — 1; מכבי חיפה — 1; הפועל ירושלים — 1; מכבי נתניה — 1; הפועל יהוד — 1 והפועל לוד — 1.

לפני קום המדינה זכו בגביע: מכבי ת"א — 6 פעמים; הפועל ת"א — 5; בית"ר ת"א — 2; המשטרה הבריטית — 1 ומכבי פ"ת — 1.

גם הפעם לא תהיה זוכה חדשה, שכן בגמר הערב יתמודדו שתי הקבוצות הוותיקות ביותר בארץ. השתיים הן היחידות שהיו תמיד בליגה העליונה, ומעולם לא נשרו לליגה נמוכה יותר. במשחק הערב יש יוקרה רבה. הפועל ת"א — אלופה. מכבי ת"א, מקום 12 בליגה (הגרוע ביותר שלה עד כה), ולהכבתה, תבוסתה הגדולה ביותר מאז קיומה (10:0 למכבי חיפה). אבל בגמר גביע נשכחים כל המשקעים. כך יהיה גם הערב: צפוי קרב ענק.

המכבים יחגגו בכל מקרה

קבוצת מכבי ת"א תחגוג הלילה בכל מקרה. החגיגה תיערך באולמי "הנוצץ" בתל־אביב אחרי משחק גמר גביע המדינה, בין אם תזכה הקבוצה בגביע ובין אם לאו. היה ותזכה הקבוצה בגביע, הוא יובא לחגיגה הגדולה.

בעלי אולמי "הנוצץ" מאיר ודוד הבי מבטיחים, כי בכל מקרה יזכו המכבים לחפלה גדולה ולאירוח חם, בתקווה לסיים את העונה הלא מוצלחת של הקבוצה באווירה טובה.

האחים הבי, אוהדים מושבעים של מכבי ת"א, מכינים לאורחים הפתעות רבות.

מס הכנסה כמעט מנע קיום משחק הגמר

ראובן חנניה

עד לשעה 5 לפנות ערב אתמול, היה ספק גדול לגבי קיומו של משחק גמר גביע המדינה בכדורגל בין הפועל תל־אביב ומכבי תל־אביב. כמה שעות קודם לכן הגיעה שיחה למשרדי ההתאחדות לכדורגל מהיועץ המשפטי של מס־הכנסה אבי אלתר שמסר לראשי ההתאחדות כי נציגי מס־הכנסה מתכוונים לאסור את קיום המשחק בשל חוב של קבוצת הפועל תל־אביב ע"ס מיליון שקל לשלטונות מס־הכנסה.

היועץ המשפטי של ההתאחדות לכדורגל עו"ד צבי יפה שהיה בהתאחדות לכדורגל באותה עת, היה תחילה בדיעה כי מס־הכנסה לא יוכל למנוע את קיום המשחק, אולם לאחר מכן משהוברר לו על כוונת מס־הכנסה החליט לשכנע את ראשי ההתאחדות להגיע לפשרה עם שלטונות המס.

כאן התערב יו"ר ההתאחדות שאול סווירי שבשיחה ישירה עם נציב מס־הכנסה יאיר רבינוביץ' סיכם עימו שמס־הכנסה ימסור להתאחדות את כרטיסי השחקן של הפועל תל־אביב המעוקלים ויו"ר ההתאחדות יערוב כי הכרטיסים יוחזרו לשלטונות המס בתום משחק הגמר.

סווירי הסכים אולם לנציגי מס־הכנסה היו תנאים נוספים: מעתה אם יוחלט לעקל את כרטיסי השחקן של קבוצה כלשהי אזי לא יתאפשר לקבוצה להשתתף בשום משחק ליגה וגביע ולא כפי שנהגה קבוצת הפועל תל־אביב בשבת האחרונה מול בית"ר תל־אביב לאחר שההתאחדות לכדורגל הנפיקה לה כרטיסי שחקן זמניים במקום אלה שעוקלו. וכן לשתף להבא את נציבות המס בכל החלטה של ההתאחדות לגבי התקנון במקרים אלה. על סעיף זה לא הסכימו ראשי ההתאחדות שאגב, כמה מהם מתמצאים היטב ברזי המשפט.

ראשי מס־הכנסה הסכימו לבסוף לוותר על התנאי השני. הניסוח הסופי של הסכם הפשרה הועבר באמצעות פקסימליה מבניין מס־הכנסה לבניין ההתאחדות לכדורגל ולאחר שחתמו עליו ראשי ההתאחדות הוא הועבר שוב באמצעות הפקסימליה למס־הכנסה.

הגם שלא הודה בכך, אין ספק כי לעובדה שנשיא המדינה חיים הרצוג יכבד בנוכחותו את משחק הגמר היה משקל רב בהסכמתו של הנציב יאיר רבינוביץ' לאשר בסיכומו של דבר את המשחק לסיפוקם המלא של ראשי הפועל תל־אביב וראשי ההתאחדות לכדורגל.

מנסדורף לסיבוב השני בלונדון

עמוס מנסדורף ניצח אמש את הבריטי סטיפן בוטפילד בשלוש מערכות 6־7, 4־6, 6־8, בסיבוב הראשון בתחרות הטניס על מגרשי דשא בקווינס קלאב שבלונדון.

אלוף ווימבלדון, האוסטרלי פט קש, הביס בקלות את פיטר אולדרייך מדרום אפריקה, בשתי מערכות 0־6, 1־6. המשחק נמשך בסך הכל 40 דקות.

רוברט סגוסו מארה"ב ניצח את בן ארצו מט אנגר 6־4, 5־7.

ג'יימס טרנר מבריטניה הפתיע את היוגוסלבי זיווינוביץ' בנצחון קל 2־6, 6־3, למרות שהיה מדורג במקום ה־6.

אתמול נמסר כי מנסדורף תופס את המקום ה־22 בדירוג העולמי של הטניסאים המקצועיים.

בדירוג זה מוביל עדיין איוואן לנדל, ואחריו מאטס וילאנדר, סטפאן אדברג, פט קש, ג'ימי קונורס, אנדרה אגאסי, בוריס בקר, מילוסלאב מציר, יאניק נואה והנרי לקונט.

האלופה תביא את בוטאפוגו לארץ

יצחק ויסהוף

קבוצת הכדורגל הברזילאית בוטאפוגו ריו עשויה להגיע ב־15 או ב־16 ביוני לישראל ותקיים משחק ידידותי נגד האלופה הטריה הפועל ת"א. המשחק ייערך באיצטדיון בלומפילד.

בוטאפוגו סיימה את משחקי הליגה בארצה במקום השלישי וראשי הקבוצה הביעו הסכמתם לבוא לישראל.

בימים האחרונים מתנהל מו"מ בשלבים מתקדמים עם ראשי המועדון הברזילאי ומהפועל ת"א נמסר כי הסיכויים לבואם של הברזילאים הם יותר מטובים.

הנפלד רוצה להיות חופשי

יצחק ויסהוף

נדב הנפלד, כדורסלן הנבחרת הלאומית ומי ששיחק בשנתיים האחרונות בשורות מחזיקת הגביע הפועל הגליל העליון, פנה אתמול לבית־המשפט בתל־אביב שידון בבקשתו להכריז עליו כעל שחקן חופשי.

הנפלד, חייל בשירות סדיר, שכרטיס השחקן שלו חוזר בתום כל עונה לאגודת ספורט רמת־השרון שהיא קבוצת האם שלו טוען שעובדה זו מאפשרת לרמת־השרון לסחור בכרטיסו עם קבוצות שונות. הכדורסלן המוכשר ביקש להכריז עליו כעל שחקן חופשי מה שיאפשר לו לבחור את הקבוצה בה הוא רוצה לשחק.

הכדורסלן ציין כי השנתיים ששיחק בגליל העליון היו שנתיים מוצלחות מבחינתו וברצונו להמשיך ולשחק שם ולא להפוך לכדור בידי רמת־השרון.

שיא עולמי לנוער בכידון

האתלט הבריטי סטיב באקלי בן ה־19 קבע בעיר האנגלית דרבי שיא עולמי בהטלת כידון לנוער — 78.50 מטר.

זה שיפור של 4 ס"מ מהשיא הקודם שהוחזק בידי הפיני לאוקאנן.

את באקלי מאמנת אלופת העולם במקצוע זה הבריטית פאטימה וויטברד שזכתה באותה תחרות בפעם השמינית בבריטניה בהישג של 70.10 מטר.

אבל את הישג השנה במקצוע זה קבעה שיאנית העולם פטרה פלקה ממזרח גרמניה שהטילה את הכידון בעיר המזרח גרמנית יינה למרחק 78.14 מטר, הישג הנופל בכמה ס"מ משיאה העולמי.

אלופת העולם בריצת 10,000 מטר הנורבגית אינגריד קריסטיאנסן ניצחה בריצה זו ברחובות ניו־יורק כאשר קבעה זמן של 31:31 דקות. במקום הרביעי סיימה האצנית הוותיקה מארה"ב מרי דקר סליני שפיגרה ב־7 שניות מהמנצחת.

עדיין אין סיכום עם קליין

יצחק ויסהוף

אין עדיין סיכום לגבי עבודתו של המאמן רלף קליין באימון נבחרת ישראל בכדורסל. אתמול נערכו שיחות בין המאמן קליין לבין ראשי איגוד הכדורסל ולפי דבריו של יו"ר הוועדה המקצועית איתן חפר, נותרה נקודה אחת בסיסית שאין עליה הסכמה.

חפר הדגיש כי הוא מקווה שהבעיות יפתרו: "יש בעיה עקרונית ציבורית שאיני יכול לפרט אותה ולפיכך הנושא יובא היום לנשיאות איגוד הכדורסל והיא שתכריע בנושא" אמר חפר.

אתמול, נכח באימון הנבחרת הכדורסלן לאוואן מרסר ששב מחופשה בארצות הברית. מרסר לא נטל חלק באימון והוא יעשה זאת היום.

לאימון היום זומן גם חיים זלוטיקמן, שהודיע על רצונו לפרוש מהנבחרת, אולם אישור סופי לכך הוא לא קיבל.

עוזר המאמן הלאומי משה ויינקרץ, ששב ממשימת הריגול שעשה ביוון שם ראה בפעולה את נבחרות יוון ויוגוסלביה — שתי יריבות ישראל בטורניר הקדם אולימפי — סיפר כי נבחרת יוון (יריבתה הראשונה של ישראל) שיחקה מצויין למרות שמשורותיה נעדר הכוכב ניקי גאליס.

לגבי יוגוסלביה אמר ויינקרץ כי כל מילה שיוסיף על נבחרת מעולה זו מיותרת.

פלדה הסיר מועמדותו

יצחק ויסהוף

אברהם פלדה הודיע אתמול לוועדת החמישה שמונתה ע"י הנהלת הגג של הפועל ת"א כי הוא מסיר את מועמדותו לניהול קבוצת הכדורסל.

פלדה נימק את צעדיו בעובדה כי לא יוכל לעמוד בלכלית בנטל אחזקת הקבוצה ולפיכך הוא מוותר על התפקיד.

לאחר פרישתו של פלדה נותרו במירוץ ברכישת הקבוצה שני העסקנים אריה גורי ואפרים בירדמן. השניים, יפגשו היום עם מזכיר מועצת פועלי ת"א תרי קאופמן ויסבירו את צורת ניהול הקבוצה וכיצד הם רואים את תיפקודה.

השניים יאלצו גם לקבל הסבר כיצד רוצים העסקנים שהקבוצה תראה ואם הכל יילך כשורה ייחתם היום ההסכם לרכישת הפועל ת"א.

נודע, כי לפחות שלושה חברים שכיהנו בהנהלה הקודמת של הקבוצה — כמו המנהל ידידיה רפפורט יו"ר הוועדה המקצועית אריה גבעוני וחבר ההנהלה צבי לוצקי ימשיכו לתפקד גם בהנהלה החדשה.

אם לא יהיה תקר, יחתם היום ההסכם ומחר יחלו בשיחות עם שחקנים לגבי הופעתם בקבוצה בעונה הקרובה.

מרוץ אופנוע המוות בבריטניה

אופנוען רביעי נהרג, תוך ארבעה ימים, במירוץ האוסטר־עים באי הבריטי מאן.

המשטרה מסרה כי סטיפן הול, 21, נהרג במקום כאשר אופנועו התנגש במכונית.

שלושה אחרים נהרגו ביום חמישי וביום שישי, ומאז החל מרוץ זה ב־1907, נהרגו 47 איש במסלול הקשה בן 60 הקילומטרים.

מדברים על איחוד בנתניה

ראש עיריית נתניה יואל אלרואי נפגש אתמול עם נציגי קבוצת הכדורסל של אליצור נתניה וחזל עמם בדיונים על הקמת קבוצה עירונית משותפת שתכלול בשורותיה שחקנים מאליצור ומכבי נתניה.

לפגישה לא הגיעו נציגי מכבי נתניה שסיפרו, באמצעות יו"ר הקבוצה זאב גרוס, כי רצון אליצור נתניה באיחוד עם מכבי ולמתוק את חובות הקבוצה מהעונה שעברה באמצעות העירייה.

ראש העיר אלרואי הודיע בתום הפגישה כי רצונו לראות קבוצה בעלת צביון ישראלי אך ציין כי כוכבי אליצור מהעונה שעברה כמו קארל נברסון, סטיב מאלוביק ואחרים יוכלו למצוא מקום בקבוצה המאוחדת.

נבחרת ההוקי של בריטניה הפתיעה במאלזיה

נבחרת ההוקי של בריטניה זכתה במפתיע בטורניר 6 המדינות שנערך במאלזיה כאשר הביסה במשחק הגמר את אלופת אסיה דרום קוריאה 0:4.

● מסיבה לסיכום העונה ב־18 ענפי ספורט בהפועל פ"ת תיערך הערב ב־8.30 באולם בית־ספר ברנר בפ"ת, בנוכחות ראש העיר, דב תבורי.

הוגדל הסכום המירבי לכדורגלנים

קבוצות הכדורגל יוכלו להשאיל, החל מהעונה הבאה, שני שחקנים נוספים בתנאי שגילם לא יעלה על 21, זאת מלבד המכסה הרגילה של 3 העברות והשאלות. כאשר במהלך העונה תוכל כל קבוצה להחליף את אחד משחקניה המושאלים או המועברים.

עוד הוחלט בהתאחדות כי השחקנים הבכירים בליגה הלאומית יוכלו להגיע לסכום מירבי של 62.5 אלף שקל ברוטו בתנאי שקבוצתם תזכה לפחות ב־60 נקודות.

עד לנקודה ה־40 יוכלו השחקנים להגיע לתקרה של 45,000 שקל ועבור 50 נקודות 52,500 שקל. כל זאת כאמור ברוטו.

אירופה נערכת לקראת משחקי גרמניה

כדורגלני מילאן מוסיפים עוצמה לנבחרת הולנד

כוכב מילאן, רוד חוליט

שבח בן־גבריאל

נבחרת הכדורגל של הולנד חוזרת לימיה הגדולים, שהיו בתקופת יוהאן קרויף בשנות השבעים, כשהצעיד אותה לגמר גביע־העולם ב־1974 במינכן, וכעבור ארבע שנים עשו זאת יורשיו בבואנוס־איירס.

להולנד זו הופעה רביעית בשלבי גמר אליפות אירופה בכדורגל, לאחר שתפסה מקום שלישי ב־1976 ביוגוסלביה, אחרי צ'כוסלובקיה ומערב־גרמניה. קודם־לכן לא העפילה לחצי־הגמר ב־1964 בספרד, וב־1980 באיטליה.

הולנד, שכשלה במוקדמות אליפות אירופה ב־1984 בצרפת, הצליחה להחזיר עטרה ליושנה, כשזינקה מהבית המוקדם, בו נכללו יוון, הונגריה, פולין וקפריסין.

להקה צעירה

את מקומם של קרויף, ניסקנס, קרול, האן, רנסנברינק וראפ, תפסו כיום רוד חוליט, ואן־בסטן, בוסמאן, קומאן קיפס וריייקארד.

הלהקה הצעירה מפגינה כדורגל משובח, המתבסס על ברק ומהירות. ההולנדים הדהימו את האנגלים במבצרם, בוומבלי, כשסיימו שם בתיקו 2:2, ובמשחק המבחן האחרון שלהם ניצחה "נבחרת האורנג'" את רומניה — 0:2, באמסטרדם.

המאמן הוותיק, רינוס מיכלס בן ה־60, שהצעיד את הולנד לגמר הראשון בגביע־העולם ב־1974 שב להנהיג אותה לאחר הכשלון במוקדמות אליפות העולם ב־1986 במכסיקו. הוא פירסם את 20 נציגיו למערב־גרמניה. בעבר אימן את אייאקס אמסטרדם, בתקופת יוהאן קרויף, והשניים פעלו יחד גם בברצלונה.

* שוערים: הנס ואן־ברוקלן, בן 31, מפיליפס איינדהובן, האלופה ומחזיקת גביע־אירופה לאלופות (34 הופעות); יוס הילה, בן 29, מפיינורד רוטרדאם (4).

* מערך עורפי: אדרי ואן־טיגלן, בן 30, מאנדרלכט (25); סיאק טרוסט, בן 28, מפיינורד (5); פרנק ריייקארד, בן 25, ממילאן (26); וים קוכרמאנס, בן 27, מפורטונה סיטארד (הופעה אחת); ווילברט סוברייה, בן 25, מרודה (6); רונאלד קומאן, בן 25, מפיליפס איינדהובן (22).

משחק שוטף ומהיר

* קשרים: בארי ואן־ארלה, בן 25, מפיליפס איינדהובן (5); יאן ווטרס, בן 27, מאייאקס אמסטרדם (13); ארנולד מיורן, בן 37, מאייאקס (18); ארווין קומאן, בן 26, ממכלן הבלגית (8); הנדרי קרוזן, בן 23 מדן־בוס (3); ארון ווינטר, בן 21, מאייאקס (6); ג'ון ואנרט סחיפ, בן 24, מאייאקס (16).

* חלוצים: ג'ון בוסמאן, בן 23, מאייאקס (12); מארקו ואן־בסטן, בן 23, ממילאן האיטלקית (15); רוד חוליט, בן 25, ממילאן (35); וים קיפס, בן 25, מפיליפס איינדהובן (14) וגראלד ואננבורג, בן 24, מפיליפס איינדהובן (21).

הנבחרת ההולנדית כוללת שלושה שחקנים מקבוצת מילאן: חוליט, ואן־בסטן והאדם השלישי שהצטרף לפני עשרה ימים, הוא הקשר פרנק רייקארד מספורטינג ליסבון, שדחק את הארגנטיני קלאודיו בורגי.

רייקארד רב עם קרויף כשזה אימן באייאקס, לאחר שהוכתר כ"כדורגלן השנה" בהולנד: עשה טיול בארה"ב וכשחזר מכרה אותו לספורטינג ליסבון, שהשאילה אותו לסרגוסה. תשעה חודשים לא היה בפעולה.

בריה"מ רמזה לכוכביה: זכייה ו...שחרור למערב

אלופת ברית־המועצות, דינאמו קייב, שזכתה פעמיים בגביע־אירופה למחזיקות־גביע, ממשיכה להוות גורם מכריע בנבחרת ברית־המועצות שתשחק באליפות אירופה במערב־גרמניה. עשרה משחקניה, מחצית מהסגל הסובייטי, משתייכים לקבוצה זו, ובראשם החלוצים המוריים: איגור בלאנוב, בן ה־27, "כדורגלן השנה" באירופה, ואולג פרוטאסוב, בן ה־24.

ספרטק מוסקבה מיוצגת על־ידי ארבעה שחקנים, ובראשם השוער המצויין רינאט דאסייב, בן ה־30, הנחשב כאחד הטובים בשוערי העולם: המגן ואג'יס קיריאקולין, בן ה־30; הקשר ויקטור פאסולקו, בן ה־27, והחלוץ איגור רודיונוב, בן ה־24.

המאמן לקה בליבו

מאמנה הלאומי של בריה"מ, הוא גם מאמן קבוצת דינאמו קייב. מדובר בואלרי לובאנובסקי, בן ה־49, שאימן בעבר באודסה. הוא סבל לאחרונה מבעיות בליבו ואושפז תקופת־מה בבית־החולים. ניסה להימלט משם, אבל בסופו של דבר שיכנעו אותו הרופאים לקבל טיפול... לפני כמה שבועות שוחרר וחזר לתפקד.

לובאנובסקי "נטל את המיקור" מאדוארד מאלופייב שפוטר, שלושה שבועות בלבד לפני משחקי גביע־העולם במכסיקו. בברית־המועצות מעריכים את פעולתו בנבחרת ויש אומרים, שבזכותו עלתה הנבחרת על דרך־המלך, לאחר תקופת־משבר שפקדה אותה.

מנהל הנבחרת הוא החלוץ המזהיר בעבר, ניקיטה סימוניאן, שהפגיז את שערו של יעקב הודורוב, ב־1956, במוקדמות הטורניר האולימפי.

במשחקי גביע־העולם הרשימה ברית־המועצות מאוד, ובעיקר לאחר הנצחון הגבוה על הונגריה (0:6), אבל ברבע־הגמר מעדה מול בלגיה, כשספק אותה חוסר מזל משווע.

ברית־המועצות עלתה מהבית המוקדם, שכלל את האלופה צרפת, מזרח־גרמניה, איסלנד ונורבגיה.

רק פעם אחת זכו הסובייטים באליפות אירופה ופעמיים הפסידו בגמר. הם היו הראשונים שהתכבדו בתואר זה ב־1960 בפארים, בנצחם במשחק־הגמר את יוגוסלביה, בהארכה — 1:2. ב־1964 נוצחו בגמר במדריד על־ידי ספרד — 2:1, וב־1972, בבריסל, על־ידי מערב־גרמניה של פרנץ בקנבאואר — 3:0.

מבוקשים במערב

כדורגלנים סובייטים מבוקשים במערב. הראשון שהותר לו לרעות בשדות־זרים, היה כוכבה הגדול בעבר הלא־רחוק, אולג בלוחין, שיצא לאוסטריה.

בעקבותיו רוצים לעזוב: השוער דאסייב, אותו ביקשה לרכוש מנצ'סטר־יונייטד, בעוד שבלם הנבחרת, ואגיס קיריאקולין מספרטק מוסקבה, חותם על חוזה בטולון הצרפתית. איגור בלאנוב ואלכסנדר זבארוב ממתינים גם הם להיתר־יציאה.

ההתאחדות הסובייטית הבטיחה, שאם הנבחרת תצליח באליפות אירופה, יינתנו למעוניינים לככב בקבוצות המערב.

ברית־המועצות, שנתנה את הטון באירופה בשנות החמישים והשישים, חוזרת אט־אט לצמרת. לאחר משחקה השוטף והנמרץ במכסיקו הצליחה לנצח בטורניר מערב־ברלין את אלופת העולם, ארגנטינה — 2:4, אבל נוצחה בגמר על־ידי שבדיה — 0:2, שלא העפילה לגמר אליפות אירופה. הנבחרת הסובייטית חסרה יציבות בשנה האחרונה.

לאחר נצחונה הגבוה באתונה על יוון — 0:4, הובסה בריה"מ בבארי על־ידי איטליה — 4:1. בשבוע שעבר חתמו הסובייטים את משחקי המבחן שלהם בנצחון במוסקבה על פולין — 1:2.

פרשנים סבורים כי הנבחרת הסובייטית היא אחת המועמדות לזכייה בתואר, אבל יהיה עליה להיאבק קשה בביתה עם אנגליה, הולנד ואייר.

המצטיין, אולג פרוטאסוב + חצי נבחרת מדינאמו קייב

אווירה של פחד וחשבון

(סוף מעמוד ראשון)

"שהמפלגה לא תתערב במה שקורה בהסתדרות המורים. ואין בדעתי להיפגש עם לובלסקי". כן הפר ולבר צו שהוציא יו"ר המוסד לביקורת של "העבודה", עורך־הדין חיים קמחי, האוסר עליו לשנות את מעמדו של רמי וילברשטיין, שכיהן כמנהל המחלקה לארגון בהסתדרות המורים.

זכותי להדיח

זילברשטיין הודח ביום שבו נפטרה אמו. ולבר הורה להחליף בחדרו של זילברשטיין את המנעולים, כדי שלא יוכל להכנס למשרדו בשובו מן האבל. לשאלה השיב ולבר כי זוהי זכותו לקבוע מי יהיו מנהלי המחלקות בהסתדרות המורים, כשם שהיתה זו זכותו של פרס להדיח את מודעי.

ולבר רואה ביו"ר ארגון המורים היסודיים דליה איציק, ובמרכז התא הארצי של מורי "העבודה", שלום פרי, את יריביו. על המברק לראשי המפלגה חתמו מזכירי וראשי הסניפים הבאים: ירושלים, עכו, השרון, גוש דן, קרית גת, הרצליה, פתח־תקווה, אילת ואשקלון.

ולבר מסר לכתבנו שכמה מהם כבר חזרו בהם מן החתימה. במשרד החינוך התפאר ולבר כי "ניקה את השטח" וכי בהנהלה יושבים עתה רק אנשי שלומו.

אווירה של פחד וחשבון

יריביו מבית מאשימים אותו ביצירת אווירה של פחד וחשבון. הוא שלח מכתבי פיטורין למזכיר סניף עכו, וכן ליו"ר סיעת המערך בהסתדרות המורים בירושלים, רות רגב, אשר עובדת במשרה חלקית. כל אנשי הסתדרות המורים ששאלתי אותם מה מתרחש היו מוכנים לדבר רק לאחר שהתחייבתי לא לפרסם את שמותיהם. כולם הביעו חשש להתנכלות ולהפחדות. טענתם העיקרית היא שוולבר רחוק לקרן זווית את החינוך היסודי, והעניק למורים, סגנים ומנהלים ביסודיים, כ־20 אחוזים מן הצירים במוסדות, שעה שהם מהווים 50 אחוזים. ולבר טען כי העניק ליסודיים 40 אחוזים.

תמיכה מסיעת המערך

סיעת המערך המורחבת, הכוללת את מפ"ם ור"צ, הסמיכה ביום ג, 31/5 את ולבר לפטר כל עובד בהסתדרות המורים או נבחר, אשר "ימשיך לעסוק בפרסומים בעיתונות, בהכפשה, איומים והאלימות מילולית". ולבר מאשים את יו"ר המורים היסודיים, דליה איציק, כי הפריחה איומי פילוג להקמת ארגון מורים יסודיים, אם לא יחזור בו ולבר מהחלת אנשי "העבודה" ואם לא ייכנס להידברות עם חבריה. דליה איציק סירבה לשוחח עם כתבנו.

נציגי מפ"ם והמפד"ל, יצחק אסא ושמריהו בן־צור הצדיקו את כל צעדי ולבר וכן את הזמנתה של חברת שמירה, שמנעה כניסת ארבע מראשי המורים הירושלמים לישיבתה של סיעת המערך המורחבת ב־31/5. לדברי ולבר, הוא לא יכול היה להישאר אדיש נוכח איומים בהפרעות ובפילוגים. "אני בסך הכל שומר על הסדר" — אמר.

לכתבנו נודע כי בצמרת "העבודה" נשקלת הזמנת ארגון המורים העל־יסודיים להצטרף להסתדרות, וזאת בניגוד לתביעת ולבר, שלא לאפשר לארגון זה דריסת רגל בהסתדרות.

הרפורמה של גאון ב"כור"

(סוף מעמוד ראשון)

במקום 11 קבוצות, שפעלו עד כה, ירוכזו מפעלי "כור" ב־6 קבוצות: תדיראן (בראשה ימשיך לעמוד יגאל נאמן), מון (בראשות שלמה אילת), אלקטרוניקה (בראשות ישראל זמיר), כימיה (בראשות דן שנבל, שהיה ראש קבוצת מוצרי צריכה), מתכת (בראשות אורי בר רצון) וקבוצת הצריכה וסחר פנים (בראשות יעקב אבן עזרא). למנכ"ל יהיו כפופים עוד שני בכירים בדרגת עוזר מנכ"ל — שאול צפריר ירכז את חטיבת סחר החוץ ויוסף (ג'ו) לוי יהיה עוזר לחברות עצמאיות (אליאנס, סולתם, נשר, שלאו, אלול, נייר וקרטון ואיסכור).

מנכ"ל — גאון

יימדדו על פי התוצאות

גאון, שהציג את המבנה הארגוני החדש במסיבת עיתונאים, אמר כי יושם דגש על המיומנות העסקית של הקבוצות והמפעלים, והם יימדדו על־פי התוצאות הכספיות שלהם. לדבריו, המבנה החדש יענה על הצורך לקבל החלטות במהירות רבה יותר ויחסוך כ־100 עובדים במטה הקונצרן. עוד אמר, כי "הגיע זמנם של אנשי השיווק. אנחנו יודעים לייצר ואנחנו אשפים פיננסיים וצריכים גם למכור."

כמה בכירים פורשים

בעקבות גיבוש המבנה החדש פורשים כמה מבכירי "כור" ואחרים משנים תפקיד. בראש הפורשים — ראש אגף הכספים, שבח אופיר. מנכ"ל "כור סחר", עמי אביב, יפרוש לתפקיד אחר בחברת העובדים, ראש אגף כוח אדם, יצחק חזוה יקבל תפקיד אחר ב"כור", שעדיין לא נקבע סופית, ויהיה כפוף לבני גאון. ראש קבוצת הכימיה עד כה, שלמה פלג, יקדים את פרישתו לגימלאות.

התחומים שימשיכו להיות ריכוזיים הם: ביטוח המפעלים, הטיפול בנכסים, ניהול ההשקעות וניהול הנפקות בשוק ההון. לדברי גאון, המסלקה של הקונצרן תמשיך להתקיים, "אבל, כדברי גאון, בעבר הארגון שרת את המוקד הפיננסי, ומהיום המוקד הפיננסי ישרת את הארגון. לא יהיה עוד אל מי לבוא עם פתק. מנהל הקבוצה יהיה אחראי לתחום הפיננסי", אמר מנכ"ל "כור".

● מערות המלח בהר סדום קיימות יותר מ־4,000 שנים והקדומה שבהן קיימת כבר 5,600 שנים. כך נמצא מבדיקת גיל גזעי העצים שנמצאו במערות.

● התערוכה הממלכתית ל־40 שנות המדינה תיפתח ביום חמישי בגני התערוכה בתל־אביב ותינעל כעבור 20 יום.

2 נהרגו בתאונות בגשר הבונים ובכביש כרכור

יואב אביב

שני אנשים נהרגו ושניים אחרים נפצעו קשה בשתי תאונות דרכים שהיו אתמול באיזור הצפון.

בתאונה באיזור גשר הבונים נהרג אבנר אדפה בן 25 מנצרת עלית. הצעיר, שנסע מתל־אביב לחיפה, סטה ימינה מסיבות שטרם הוברו, התנגש בגשר הבונים ונהרג במקום.

בתאונה אחרת שהיתה אתמול בכביש כרכור — שער־מנשה, ליד קיבוץ עין־שמר, נהרגה תושבת נתניה בת 31 שמכוניתה התנגשה חזיתית במכונית אאודי שבאה מולה. שני נוסעי האאודי, אב ובנו, נפצעו קשה והועברו לבית־החולים "הלל יפה" מחדרה.

שריד: מתנחלים תקפו קציני צה"ל

ח"כ יוסי שריד (ר"צ) דיווח אתמול בכנסת כי במוצאי־שבת האחרון תקפו מתנחלים קציני צה"ל בכפר מסחה בגדה. הדבר אירע לאחר שהמתנחלים נכנסו לכפר וניפצו שמשות בכמה בתים. כוחות צה"ל שהוזעקו למקום, תבעו מהמתנחלים להסתלק, ונתקלו בסירוב. לדברי שריד, מתנחל בשם אביגדור, ממעלה־אורן, איים בנשקו על סא"ל זאב פלדמן ואחר־כך תקף את הסמג"ד רב־סרן איתן דרונן.

טלוויזיה

(כ) בתוכניות מיוחדות ללקויי שמיעה) 08.00 עד כאן, הרשת קול ישראל. 08.05 שעת כושר. 08.15 חשבון פושט ר', מבוא לשברים (כ). 08.40 ראשית הקריאה כלי פורות: בינים צירה. 09.00 אנגלית ח'. 09.20 חשבון, אומדן ועיגול ובתרגום לערבית). 10.10 אנגלית ז'. 10.30 הרגע טומסום, מוישה פותח חנות. 11.00 צרפתית (על יסודי). 11.15 חשבון ה', הכל בגלל אגוז קטן. 11.30 ארץ מולדת, תצלצל שפתינו למענגון הכסף (כ). 12.00 גיאוגרפיה כללית ו' ט') — החיים בארצות חבריה. 12.25 ספרות (על יסודי) — השוטר המומור. 13.00 מוסיקה (הקשרה) מסע אל הג'. 13.30 מדעי הטבע, ניסוי באימון. 14.00 עד כאן, תרשות של ישראל. 14.05 סרט קולנוע הנסיך מסנטרל פארק. סיפורם של שני ילדים יתומים הנמלטים מבית מאמץ לפארק הרחב. 15.25 שעת כושר. 15.40 יוצא מן הכלל. לקראת בחינת הבגרות בידיעת הלשון: מיון העיצורים ב' עם דורית רביד. 15.50 מאתיים שניות להרפה נעורים. 15.55 פרפר נאמה, ארץ ישראל שלי. 16.20 ערי הזהב הנסתרות. 17.00 ערב חדש. 17.30 ובב לחדשות. 17.55 המרוכעים — שם הפרק: הכל למען ויטורי. 18.20 קטנטן סרט בהמשכות. 18.30 קיצור החדשות (ערבית). 18.32 המוזיאון הגדול בעולם. פרק 9: התאטרון והלהט או הסיריצ'נטו ותור הזהב בספרד. 19.30 חדשות (ערבית). 20.00 כותרות מבט. 20.02 ו יותר מריו, סדרת שעשועונים מנחה: חנן גולדבלט. 20.30 כלבוטק מגוון לצרכנות ולאיכות חיים. 21.00 מבט לחדשות. 21.40 מבט שני. 22.20 מסך אישי — אחור מגור מאזה המעם את הסופר דן בניה סרי. 23.00 סדר מתח הכלב המומר. 00.10 פסוקי של מקום - מבט אל צרעה. הרשת הלילה: משדר ספורט.

ערוץ 2

18.30 הרפתקאות הדבורה מאיה. 19.00 מבט אל ושינגטון — סרט תיעודי. 19.30 מפגשים עם החוש השישי — פרק שלישי: "רוח רעשנית". 20.00 60, 70, 80 — להיטי הכ": היורדיאומיקס. 21.00 בלט וארג'יו לספנתר — הבלט הלאומי של הולנד רוקד בטהובן. 21.30 וינוק שבועי. 21.45 עולם המדע — חידושים והמצאות.

רדיו

קול המוסיקה

(ת) תקליטור (קומפקט־דיסק). 07.00 "בהאונות ניגונה" אלבניס: "קטלוניה", סוויטה עממית ספרדית: "לילות בגני ספרד", לפסנתר ולתזמורת בוקריני: "מוסיקת לילה של מדריד", להמשיית כלייקשת אריאגה: סמפוניה ברה מינור. 09.00 "קונצרט בקר" ביזה: "פרירה מן המארחת הערביה" סוויטה: אלגרו אפסיונאטו דביסי/רוול מהלר קוסלנר: "בילי הנער" פרוקופייב: "אלכסנדר נייבסקי", קנטטה צ'ייקובסקי: קונצ'רטו מס' 1, בסי במול מינור, לפסנתר ולתזמורת סיבליוס: "הדריאנדריסם", פואמה סמפונית מוצרט: אדג'ו ופוגה ברה מינור באך: קונצ'רטו ברנדנבורגי מס' 1 — 9 מתוך "אמנות הפוגה" שיים. קנצונה ברמנסקי. 11.57 פינת השיר משירי אלזה לסקר־שילר. 12.00 "מן הפרטיטה" יגאל טונה: כנור יונתן ז'ף: פסנתר מוצרט: סונטה בסי במול מז'ור ק. 454 מנדלסון: סונטה מס' 2, ברה מז'ור. 13.05 "בהאונה נינוחה". 15.00 "מוסיקה צעירה". 16.00 שדורי פסטיבל ישראל ירושלים "מייק ניקרנו: מבער לורדים ומנחם צוקרמן, גד לבייטוב, עמנואל גרובר, מיכאל מלצר, אלי חסין, אן ליק, דור הוקינס. קוראה מרק חסמן מנצח: כריסטוף אשנבך. 17.30 "קולות". 18.00 "מגרף התקליטיה". 19.00 "פניני אופרה" פוצ'יני: "לטורנדוט", מבחר. 20.05 "אינטרלוד". 20.27 פינת השיר. 20.30 "קונצרט מהקלטות התזמורת הסמפונית ירושלים רשה"ש מנצח: גארי ברתיני סולנית: אירה הנרל, כנור ברציון אורגנה: הלל בטהובן: קונצ'רטו ברה מז'ור לכנור ולתזמורת באך: ארגגה מתוך סונטה בלה מינור לכנור דבוז'ק: סמפוניה מס' 9, "מן העולם החדש". 22.30 "ג'ז קלאסי". 23.00 מתשורי יצירות קונצ'רטו גרוסו מאת קורלי ומיניאטורות יצירות לכלי סולו מאת טורסיני.

רשת א'

07.30 "רדיוקל". 08.05 "חנה" עם בני הבדל. 09.05 "סלודיה" שירות מידע למאזינים. 10.05 "פניני בוקר" מגיש: גרשון הוד. 11.05 "רוק ירוק" שירים עבריים. 12.05 "מעורב ירושלמי". 13.00 חדשות ותוכניות באנגלית. 13.30 חדשות ותוכניות בצרפתית. 14.05 "בראש צעיר" מגוון יומי לילדים ולבני נוער. 15.30 "האוניברסיטה המשודרת" מבוא למוסיקה ולדרכי האזנה בהדרכת נועם שריף: "שינברג". 16.05 "מועדון שעון הזהב" מעולמו של האזרח המבוגר. 17.10 "צבעי הקשת": "שירים ממזרח אירופה". 18.05 "מנגינות ערב". 18.05 סיכום המשנה היומית. 19.30 שידורים לעולים. 22.05 "שנינו יחד וכל אחד לחוד" עם יובב כץ.

רשת ב'

07.00 "הבוקר הזה". 08.05 "עושים עניינים". 09.05 "ביקור בית" עם רבקה מיכאלי. 10.05 "כל צבעי הרשת" עם יואב גינאי. 12.05 "אלף־אלף" ב"בית" עם חיים קינן. 13.05 "בחצי היום" חדשות ופזמונים. 14.05 "לראות או לא לראות" יומן תרבות ולאמנות. 14.30 "בת צוקי" הורי השער. 15.05 "שירים ושעורים". 16.05 "יומן כלכלה". 17.05 "רבעי קסם". 17.55 "קראתי ספר" קוראים ממליצים. 18.05 "אצבע על הדופק" שבועון בעניני...

בריאות ורפואה. 18.45 היום בספורט. 19.00 "היום הזה". 19.35 שירים עבריים. 20.05 פרקי חזנות "בכבשתך". 22.05 "שוטטות" עם דני אלדר. 00.15 "להאחז בחלום" שירים לסיומו של יום.

גלי"צ

06.05 אוניברסיטה משודרת מבוא לתולדות המתמטיקה (חלק ב') הרקע להמצאת הקלקולוס. מרצה: פרופ' שבתאי אונגורו. 06.30 "מוקדם עין" החדשות הראשונות. 07.07 שבע אפס שבע עם איתן ליפשיץ. 08.00 בוקר טוב ישראל. 09.05 "אלה בוקר" עם אלי ישראלי. 10.05 "עשר" שירים עבריים. 11.05 "נכון לעכשיו" עם רפי רשף. 13.05 "רו רה יומי". 13.55 40 "לאחור" סיפור היום בתש"ח. 14.05 "פגישה יומית" עם יצחק בר־גור. 15.05 "שירים לתג" עם ארז טל. 16.05 "פסטיבל ישראל '88". 16.15 "ארבע אחר הצהריים". 16.54 "כאופן מילולי". 17.00 "ערב טוב ישראל". 18.05 שעה קלה על כלכלה. 18.45 "חמש עשרה קטנות". 00.05 ציפורי לילה עם אכיהו מרינה. 02.00 לא רוצים לישון. 05.00 צלילי בוקר.

שידורי צה"ל 1

19.05 "תרגיל בהנדסה" עם חיילי חה"נ בהשתלמות קריבת (ש"ח). 19.50 פינה חמה לל"ב. 19.57 הודעות לחיילים. 20.05 "כוכב הערב" אפרים שמיר. 21.00 מבט לחדשות. 21.30 אוניברסיטה משודרת מבוא לתולדות המתמטיקה (חלק ב') הרקע להמצאת הקלקולוס מרצה: פרופ' שבתאי אונגורו. 22.05 "על הדבש ועל העוקץ". 23.05 "עשרים וארבע היום שהיה". 23.55 "שיחת חצות" עם המשפטנית ד"ר פרנסס רדאי.

שידורי צה"ל 2

19.05 "סליחה מהמזון". 20.05 "צו"8" עם אבדי גלעד. 21.57 הודעות לחיילים. 22.05 "הפסקת עשר" עם מיכל ניב. 23.05 "קול הגאו הזה" רני שיסל.

רשת ג'

06.04 "בחורה לאושר". 07.07 "שיר בבוקר בבוקר". 09.05 "גימלים" עם מיכל שמואלי. 10.05 "דברים טובים". 11.05 "שבעים מי יודעו". 12.05 "אהבה יומיומית". 13.05 "רק בימי חול" עם מנחם פרי. 14.05 "לי ולך" שיר וברכה. 15.05 "חדש, חדיש ומחודש". 16.05 "הצגה יומית" עם יקיר אביב. 18.05 "מקום בצמרת" מצעד הפזמונים הישראליים. 21.05 "ארום עתיק" עם דן.ע. עשרי. 23.05 "פניני ג'אז" עם לאה ליאור.

קולנוע

תל־אביב

9.30 ,7.15 ,4.30
אסתר: חקירה בסייגון 9.40 ,7.15 ,5
אורלי: מוכת ירח 9.30 ,7.15
בן־יהודה: תינוקת בירושה 9.30,7.00 ,4.30
בית ציוני אמריקה: גברת מס הכנסה 9.30 ,7.15
גת: שאלה של שפיות 9.00 ,6.00
גורדון: יומיו של החטא 9.30 ,7.00
דקל: משדרים חדשות 9.30 ,7.00 ,5
דרייב אין: כלא המתאבדים 7.45
סקס 12.00
הוד: תקועה בדרך 9.30 ,7.15 ,5
לימור חדש: פסיכיאטר ליום אחד 9.30 ,7.15 ,4.30
טיילת 1: ערות מבחון 9.40 ,7.25
טיילת 2: שם המשחק 9.40 ,7.20
טיילת 3: חנה סנש 9.30 ,6.15
מאר: בשם העם 9.30 ,7.30 ,5
מאריס: לוידי איב 9.30 ,7.15
רב־חן:
חן 1: וול סטריט 9.50 ,7.30 ,5
חן 2: פעמיים אשתי 9.45 ,7.25 ,5
חן 3: הקיסר האחרון 9.45 ,6.40
חן 4: שלושה גברים ותינוקת 11, 2, 5, 7.40, 9.45
חן 5: מעקב צמוד 11, 2, 5, 7.30, 9.40
שחף: זרוק אותה מהרכבת 9.30 ,7.00 ,4.30
תל־אביב: ללא מסתור 9.30 ,7.15 ,5
תכלת: כוחו של מקרה 9.35 ,6.30
לב:
לב 1: חופשה בכפר 10.00 ,7 ,5 ,2
לב 2: החבר של החברה שלי 9.50 ,7.15 ,4.30 ,2
לב 3: אהבנו כל כך 10.00 ,8 ,5 ,2
לב 4: המבצר הנסתר 10.00 ,7.50
מוזיאון ת"א: עיניים שחורות 7.00 ,9.30

רמת־גן

אואזיס: שלושה גברים ותינוקת 9.30 ,6.40 ,4
לילי: שם המשחק 9.30 ,7.15
רב־גן:
גן 1: שאלה של שפיות 9.40 ,7.20 ,5
גן 2: וול סטריט 6 ,9
גן 3: החשור 9.40 ,7.30 ,5
גן 4: הקיסר האחרון 9.15 ,6.15

ירושלים

אדיסון: תקועים בדרך 9.30
אורנע: שאלה של שפיות 9.15
רון: משדרים חדשות 9.00
בית אגרון:
קרמר נגד קרמר 18.00
כל מה שרצית לדעת על המין 20.00
המשפחה 21.45
שגעון בחלל 24.00
כפיר: שם המשחק 9.30 ,7.00 ,4.00
אורגיל: שלושה גברים ותינוקת 8.30
מיטשל: מוכת ירח 9.15
סמדר: וול סטריט 9.15
הבירה: סגור לרגל שיפוצים
ערן: תינוקת בירושה 9.00
תיאטרון ירושלים: להתראות ילדים 9.30

חיפה

אורה: רב־מכר 9.15 ,7.00
חן: חקירה בסייגון 9.00 ,7.00 ,4.30
עצמון 1: ללא מסתור 9.15 ,7.00 ,4.10
עצמון 2: מוכת ירח 9.15 ,7.00 ,4.30
עצמון 3: תשוקה באפריקה 9.15 ,6.00
רון: תקועה בדרך 9.00 ,6.30 ,4
רב־אור:
רב־אור 1: וול סטריט 9.15 ,6.45
רב־אור 2: הקיסר האחרון 9.15 ,6.00
רב־אור 3: זרוק אותה מהרכבת 9.15 ,6.50
אורלי: חופשה בכפר 9.15 ,7.00
קרן אור המחודש: בשם העם 9.15 ,7.00 ,4.30
מאר: שלושה גברים ותינוקת 9.30 ,7.30 ,5.00

נתניה

שרון: שלושה גברים ותינוקת 9.15 ,7 ,5

חולון

סביל: נשואה לשנייה 9.30 ,7.15 ,5
מגדל: 3 גברים ותינוקת 9.00 ,7.00
ארמון: חכמת רחוב 9.30 ,7.30 ,5

בת־ים

עצמאות: מוכת ירח 9.30 ,7.15 ,5

הרצליה

היכל: סגור

פתח־תקווה

היכל 1: מוכת ירח 9.15 ,7.00
היכל 2: שם המשחק 9.30 ,6.15
היכל 3: הקיסר האחרון 9.30 ,6.15

עפולה

מטמדון: וול סטריט 9.00

ראשון־לציון

רון 1: הקיסר האחרון 9.40 ,6.00
רון 2: תינוקת בירושה 9.30 ,7.15

תיאטרון

הבימה התיאטרון הלאומי
הערב יום ג', 7.6
מעגל הגיר הקווקזי: 20.30
אנשים קשים: 20.30
מירל'ה אפרת – כפר מנחם

צוותא
לתרבות מתקדמת
יום ג' 7.6 בשעה 16.30
המדרשה למחשבה סוציאליסטית –
"מה יכול הסוציאליזם ללמוד מהליברליזם?"
שיחה עם ד"ר מאיר מעיל, ד"ר בר ניר, ד"ר אשר סולטן

שרותים ● עזרה ● תחבורה

תורנות בתי־מרקחת

בת־ים
גני בת־ים — הנביאים 3.

חולון
אהרון — הופיין 52.

ירושלים
ק. משה — ק. משה.

נתניה
מקסים — סולומון 2.

פתח־תקווה
קופ"ח — חיים עוזר.

רמת־גן
רמת יצחק — שד' ירושלים 96.

תל־אביב
הקריה — אבן גבירול 19.

חיפה
מור — המגינים 97.

רעננה, כ"ס
כנרת — ויצמן 199, כ"ס.

תורנות בתי־חולים

תל־אביב והמרכז

● בית החולים ע"ש שיבא תל־השומר - כל המחלקות - כל השבוע.

● בית החולים בילינסון, פתח־תקוה - כל המחלקות - כל השבוע.

● בית החולים ע"ש רוקח, תל־אביב - בימים ב', ד', ו' - כירורגיה ופנימית. ילדים - כל השבוע.

● בית החולים איכילוב, תל־אביב - בימים א', ג', ה' שבת - כירורגיה ופנימית.

● בית החולים וולפסון, חולון - כל המחלקות - כל השבוע.

● בית החולים אסף הרופא - כל המחלקות - כל השבוע.

נתניה

● בי"ח לניאדו נמצא בתורנות למקרים דחופים - כל השבוע, כולל שבת.

ירושלים

הדסה ע"כ — ילדים, א.א.ג. ביקור חולים — פנימית, נשים. שערי צדק — כירורגיה, אורטופדיה, עיניים.

מוקד קופ"ח כללית

המוקד ימסור מידע טלפוני בימים א'–ה' 20.00–08.00. בימי ו': 15.00–08.00. טלפונים: 03-433300, 03-433500.

יד ביד – אוזן קשבת בטלפון לילד ולנוער – קו לנוער במצוקה
ירושלים – 02-243358
ת"א – 226027 (24 שעות)
חיפה – 04-229488 (11.00–20.00)
גליל מערבי – 04-922222

קו פתוח להורים במצוקה בימי ב' ו־ה' – טל. 222732.

"קו פתוח" – אוזן קשבת לילדים ובני־נוער 03-221880 (24 שעות)

עזרה ראשונה

עזרה ראשונה לשיניים שליד ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל

בתל־אביב — בימים א'–ה' בין השעות: 23.00—21.00. בלילות שבת ובערבי חג בין השעות: 24.00—18.00. בשבתות והחגים בין השעות: 21.00—15.00.
הכתובת: רח' בן־יהודה 49, טל' 284649. בחיפה: רחוב הגפן 26, קומה ג', טל': 523566. פתוחה כל יום ביומו, כולל ערבי שבתות, שבתות וחגים מ־20.00 עד 23.00 בערב.

מרפאת שיניים לעזרה ראשונה

המרפאה פתוחה כל יום כולל שבתות וחגים בין השעות 24.00–9.00. אחרי חצות בתאום טלפוני בלבד.
דיזנגוף סנטר שער 3 (ליד המשביר) קומה א', טל': 03-285822, 294869.

מרכז סיוע לקרבנות אונס

לרעננה ואיזור השרון, טל' 052-32432 בימים א'–ה' בשעות 21.00—17.00.

עזרה ראשונה נפשית

ער"ן ירושלים — טל' 02-227171.
ער"ן תל־אביב — טל' 03-5461111.
ער"ן ילדים ונוער, ת"א — טל' 03-261113.
ער"ן חיפה — טל' 04-672222.
ער"ן כרמיאל וגליל מערבי — 04-988410.
ער"ן נתניה — טל' 053-335316.
ער"ן כפר־סבא — 052-915999.
ער"ן באר־שבע — טל' 057-418111.

סילוק מטרדים

מוקד עת"א למקרים דחופים — טל' 106.

מד"א

ירושלים, ת"א, חיפה — טל' 101. רמת־גן, בני־ברק, גבעתיים — טל' 781111. לוד/רמלה — 101, טל' 08-221022. אשקלון — טל' 051-55334. עכו — 101, טלפון ים — 04-931401. נהריה — טל' 04-823333. טל' 5111111. באר־שבע — טל' 057-74767. שה"ל בערים רן, טל' 03-510048.

משטרה

ירושלים, תל־אביב, חיפה, רמת־גן, בני־ברק, חולון, פתח־תקווה – טל' 100. באר־שבע, נהריה, נתניה, נצרת – טל' 100. אילת – 244; חדרה – 22444.

רכבות

מירושלים לבני־ברק וחיפה:
בימים א'–ה': 16.00
בימי ו' וערבי חג: 11.30

מחיפה לבני־ברק וירושלים:
א'–ו': 7.00

מתל־אביב לחיפה:
בימים א'–ה': 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.30, 20.00
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00

מתל־אביב לנהריה:
בימים א'–ה': 6.00, 8.00, 12.00, 14.00, 16.00
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 8.00, 12.00

מחיפה, בת־גלים, לתל־אביב:
בימים א'–ה': 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.05, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 19.30
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.50, 12.30, 13.30, 14.30

מנהריה לחיפה ותל־אביב:
בימים א'–ה': 6.30, 8.05, 10.40, 14.35, 16.13, 18.38
בימי ו' וערבי חג: 8.05, 10.55
* הרכבת תופעל בימי א' בשבוע (יום אחרי חג) בלבד.

פועלי השטחים חזרו לעבודה; חודשו הלימודים בבתיה"ס התיכוניים בגדה

עם תום שלושת ימי השביתה הכללית עליה הוכרז בשטחים יצאו אתמול רבים מתושבי רצועת עזה לעבודתם בישראל. מחנה הפליטים ג'בליה נשאר בעוצר ואילו מחנות המרכז היו תחת סגר מונע בעיקר כנגד כניסת עיתונאים.

במחנה הפליטים אל־בורג' במרכז רצועת עזה פשטה שמועה כי ראש המועצה הכפרית הממונה שם התפטר, ויחד עמו שאר חברי המועצה. עוד נודע כי במקומו של ראש המועצה מונה קצין מטה בדרגת רב־סרן, שינהל את העניינים המוניציפליים. דובר צה"ל לא אישר ידיעה זו אך גם לא הכחיש אותה.

במחנה הפליטים שאטי החליפו אתמול עוד 2800 גברים את תעודותיהם בתעודות זהות חדשות והיום יימשך המבצע במחנה זה להשלמת החלוקה לגברים. ברצועת עזה נרשמו אתמול מקרים בודדים של הפרות סדר וידויי האבנים. המסחר התנהל בחלקו בעיקר בשעות הבוקר גם ברחובות הראשיים.

כוחות הביטחון אטמו את הכניסות לרחובות אחרים בג'בליה בקורות בטון גבוהים. נציג דובר צה"ל ברצועת עזה אמר, שזהו חלק מפעילות כוחות הביטחון למניעת התקפות על חיילי צה"ל.

אתמול חודשו הלימודים בבתי הספר התיכוניים בגדה, ובכך הושלמה למעשה פתיחתם של מוסדות החינוך, שהיו סגורים בצו של אלוף פיקוד המרכז עמרם מצנע. עתה נותרו סגורות רק האוניברסיטאות, ובקשר אליהן לא נפלה עדיין החלטה.

הלימודים בבתי הספר התיכוניים חודשו כמעט בלא תקלות ובאחוז השתתפות גבוה של התלמידים.

בבית הספר חוסאם שבחברון יצאו התלמידים להפגין וחסמו את הציר הראשי בעיר. חיילי צה"ל פיזרו אותם בגז מדמיע ובכדורי גומי.

שני בקבוקי תבערה נזרקו אתמול אחה"צ בתחנת האוטובוסים המרכזית במזרח ירושלים. איש לא נפגע. בקבוקי התבערה הושלכו לתוך חלון פתוח של אוטובוס חונה. אחד מהם התלקח וגרם נזק לספסל האוטובוס. הבקבוק השני שהושלך לא התלקח.

"קול המבשר" נדם

תחנת רדיו פיראטית, שפעלה בכפר חב"ד, נתפסה אמש על־ידי אגף הנדסה ורישוי במשרד התקשורת.

התחנה, "קול המבשר", שידרה שידורים קהילתיים־דתיים וכן את דרשותיו של הרבי מלובביץ' באידיש. השידורים נעשו מבית פרטי בכפר, והועברו בימי שלישי לנשים ובמוצאי שבת לכל הקהילה.

השידורים נקלטו בכפר חב"ד והסביבה, בין קריאון לראשון לציון, בתדר 108 מגהרץ בתחום האפ.אם. בקצה הסקאלה.

התחנה אותרה על ידי משרד התקשורת בעקבות מידע מודיעיני מוקדם. בחקירה התברר, כי המפעיל לא היה מודע לחומרת המעשה, וכשהתברר לו כי התחנה פועלת בניגוד לחוק מסר את המשדר מרצונו.

"אות הנשיא למתנדב" יוענק היום בטכס ממלכתי ב"בנייני האומה" בירושלים למנהל אגף הנוער במשרד החינוך, עודד כהן, הוא יקבל את האות בשם פעילי תוכנית ה"מחוייבות האישית", המעודדת את בני הנוער להתנדבות ולמעורבות בקהילה. השנה מפעיל משרד החינוך כ־36 אלף תלמידי תיכון מתנדבים, בעשרות תחומים.

(צילום: רוני נעמן)

"אות הנשיא למתנדב" לחברה להגנת הטבע

שע"ה

"אות הנשיא למתנדב — התשמ"ח" יוענק היום בבנייני האומה בירושלים, לחברה להגנת הטבע, כהערכה לפעילותה ההתנדבותית בתחום שמירת הטבע, ידיעת הארץ, איכות הסביבה ושימור אתרים מראשית ההתיישבות.

חנוך, גוב, יובל ומאיר בנאי, מאיר אריאל, סי הימן ועוד 3,000 ישירו בערד

עומר ניר

חגיגות הזמר העברי בערד יתקיימו בין ה־3 ל־5 ביולי. בשנים קודמות היה מועדן באמצע החודש, והשינוי בתאריכים הוא לפי בקשת מטה חגיגות ה־40.

יועלו למעלה מ־80 מופעים וישתתפו למעלה משלושת אלפי זמרים. תקציב חגיגת הזמר השנה עומד על 300 אלף דולר. כמו כן הושקעו כ־800 אלף דולר בשיפוץ האיצטדיון המקומי, כדי להכשירו למופעים המרכזיים.

חגיגות הזמר תארח למעלה מחמישים חבורות־זמר וכהם "האירוסים" מבית־אלפא, חבורת־הזמר של מטה־אשר ו"התל־אביבים". יהיו ערבי שירה־בציבור עם שרה'לה שרון, גבי ברלין ואחרים. "הכוונה, לשמור על הצביון העממי של חגיגות הזמר בערד ועם זאת, להביא יותר אמנים מקצועיים," אמר יאיר שרגאי, המנהל המוסיקלי של הפסטיבל.

בין האמנים, שיופיעו באירועי הרוק בבריכת השחייה המקומית: להקת "משינה", מאיר בנאי, גידי גוב, מאיר אריאל וסי הימן. שלום חנוך יסיים את הפסטיבל, באיצטדיון המקומי, במופע "רק בדאדם", ב־8 ביולי. מופע מיוחד נוסף: יהודה פוליקר, מול מצדה, משלוש לפנות בוקר עד הזריחה.

אירועים נוספים: חידון זמר עברי בעריכת דובי לנץ; שירי תיאטרון עם אלברט כהן ועדי וייס; מפגשים בין רוני סומק ותנן יובל ובין אהוד מנור למתי כספי ובועז שרעבי; מופעים לילדים; ערב שירים רוסיים ועוד.

מארגני חגיגות הזמר צופים לכמאה אלף צופים בשלושת ימי האירוע. הכרטיסים יימכרו במחירים נוחים במיוחד, מחמישה שקלים ועד עשרים שקל, להופעתו של שלום חנוך.

2 חתני פרס נובל ופיזיקאים מבריה"מ בכנס לנדאו בת"א

משלחת רשמית של האקדמיה הסובייטית למדעים, בראשות סגן נשיא האקדמיה, פרופ' יורי אוסיפיאן, באה לישראל ונטלה חלק ב"כנס לנדאו — חזיתות בפיזיקה".

יעקב לנדאו היה פיזיקאי יהודי מהגדולים ברוסיה בשנות ה־40 וה־50. הקריירה המזהירה שלו נקטעה בתאונת דרכים בראשית שנות ה־60. בין תלמידיו באוניברסיטת תל־אביב הפרופ' מרק אזבל שהתפרסם במאבקו הממושך לעלייה ארצה, ורבים מהתיאורטיקנים המבריקים של בריה"מ. לנדאו שלט בתחומים שונים של הפיזיקה, אך יהדותו היתה לו לרועץ. הוא נעצר ע"י סטאלין ושוחרר כעבור שנתיים רק משום שהמדענים הרוסים טענו שהינו חיוני למאמץ הגרעיני הסובייטי. בתקופה מסויימת השכיחו את שמו בבריה"מ אך כיום אחד המכונים היוקרתיים לפיזיקה במוסקווה קרוי על שמו.

את הכנס אירגנה ועדה בינלאומית, בהכוונתו של פרופ' יובל נאמן, עם פרופ' אלכסנדר וורונל, שהוא מבית־מדרשו של לנדאו במוסקווה ופרופ' אשר גוטסמן שהיה פעיל בוועד הבינלאומי למען מדענים מסורבי עלייה. הכנס החל אתמול ויסתיים מחרתיים באוניברסיטת תל־אביב.

שלושה מדענים סובייטיים בכירים הסכימו להגיע כבר ב־1987 כחברי הוועדה הבינלאומית המייעצת של הכנס. החשוב שבהם, פרופ' יעקב זלדוביץ', היה אחד האישים המרכזיים בפרויקט הגרעין הסובייטי בשנות ה־40 וה־50, והוא נפטר השנה. אחד ממושבי הכנס יוקדש לזכרו.

בכנס משתתפים שני חתני פרס נובל בפיזיקה פרופ' ברטון ריכטר מאוניברסיטת סטנפורד בקליפורניה ופרופ' אלכס מילר ממעבדות י.ב.מ בציריך ושורה ארוכה של פיזיקאים דגולים — מייקל פישר ממרילנד, דייוויד גרוס וג'ים פייבל מפרינסטון ורודולף פיירלס מאוקספורד, מרק אזבל מישראל וגם נחום מיימון, שעלה לפני כחודשיים מבריה"מ והיה חברו לעבודה של לנדאו.

מבריה"מ הגיעו גם פרופ' לודוויג פדאייב מנהל קתדרה למתמטיקה ופרופ' איזק חלטניקוב תלמידו של לנדאו, מנהל מכון לנדאו לפיזיקה תיאורטית.

המשלחת הרוסית, מימין לשמאל: פרופ' אוסיפיאן, פרופ' חלטניקוב ופרופ' פדאייב (צילום: ישראל סאן)

קובץ מחקרים: שוויון יתרום להזדהות הערבים

קובי מגדל

ערביי ישראל יוכלו לפתח יחס רגשי כלפי המדינה ולהזדהות עימה, אם המדינה תתן להם הרגשה שהם יכולים לחיות בה בשוויון וזכויות. מסקנה זו עולה ממחקרים שכונסו באחרונה בספר "יחסי יהודים וערבים בישראל, בחיפוש אחר הבנה אנושית", אותו ערכו פרופ' יוחנן הופמן וד"ר סמי מרעי ז"ל, מאוניברסיטת חיפה.

הספר הינו פרי עבודתם של חוקרים יהודים וערבים, השואפים לקירוב יחסים בין שני העמים וקיום משותף במדינה. הקונפליקט היהודי־ערבי תופס בספר מקום מרכזי, ובין השאר מובא בו ניתוח שערך פרופ' סמי סמוחה בתחום הדעות הקדומות, הסטריאוטיפים וחוסר הסובלנות אצל יהודים וערבים בישראל.

לדעתו, מקור האתנוצנטריות אצל היהודים הוא באידיאולוגיה הציונית והדת, בעוד שאצל הערבים האתנוצנטריות היא ראקטיבית.

מנהל נמל חיפה על דו"ח המבקר: לא חסרות תוכניות פיתוח — חסר אישור ממשלתי

יואב אביב

מנהל נמל חיפה, חנוך בן אליהו, מכחיש את הנתונים שפורסמו בדו"ח מבקר המדינה. "לא אתווכח עם מבקר המדינה. הנתונים בדו"ח קראו שהמעלה רציף המכולות צריכה היתה להסתיים ב־81', אך בפועל היא הסתיימה ב־1986, ומספר המכולות שעברו בו היה יותר גדול מהצפוי" אמר. לטענת מנהל הנמל, העודף בתקציבים אינו נובע מחוסר תוכניות פיתוח, אלא מכך שממשלת ישראל אינה מאשרת תכניות פיתוח, אלא מכך שממשלת ישראל אינה מאשרת תכניות פיתוח.

במסיבת עיתונאים בחיפה אמר אתמול בן־אליהו, כי בשנה האחרונה חל גידול של 19 אחוז במטענים שעברו דרך חיפה, וכיום עוברים בנמל 43 אחוזים מהמטענים העוברים דרך נמלי הארץ.

גם תנועת הנוסעים דרך נמל חיפה גדלה, והשנה עברו דרכו 63 אלף נוסעים, כמעט כמו ב־84', שהיתה שנת שיא, ובה עברו בנמל 65 אלף נוסעים. דרך נמל חיפה עברו גם 147 אלף תיירים, לסיור בן יום אחד בישראל.

מהנתונים שהוצגו על ידו עולה, כי הנמל ממשיך להכיל בתפוקה לעובד, והשנה היתה תפוקתו של כל אחד מ־905 עובדי הנמל 4,611 טונות לעומת 1,665 טונות לפני עשר שנים.

מנהל הנמל אינו רואה בתאונות הקלות שאירעו השנה בנמל חריג, והוא אומר כי תאונה אחת בה נפער חור ברציף הכימיקלים אירעה בגלל רשלנות הקבלן, והוא יישא בכל הנזקים. תאונה אחרת, בה נפער חור ברציף המכולות, אירעה לאחר שאונייה התנגשה בדופן הרציף.

מוקם רציף לתוצרת חקלאית ליד מחסן 12 בנמל, שיכלול מחסן מקורר. מנהל הנמל סבור כי נמל חיפה אינו עומד בקצב הפיתוח הרצוי, ויש להשקיע יותר כספים בציוד חדש. כיום פועלים בנמל 12 מנופים ישנים מ־1953, והגיעה העת להחליפם. כשלב זה אושרה החלפתם של שניים מהמנופים, בהשקעה של 3 מיליון דולר.

ישראל ממעוף המסוק — תיירות ליום אחד

מאת יואב אביב

תיירות מסוג חדש הגיעה לישראל. על גשר הכניסה לנמל חיפה נחתו שבעה מסוקים אזרחיים, והטיסו תיירים מהנמל לטיולים ברחבי הארץ. המסוקים החזירו את המטיילים לנמל בתום יום של טיול, והתיירים עזבו את הארץ עוד באותו לילה.

מנהל נמל חיפה, חנוך בן אליהו, אמר כי היו כבר חמישה טיולים כאלה, ובנמל הוכשרו מנחתים מאולתרים למסוקים, לצורך זה. הטיולים מאורגנים על ידי חברות פרטיות.

מגדל העמק אירחה כנס נכי צה"ל במסגרת חגיגות ה־40

שלמה גלזר

הכנס המרכזי של נכי צה"ל במלחמות ישראל, במסגרת חגיגות הארבעים, התקיים אתמול במגדל־העמק.

אלפי נכים ובני משפחותיהם נטלו חלק במפגש, שכלל אירועים רבים, בהם מפגש חברתי, מסגן יומי בהשתתפות מלכות היופי של ישראל לשנת 88', תצוגת בגדי ים ואופנה, תערוכת שרוים, והערוב... ציורים של 20 אמני צפת ומופע אמנותי בהשתתפות שושנה דמארי, אבי טולדאנו ולהקות.

ראש המועצה המקומית של מגדל־העמק שאול עמור, שהיה הרוח החיה בארגון הכנס, אמר שמגדל־העמק קיבלה באהבה ובשמחה את נכי צה"ל, ויודעת להעריך את קרבנם הגדול.

יו"ר הכנס, זכריה לירן, הודה על ההיענות העצומה של גופים ואמנים, שעזרו בארגון הכנס, והשתתפו בה־

חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
מרחב תכנון מקומי
כפר־סבא
הודעה בדבר אישור שינוי תכנית מתאר מקומית

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965, כי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז המרכז, אישרה באישור שר הפנים שינוי תכנית מיתאר מקומית הנקראת: "שינוי תכנית מיתאר מקומית מספר כס/15/1/ב".

ואלה הם השטחים הכלולים בשינוי התכנית: גוש 7604 חלקה 4 בחלק מחלקות 3, 8, 9, 11, 13, 18, שכונת קפלן.

עיקרי הוראות שינוי התכנית: שינוי יעוד מאזור חקלאי לאיזור מגורים ב' ולדרך משולבת.

ההודעה על הפקדת שינוי התכנית יחד עם התשריט המצורף אליו, פורסמה בילקוט הפרסומים מספר 3447 התשמ"ז עמוד 1544 ובעיתון בוקר "הצופה" מתאריך 15.2.87 ובעתון ערב "מעריב" מתאריך 15.2.87 ובעיתון בוקר נוסף "על־המשמר" מתאריך 16.2.87.

שינוי התכנית האמור בצורה שבה אישרה הועדה המחוזית, ביחד עם התשריט המצורף אליו, הופקד במשרדי הועדה המחוזית האמורה וכן במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה, וכל המעוניין רשאי לעיין בו ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

א. זהבי, מ"מ יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז

טלקס

● 30 שנה למפעל צ.ד.

מפעל צ.ד. לממתקים בנצרת עלית, השייך לקונצרן „עלית", ציין אתמול בטקס חגיגי 30 שנה לחיווסדו.

מנהל המפעל, אשר רשף, אמר, כי המפעל מעסיק 700 עובדים והיקף מכירותיו מגיע ל־55 מיליון דולר בשנה, מהם 11 מיליון דולר יצוא. הוא העריך, כי צפוי גידול של 20 אחוז במכירות וביצוא בשנה הקרובה.

רשף ציין עוד, כי מפעל צ.ד. מפעיל למעשה שלושה מפעלים הנמצאים תחת קורת גג אחת: מפעל לשוקולד, מפעל לסוכריות ומפעל לופלים.

דוד משביץ, אמר, כי צ.ד. הוא מפעל הממתקים הגדול ביותר במזרח־התיכון ומהגדולים והמתקדמים בעולם. הוא הבטיח, כי למרות השינויים בבעלות „עלית" ובהנהלתה תימשך המדיניות בהקניית של הקמת מפעלים בערי הפיתוח.

שלמה גלזר

● תעודות הוקרה למתנדבים בחיפה

עיריית חיפה תעניק ביום שלישי הבאר תעודות הוקרה לארמוני המתנדבים השונים בעיר במסגרת „יום המתנדב" שיצויין בעיר.

במפגש שיתקיים באודיטוריום בחיפה ישתתפו כל הארגונים החברים במועצת ארגוני המתנדבים, הפעלים לסיוע לנזקקים בתחומים שונים, כמו בריאות, חינוך, חברה, רווחה וקליטה.

במסרת ארגוני המתנדבים השונים פועלים בחיפה אלפי מתנדבים המגישים סיוע לנצרכים מכל הגילים.

את תעודות ההוקרה יעניק ראש עיריית חיפה, אריה גוראל, שיזם את הרעיון.

קובי מגדל

● מופעי פארק בראשון־לציון

מופעי פארק שתוכננו להתקיים השנה באמפיתיאטרון בפארק הירקון, הועברו לאמפיפארק בראשון־לציון.

במהלך הקיץ הקרוב מתוכננים להופיע באמפיפארק אמנים מחו"ל כמו בראיין אדמס, זמר הרוק הקנדי, חוליו אינלסיאס וג'ון ארמטריידינג, ובכירי האמנים הישראלים – אסתר עופרים, שלום חנוך, שלמה ארצי ועוד.

האמפיפארק בראשל"צ, המכיל כ־20 אלף מקומות ישיבה, הפך למתחרה לפארק הירקון, שהוצ־פקות בו יקרות ומחירי הכרטיסים גבוהים.

זהבה מוזס

חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז תל־אביב
מרחב תכנון מקומי
בני־ברק
הודעה בדבר הפקדת שני תכנית מיתאר מקומית

ניתנת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965, כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז תל־אביב ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה בני־ברק הופקדה ביחד עם התשריט המצורף אליה, שני תכנית מתאר הנקראת תכנית מתאר מס' 526 (שנוי לתכנית מתאר מס' 105 ב' ותכנית מפורטת מס' 63/א).
השטחים הכלולים בתכנית ומקומם: גוש: 6192, חלקה: 440 (חלק) 441 (חלק), רחוב חגי 14, 16 ב"ב.
עיקרי מטרת התכנית:
1) לאחד את החלקות בתכנית ולשנות את יעודן מאזור מגורים ג' לאזור מיוחד ע"מ להקים כולל, וזכויות הבניה יקבעו לפי אזור מגורים ג'.
2) המבנה יכיל, מרתף, ק.ק, ולבית כנסת ועזרת הרב, עזרת נשים, ו־2 קומות נוספות לת"ת.
כל המעונין רשאי לעיין בתכנית ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל. כל המעונין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר הרואה את עצמו נפגע על ידי התכנית, וכן כל הזכאי לכך על פי סעיף 100 לחוק, רשאי, תוך חדשיים מיום פרסום הודעה זו ברשומות להגיש התנגדות במשרדי הועדה המקומית האמורה.
התנגדות לתכנית לא תתקבל ולא תידון אלא אם כן הוגשה בכתב בפירוט הנמקות ובלוי תצהיר המאמת את העובדות שעליהן היא מסתמכת.
מרדכי בהגא, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז תל־אביב

בג"ץ ידון היום בפרשת הילדה המאומצת מברזיל

האם הברזילאית: בני הזוג תורג'מן ידעו שהליך האימוץ היה בלתי חוקי

זהבה מוזס, עתיים

בג"ץ בהרכב של שלושה שופטים ידון היום בעתירתם של בני הזוג ואסקונסלוס מברזיל המבקשים מבית־המשפט להורות להורים המאמצים להחזיר לידיהם את בתם בת השנתיים.

פרקליטי האם הברזילאית עורכי־הדין שמעון שוכר ואלי כהן, הגישו אתמול לבג"ץ השלמות לעיקרי הטיעון שלהם לקראת הדיון בעתירה. בין השאר הם מביאים בפני בג"ץ ממצאים ומסמכים נוספים המחזקים לטענתם את ההשערה שבני הזוג תורג'מן ידעו שהליך האימוץ של הילדה בברזיל ובפאראגוואי היה בלתי חוקי.

בני הזוג תורג'מן כבר הכחישו בעבר בתצהיר תשובה לעתירה את כל הטענות שהוסנו נגדם בדבר אי־נקיון כפיים מצידם. האב יעקב תורג'מן הצהיר בפני בג"ץ, כי לפי הידוע לו כל הליך האימוץ היה חוקי והטענות בנושא חסרות כל שחר.

הטענה המשפטית העיקרית של ההורים הביולוגיים תהיה, שזכותם המוחלטת לגדל את בתם ואין להוציא ילד מרשות הוריו הביולוגיים ללא סיבה חוקית, גם אם טובת הילד דורשת זאת.

עוד יטענו עורכי הדין שוכר וכהן, שהמצב המשפטי הקיים בישראל מחייב להחזיר את הילדה להוריה. לדעתם, המובעת בעיקרי הטיעון, בג"ץ אינו יכול כלל להידרש לשאלה מהי טובת הקטינה.

פרקליטיהם של בני הזוג תורג'מן, עו"ד גרשון שניידר ופנינה מנקר, טוענים מצידם, כי העקרון העליון והמכריע בפרשה הינו טובת הילדה, ואם תנותק הפעוטה מהוריה המאמצים ותועבר לארץ זרה, ייגרם לה נזק נפשי חמור ביותר שספק אם תוכל להתגבר עליו.

בג"ץ אמור לדון היום הן בשאלה המשפטית והן בשאלה הערכית שעשויה להתעורר כאשר קיים ניגוד בין טובת הילד לבין זכות ההורים הטבעיים. בסוגייה זו קיימים בפסיקה זרמים שונים, מהם כאלה הטוענים, כי בכל מקרה טובת הילד הינה מכרעת, ולעומתם גורסים אחרים כי יש לתת משקל גם לזכויות ההורים הטבעיים בהכרעה. שופטי בג"ץ, מנחם אלון, משה בייסקי וחנוך אריאל יצטרכו להכריע בשאלה נוקבת זו.

בורג רופף במכל שמן באונייה הביא לחשיפת הברחה ענקית

יואב אביב

בורג רופף של אטם מכל שמן הביא לחשיפת הברחת ציוד אלקטרוני בשווי רבבות דולרים על סיפון אוניית המכולות „ורדי" העוגנת בנמל חיפה ולמעצרם של חמישה מאנשי צוותה.

ההברחה נתגלתה בעת שאחד החוקרים של המכס בחיפה גילה בורג רופף באטם מכל השמן. הדבר עורר חשד. החוקרים פתחו את האטם ומן המכל נשפך ציוד אלקטרוני במקום שמן. בעקבות גילוי מצבור הציוד במכל השמן החלו החוקרים בחיפושים בפתחי האיוורור של האונייה וגם שם גילו ציוד אלקטרוני שיועד להברחה.

צוות של חוקרי מחלק החקירות של המכס גילה במכל השמן וכן במחילות מתחי איוורור שבאונייה מאות מכשירי רדיו טייפ למכוניות ועשרות מכשירי וידאו שהוסתרו במקום בצורה מקצועית ומתוחכמת.

במקרה אחר שהיה בנמל חיפה נידונו עובד חברת סםנות ועובד חברת שמירה למאסר על תנאי בבית־משפט השלום בחיפה.

בכתב־האישום נטען, כי עובד חברת הסםנות פו"מ, יצחק קרול, הגיע לנמל באוקטובר 1986 בטנדר. הוא נסע לאונייה „תפוז" ופרק ממנה סחורה מוברחת מסוגים שונים. את הסחורה הזו הוא העמיס על המכונית ויצא משער הנמל. לאחר שיצא ניגש לשומר העובד בחברת השמירה ש.א.ש, עבדאלה אבו סעידה מעוספיא, ולחץ את ידו על שאיפשר לו להעביר את הסחורה אל מחוץ לתחום הנמל.

מניות הנפט ירדו ב־3.7 אחוזים

אלחנן הורוביץ

המדד הכללי ירד אתמול ב־0.35%. ערך השוק של המניות החופשיות ירד ב־1.19% ושל מניות ההסדר עלה ב־0.14%. מלבד מניות ההסדר עלו רק מוסדות מימון ב־0.39%. הירידה התלולה ביותר היתה במניות חיפושי נפט וגז, שערך השוק שלהן ירד ב־3.71%.

במסחר במניות החופשיות שררה אתמול מגמת־ירידה, אחרי שעברה שלשום ממגמת־עלייה למגמה מעורבת. במסחר בשערים משתנים ירדו כל השערים. בכל המניות החופשיות ירדו 205 שערים (50%) מכל השערים, לעומת 44 (11%) שעלו ו־165 (39%) שנשארו בלי שינוי. ההיצעים בהן עלו ל־4.3 מיליון ש"ח והביקושים ירדו ל־878 אלף ש"ח. הביקושים בהן הסתכמו ב־5 מיליוני ש"ח (3.1 מיליון דולר).

במניות ההסדר עלו 11 שערים, לעומת 6 שירדו ו־9 שנשארו בלי שינוי. הביקושים להן הסתכמו ב־3.1 מיליון ש"ח וההיצעים — ב־427 אלף ש"ח. המחזור בהן הסתכם ב־1.9 מיליון ש"ח (כ־1.2 מיליון דולר). תשואותיהן השנתיות נעו בין 2.97% ל־14.2% ביוצאות לפדיון ב־1988 ובין 3.53% ל־6.93% ביוצאות לפדיון ב־1989.

בשוק המניות כולו עלו 55 שערים, 211 ירדו ו־174 נשארו בלי שינוי. לסקאנדיה נרשם שער „מוכרים בלבד" פעם שנייה ברציפות". ירידת השער הבולטת ביותר היתה ב־10.2% בדים 1. העלייה הגדולה ביותר היתה ב־10.1% בטרומאסנסט 5. ב־10% ירדו 11 שערים. המניה הפעילה ביותר היתה של בנק הפועלים ע"ש ל־88, שהמחזור בה עלה ל־468 אלף ש"ח.

בשוק איגרות החוב נרשמה נטייה לירידות בצמודות למדד ב־100%. בצמודות ב־80% היו תנודות עד 1%. בסוג „ברירה כפולה" נרשמו תנודות עד 3%. בנסחרות במט"ח היו עליות קלות, ערך השוק של

גלגלי הבורסה

הממשלתיות הצמודות למדד והנושאות 3% ריבית ירד ב־0.22%. הצמודות לדולר מסוג „גלבוע" ירדו ב־0.01%, בעוד שמסוג „רמון" עלו ב־0.08%. המחזור בשוק אג"ח הגיע ל־5.5 מיליון ש"ח. מזה 2.2 מיליון ש"ח בסוג „שגיא" וכ־1.2 מיליון ש"ח בסוג „גליל 4.25%".

בתתימות יותר קטנות יחסית נסתיימו אתמול ההנפקות של 2 הסדרות הנוספות של איגרות החוב הצמודות למדד, שבנק ישראל הציע לציבור בערך נקוב כולל של 50 מיליון ש"ח. אג"ח אלה נמכרו במחירים נמוכים יותר, בהשוואה לחודשים קודמים. מסוג „שגיא" נמכרו ב־100.5% מע"נ ומסוג „גליל" ב־93%, אף על פי שההזמנות להן הסתכמו ב־244 מיליון ש"ח.

במילווה קצר מועד עלה המחזור ל־39.8 מיליון ש"ח והתשואות השנתיות נעו בין 15% ל־17%.

סל המטבעות ירד אתמול ב־0.08 אג' ל־1.7174 ש"ח ושער הדולר היציג — ב־0.05 אג' ל־1.5856 ש"ח. דולר נוסעים — 1.8812 ש"ח. דולר שחור נע בין 1.67 ל־1.68 ש"ח.

● „אל־על" פרסמה אתמול את לוח טיסותיה לקיץ זה, הקטן רק מעט לעומת לוח הטיסות בשנה שעברה — 109 טיסות בשבוע ל־29 יעדים ברחבי העולם, לעומת 112 טיסות בשבוע בשנה שעברה.

לגלית ולמשפחה
אתכם באבלכם הכבד במות האב
שמואל ז"ל
בית סאסא

לחברנו דב שיבא
משתתפים בצערך על מות
האחות
שתוף חנוכי מנור־כברי

לחברנו ישראל זמיר
ולכל בני המשפחה
משתתפים באבלכם במות
האם
קיבוץ בית אלפא

בפלילים

מנהל קזינו בת"א: זהו רק בית־ספר לרולטה

זהבה מוזס

קזינו בלתי חוקי נחשף שלשום בלילה על־ידי בלשי מחלק המטה ביחידה המרכזית בבית מגורים בתל־אביב ו־14 גברים ונשים בני 25־46 מגוש דן, ששהו אותה עת בבירה, נעצרו.

כן הוחרמו 24 אלף ש"ח, 75 אלף דרכמות, 1600 דולר, אסימוני משחק, שולחן רולטה ושולחן בלק ג'ק.

הבלשים פשטו על הדירה שבקומה השלישית של בניין מגורים בצפון תל־אביב בעקבות מידע מודיעיני שהגיע ליחידה המרכזית והפתיעו את המשחקים. המשתתפים במשחק נעצרו לחקירה ושוחררו. הם מחו בפני הבלשים על כך שהם מופרעים במשחקי מזל תמימים. עובדה המאלצת אותם לנסוע לחו"ל כדי ליהנות ממשחקים אלה.

החשוד בהפעלת הקזינו, תושב תל־אביב בן 40, נעצר ויובא היום בפני שופט. הוא טען בפני הבלשים, כי מדובר רק בבית־ספר ללימוד משחקי רולטה ובלק ג'ק שניהל בדירה ששכר.

קורבן אונס תמריא לארה"ב להעיד במשפט

יואב אביב

נערה בת 16 מחיפה, שנאנסה לפני כחצי שנה, תמריא מחר לארה"ב בליוויית אמה ופקד ניצה כהן ממשטרת חיפה, כדי להעיד במשפטו של ימאי הצי השישי המואשם באונס.

הנערה, שעבדה בפאב בעיר התחתית בחיפה, התלוננה באוקטובר 1987 כי נאנסה על־ידי צעיר דובר אנגלית שלבש מעיל עור. חוקרי משטרת חיפה העלו חשד, כי האנס נמנה עם ימאי הצי השישי ששהו אותה עת בחופשת חוף בחיפה.

על־פי תיאור התוקף הצליחו שלטונות הצי לעלות על עקבותיו של החשוד, אולם הוא אותר רק לאחר שאוניות הצי השישי הפליגו כבר ללב ים.

החשוד נכלא על־ידי שלטונות הצי של ארה"ב ויובא למשפט צבאי, בו תופיע המתלוננת כעדת תביעה ראשית.

נערים חשודים במעשי ואנדליזם בבית־ספר

יואב אביב

שני נערים בני 14 מקרית־מוצקין נעצרו אתמול כחשודים בציור צלבי קרס ובמריחות קירות בית־הספר וייצמן בקריה בצואה.

שני הנערים הודו במעשי הואנדליזם בבית־הספר. כמו־כן הודו בשתי התפרצויות, בפריצת כלי רכב ובגניבת אופניים.

לחברנו דוד ארדן
משתתפים בצערך על מות
הסבתא
(בניכר)
קיבוץ יסעור

לעליזה רז והמשפחה
אתכם באבל במות
האב־הסב
צבי ברילר
קיבוץ נירים

לישראל ומיר
משתתפים באבלך הכבד במות
האם
בית „על המשמר"

לחבר פיילר אליעזר ומשפחתו
אתכם באבלכם על מות
האם
הלוויה התקיימה ביום ראשון, 5.6.88
חברי קיבוץ יד־חנה

עובדי המדינה מתכוונים לפתוח בשביתה כללית ביום ב' הבא

אם עד אז לא יוחל במו"מ ענייני ורצוף בתביעותיהם ● העובדים הסוציאליים מתכנסים היום כדי להחליט על צעדים

אבשלום קווה

מרכז הסתדרות עובדי המדינה החליט אתמול בישיבת חירום אתמול, בה השתתפו נציגי ועדי עובדים, לפתוח בשביתה כללית ביום שני הקרוב, אם עד אז לא יוחל האוצר במו"מ רצוף וענייני בתביעותיהם.

מרכז איגוד העובדים הסוציאליים יתכנס היום בתל־אביב כדי להחליט על שורה של צעדים נוכח הקיפאון בשיחות עם האוצר.

מזכ"ל הסתדרות עובדי המדינה, ראובן בן־עמי, אמר בישיבה, כי אם הממשלה תוציא צווי ריתוק, ישקלו הוא וחבריו למזכירות הפעילה להורות לעובדים שלא לקיימם.

הסתדרות עובדי המדינה מקיפה למעלה מ־60 אלף עובדים בכל מוסדות הממשלה על שלוחותיהם השונות.

בישיבת המרכז, שהיתה סוערת, תבעו המשתתפים לקיים שביתה ממושכת והיו אף שתבעו שלא להמתין עד תום תקופת הצינון בת השבועיים, שתסתיים ביום ראשון הקרוב.

הדוברים עמדו בעיקר על כך ש־60 אחוז מעובדי המדינה נזקקים כיום להשלמת הכנסה בהתאם לחוק שכר מינימום. עובדי המדינה תובעים, כי במקביל למו"מ על הסכם שכר חדש יתקיימו דיונים נפרדים על ערכון תוספות שונות.

מרכז איגוד העובדים הסוציאליים יחליט היום על שורה של צעדים שינקטו בשבוע הבא אם לא תחול תזוזה בדיונים. העובדים הסוציאליים מתכוונים לקיים שביתות סלקטיביות במקומות העבודה.

מאות מוותיקי ההגנה השתתפו אתמול בכנס פלוגות השדה ופלוגות הלילה בכפר תבור, לציון 40 שנה למדינה ו־50 שנה לפלוגות השדה.
בצילום מימין לשמאל: שמעון אבידן, מפקד חטיבת גבעתי, חשר חיים בר־לב, מיכה גולדמן, ראש מועצת כפר תבור, ויוסף אבידר, חבר הפיקוד העליון של ההגנה.
(צילום: יונתן סלינגר/ישראל סאן בע"מ)

מנכ"ל „הסנה" התפטר לאחר „הודעת פיטורים" דרך העיתונות

אודי נחשון

מנכ"ל חברת הביטוח „הסנה", אלפרד גולץ, הגיש אתמול את התפטרותו ליו"ר מועצת המנהלים של החברה, גרשון וילן, ולמזכיר חברת העובדים, דני רוזוליו.

התפטרותו של גולץ באה לאחר שהוא קיבל למעשה „הודעת פיטורים" דרך העיתונות.

זה מספר חודשים מופצות שמועות שמזכ"ל ההסתדרות, ישראל קיסר, מתכוון להחליף את גולץ בעקבות הסתבכות החברה. פרסום הדברים עורר סערה בצמרת חברת העובדים, ובהתפטרותו של גולץ ניתן לראות צעד מקדים למהלך שבו היתה מוכתבת החלפתו על־ידי ראשי חברת העובדים.

בעוד כשבועיים אמור להתפרסם מאזן „הסנה" ל־87, שיצביע על הפסדים כבדים. הפסדי השנה שעברה גדלו, בין השאר, בגלל הסתבכות „הסנה" בפרשת „אושיות". החברה גם ממשיכה לרשום הפסדים בגלל השקעות לא מוצלחות שעשתה בחו"ל בתחילת שנות ה־80.

המיועד להחליף את גולץ הוא ריצ'רד ערמון, משנה למנכ"ל בנק הפועלים. החילופים היו מיועדים תחילה לאוקטובר 88, אולם בעקבות התפטרותו של גולץ תתבקש הנהלת בנק הפועלים לשחרר את ערמון מוקדם יותר.

כי"ל שוקל עתירה לבג"ץ נגד רכבת ישראל

אודי נחשון

קונצרן „כימיקלים לישראל" בודק אפשרות לעתור לבג"ץ נגד רכבת ישראל, בעקבות הפסקת כל הובלות המחצבים של הקונצרן, הן ליצוא והן לשוק המקומי.

הפסקה זו באה בעקבות תביעה של רכבת ישראל לקבוע תעריפי הובלה גבוהים יותר מהתעריפים הנקובים בחוזה בין שני הגורמים — לטענת הנהלת כי"ל.

מהנהלת „כימיקלים לישראל" נמסר אתמול, כי בין הקונצרן לרכבת ישראל קיים חוזה מחייב, וכל עוד אין הסכמה בין הצדדים לשינוי התעריפים, מהווה צעדה של הרכבת הפרה חד־צדדית של ההסכם.

בהנהלת כי"ל מציינים, כי על־פי בקשת שרי התמ"ס והתחבורה ולאחר דיונים עם מנכ"ל הרכבת, הסכים כי"ל לשלם לרכבת מקדמות על חשבון הובלות, עד לסיכום חילוקי־הדעות בין הצדדים, אולם למרות הסכמה זו, הפסיקה הרכבת את ההובלות של כי"ל ובכך נמנע יצוא בהיקף של שני מיליון דולר ביום.

אמצעים חדשים ללכידת עברייני תנועה

זהבה מוזס

משטרת ישראל הציגה אתמול לפני שר המשטרה חיים ברלב אמצעי־עזר חדשים לאכיפת חוקי־התנועה. בין האמצעים — פיתוח ישראלי של מכשיר המודד שמירת מרחק בין מכונית למכונית, תוך צילום מצב הרכב בשעת העבירה.

כן הוצג מכשיר הפרובידה, שהינו מכשיר וידיאו, העוקב אחר הנהג ומתעד את התנהגות הרכב בתמונה ובתיעוד קולי. במאגר המכשיר מתועד כל רכב שעובר בקטע הכביש הקובע.

מכשיר נוסף שהוצג הינו ההוזק, המאפשר לשוטרי התנועה לעקוב אחר רכב תוך נסיעה אחריו או מולו וקליטת מהירותו.

אמצעים אלה נבדקים עכשיו בשטח על־ידי משטרת ישראל, אך בחינתם המעשית תיעשה כנראה בבית־המשפט, כאשר יוחלט אם לקבל או לדחות את הנתונים המתקבלים מהם כראיה.

במשרד המשטרה סבורים, כי האמצעים החדשים יקלו על בתי־המשפט בשפיטת עברייני־התנועה ויגבירו את הפיקוח על העבירות והמשמעותיות הגורמות לתאונות, ולא רק על עבירות מהירות, המהוות גורם של כ־1.5 אחוזים בלבד בתאונות, אך הן נוחות יותר לאיתור.

שר המשטרה אמר, כי בשנה האחרונה נבלם הצמצום בתאונות־הדרכים ועקומת התאונות עולה. לדבריו, נהפכה ישראל למובילה בעולם בצפיפות כלי־הרכב ביחס לכבישים וקיימת עלייה של תשעה אחוזים במספר התאונות הקטלניות. לדבריו, נובע הדבר מהיתווספות כלי־רכב חדשים לתשתית שאינה מתאימה להם. הוא ביקר קשות את השקעות משרד הבינוי והשיכון בשטחים, שנעשו, לדעתו, בחוסר פרופורציה לנעשה בארץ.

צבן: הזיהום הסביבתי הורס את המדינה

בצלאל עמיקם

ח"כ יאיר צבן (מפ"ם) מתח ביקורת חריפה על מחדלי הממשלה בטיפול במוקדי סיכון אקולוגיים הרסניים — זיהום מי־השתייה, זיהום האוויר, זיהום בשפכים ועוד.

בהצעה לסדר היום, לרגל שבוע איכות הסביבה, אמר צבן: „ישראל מפגרת פיגור בלתי־נסלח אחרי ארצות המערב בהקצאת משאבים, בחקיקת חוקים ובהקמת מערך ארגוני יעיל לטיפול באיכות הסביבה. בארצות־הברית ובארצות קפיטליסטיות אחרות הצליחו לשבור את הווטו של גורמים אינטרסנטים, כמו בתעשייה הכימית, ולהגביל את פעולתם ואפילו להטיל עליהם את המימון להגנת איכות הסביבה, אך בישראל נעשו עד כה רק צעדים מעטים בכיוון זה. יש לנו רק מדינה קטנה אחת. אל ניתן לזיהום האקולוגי להרוס אותה", אמר ח"כ צבן.

בדברי תשובתו, הורה סגן־השר רוני מילוא במתרלים ואמר: „אני בהחלט סבור כי חייבים לתת את הדעת על הבעיות של איכות הסביבה, מפני שבסופו של דבר, ישפיעו על אורח חיינו בארץ להרבה שנים, ואם לא ננקוט עכשיו באמצעים הדרושים, עלול המחיר שנשלם בעתיד להיות הרבה יותר גבוה". הוא הודיע, כי יצדד בהקמת רשות לאיכות הסביבה.

שלושה עובדים ותיקים שובתים רעב ב„תדיראן"

אשר שילוני

שלושה עובדי „תדיראן" חולון, מסקטור עמ"טים (עובדים מקצועיים טכניים) שבחטיבת הקשר, פתחו אתמול בבוקר בשביתת־רעב במפעל, בטענה שההנהלה אינה מקיימת את סעיפי הסכם הפרישה מרצון שנחתמה עמם.

השלושה הם אברהם בן־פורת, בעל ותק של 15 שנה במפעל, חיים אוליבר, 14 שנה במפעל, וחיים רמז, 19 שנה במפעל. הם טוענים, שבעוד שאינה משלמת להם מה שסוכם במסגרת ההסכם, מעניקה ההנהלה הטבות מפליגות, בונוסים ומענקים גדולים למנהלים העוזבים את המפעל.

עורכות „דרך הניצוץ" מאשימות את הסגל בסיוע להתקפות נגדן

זהבה מוזס

מיכל שוורץ ורוני בן־אפרת, שתי עורכות „דרך הניצוץ" העצורות עד תום ההליכים נגדן, מאשימות את סגל בית הכלא „נווה תרצה" בסיוע להתקפות האסירות נגדן בימים הראשונים לשהותן בכלא.

במכתב ששלחו מהכלא טוענות השתיים, כי „מדיניות הנהלת הכלא, בין אם היתה מכוונת או נבעה מאוולת יד, היא אשר סללה את הדרך להתקפות האלימות נגדנו, אשר משמשות לה היום כהצדקה להגדרתנו כטעונות הגנה וכליאתנו בתנאים בלתי נסבלים באגף ההפר־דה. לאחר ארבעה ימים בהפרדה שמענו עדות משתי אסירות כי חלק מהסגל נתן את ידו במודע, אם בהתעלמות ואם בהתססה, לאירועים האלימים".

השתיים מציינות במיוחד את הקצינה אבינה אורגר, שלדבריהן איפשרה לאסירות לנהוג כלפיהן באלימות זמן ממושך בלא שום התערבות מצידה, וזאת לאחר ששלהבה את האווירה נגדן. לאחר מכן, מספרות השתיים, הקצינה את האסירה שסיפרה להן על התנהגות סגל בית הכלא בשלושה ימי בידוד.

מיכל שוורץ ורוני בן־אפרת טוענות, כי הבינו מהממונה על הביטחון, שמונה לחקור את נסיבות תקיפתן, כי בכוונתו להפכן לעצירות טעונות הגנה, וזאת למרות שנערכה סולחה בינן לבין שאר האסירות בכלא, ולשכנן בבידוד באגף ההפרדה עד לסיום משפטן.

השתיים מבקשות לעבור לאגף האסירות הבטחוניות ואומרות: „מקומנו הטבעי הוא בקרב האסירות הבטחוניות, הן מבחינת בטחוננו האישי והן מבחינת תחומי התעניינותנו ואורח חיינו".

דובר שירות בתי־הסוהר, ג'וני טסטר, אמר בתגובה, כי אינו מוכן להתייחס לתלונות העצירות דרך העיתונות וכי בפני העצירות קיימת אפשרות הניתנת לכל כלוא במדינה לשלוח לנציב שירות בתי־הסוהר את תלונותיהן דרך מנהלת בית הכלא ותלונות אלו, לדבריו, ייבדקו בהקדם האפשרי.

מנהל פרויקט שיקום הושעה לאחר שחשף ממצאים חמורים

שלי יחימוביץ'

מנהל פרויקט שיקום בשכונת המצוקה ד' צפון בבאר־שבע הושעה מתפקידו לאחר שחשף נתונים חמורים על מצבה של השכונה.

ההשעיה באה בעקבות לחצים של סגן ראש העיר והממונה על תיק שיקום השכונות בעיר, רפי שיטרית.

ד"ר שחכין אזולאי על סמך ממצאים של גורמי רווחה בעיר, חשף תופעות חמורות של הידרדרות השכונה, שהיא הגדולה והבעייתית בבאר־שבע.

מהדו"ח עולה, כי 70 אחוז מהתושבים חיים מתחת לקו העוני. עוד נאמר בדו"ח, כי מעגל הזנות והסמים גדל, וכי ילדים בני 12 הופכים לבלדרי סמים. 270 ילדים נמצאים בסף סיכון גבוה להידרדרות ו־3,800 איש נזקקים לקיצבת סעד, נאמר בדו"ח.

פרסום הדו"ח עורר סערה בבאר־שבע והעירייה הכחישה את הנתונים והודיעה, כי תפעל להפסקת עבודתו של אזולאי.

ואכן, הנהלת פרויקט השיקום השעתה את אזולאי עד לבירור הנושא.

תושבי השכונה שיגרו מכתב אל שר־השיכון, ובו בקשו שיתערב וימנע פיטורי אזולאי. לדבריהם, במקום לטפל בבעיות, עוסקים בטיוח וברדיפה אחרי מי שחושף את האמת. התושבים כותבים כי השכונה מידרדרת והפשע בה גובר.

רפי שיטרית אמר בתגובה, כי העירייה לא מרוצה מתיפקודו של אזולאי וכי השעייתו אינה קשורה בדו"ח. לדבריו, מדובר בשכונת מצוקה שהתקדמה יפה בשנים האחרונות.

בעלי המוסכים מעלים מחיר שעת העבודה ב־56% באורח חד־צדדי

יוסף שמי

איגוד בעלי המוסכים החליט באסיפת חירום שקיים אתמול להעלות באורח חד־צדדי ב־56 אחוז את מחיר שעת העבודה ולבטל את הקפאת המחירים שהוטלה על המוסכים ביולי 85.

על כך נמסר במסיבת עיתונאים שקיים אתמול מטה הפעולה של נציגי המוסכים בבית סוקולוב בתל־אביב.

העלאת המחירים תיכנס לתוקפה ב־15 ביוני.

יחד עם ההחלטה על העלאה החד־צדדית של התעריפים, התפטרה ההנהלה הארצית של איגוד המוסכים ובמקומה נבחר מטה פעולה שינהל את המאבק. ההתפטרות באה מטעמים משפטיים, כדי שמשרד־האוצר לא יוכל לנקוט צעדי ענישה נגד העומדים בראש האיגוד.

בעלי המוסכים טענו, כי נגרמים להם הפסדים בשל ההקפאה, שעה שהמדד בשנתיים אלה עלה ב־105 אחוז, כן אמרו, כי נאלצו להעלות את שכר העובדים ב־127 אחוז.

בעלי המוסכים דורשים ביטול הקפאת המחירים והחזרת המצב כמו שהיה עד 1985, כאשר הענף היה תחת פיקוח משרד־התחבורה, אשר אישר העלאות תעריפים בהתאם לפניותיהם.

„ספר הבנים" הוענק למשפחות השכולות בהרצליה

יהושע מרקוס

„אני פונה אליך ואל הממשלה, בשם שירעתם לקרוא לנו לשדות הקרב, הובילו אותנו לדרך השלום. עד מתי נילחם?".

במלים אלה פנה בן־ציון מיכאלי בן 86, ראש עיריית הרצליה לשעבר ועורך „ספר הבנים", לשר־הביטחון יצחק רבין, בטקס הענקת הספר למשפחות השכולות בהרצליה.

חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
מרחב תכנון מקומי
נתניה
הודעה בדבר אישור שינוי תכנית מיתאר מקומית

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה, כי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז המרכז, אישרה באישור של הפנים שינוי תכנית מיתאר מקומית הנקרא: „שינוי תכנית מיתאר מקומית מספר נת/3/552".
ואלה הם השטחים הכלולים בשינוי התכנית: גוש 8272 חלקות 9, 164, 166, 167, 168.
עיקרי הוראות שינוי התכנית: איחוד וחלוקה מחדש בהסכמת בעלים, הרחבת דרכים קיימות רח' שלמה המלך ושד' ניצה, קביעת קווי בניה, מס' יח' דיור שטח בניה מותר ומס' קומות במגרשים למגורים.
הודעה על הפקדת שינוי התכנית יחד עם התשריט המצורף אליה, פורסמה בילקוט הפרסומים מספר 3497 מיום 29.10.87 ובעיתון בוקר „הצופה" מתאריך 29.10.87 ובעיתון ערב „מעריב" מתאריך 28.10.87 בשפה העברית ובעיתון בוקר נוסף „על המשמר" מתאריך 29.10.87.
שינוי התכנית האמור, בצורה שבה אישרה הועדה המחוזית, ביחד עם התשריט המצורף אליו, הופקד במשרדי הועדה המחוזית האמורה וכן במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה וכל המעוניין רשאי לעיין בו ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.
רם שיפר, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז המרכז